

МЦА МАІА, ВЪ ЪВ-Н ДЕНЦ.

СЛУЖБА, СЪНАЗДАРЬ,
ДВА ЯВЛЕНІЯ, МОЛИТВЫ,
ЖИТІЕ И ПОХВАЛА СТОМУ
МЧНИКУ ІОАННУ ВЛАДИМИРУ,
КРАЮ СЕРБСКОМУ,
ЧУДОТВОРЦУ
[цел. и серб.].

СВЯТЫ

ЮВАН
ВЛАДИМИР

МѢСЯЦА МАІА, ВЪ КЪ-Й ДЕНЬ.*¹

ПАМЯТЬ СЪЯВШЕГОСЯ ВЕЛИКОМЪЧНИКА, ИЖЕ БО КНЗѢХЪ,
ІОАННА ВЛАДИМІРА, ЧУДОТВОРЦА.*²

НА МЯЛѢЙ ВЕЧЕРНИ.

На ГДН ВОЗВѢХЪ: СТИХИРЫ, на дѣ, гласъ дѣ.

Пѣ: Всехвальный мученицы:

Ѡблиста днесь намъ бггозарное торжество, * чюднаго въ мѣницѣхъ,
и доблѣго страдальца, * знаменосцаго іоанна кнза: * сегоже
чюдотѣствіа воспоимъ, * ѡ раки сего здравіе почерпающе, * и всѣхъ
недѣхъ и бѣдъ избавленіе. [Дважды.]

Свѣдѣла всесвѣтлаа показала сѣи приносѣющаа, * и
чюдотѣствитель предѣвный всѣмъ ѡблестѣлаа сѣи, * блгочтѣвыхъ
сщѣнное собраніе оуасѣлаа и соблюдаа, владиміре, * мѣтвами блженне: *
сего ради тѣа почитаемъ, * хвалаще свѣтлыа подвиги твоѣ.

¹* овде представљени текст Службе је претежно приређен према тексту у тзв. „Србљаку“ митрополита Михаила, Београд 1861. г. [стр. 132-139 обр.](#) уз коришћење и других издања: 1) „Последование сятаго великомученика чудотворца и мироточца Ионна Владимира царя Сербскаго“, в Венеции 1802. г. 2) „Србљак“ издање Св. арх. Синода СПЦ, Београд 1986. г. [стр. 388-398](#) 3) „Минея май, часть 2“, (тзв. Руски зелени минеји), Издательский Совет РПЦ, Москва 2002. г. [стр. 395-411](#), као и [текст Службе на грчком језику](#) по издању „Ακολουθία του αγίου ενδόξου βασιλέως, και μεγαλομάρτυρος Ιωάννου του Βλαδιμήρου και θαυματουργού.“ — Εν Βενετία, 1858. — σελ. 1-10, 20-32. објављен на секцији Руског портала „Осанна“.

²* о пореклу и ауторству ове Службе видети у чланку патријарха Павла „Ко је писац грчке службе св. Јована Владимира коју је штампao Јован Папа 1690. године?“ објављеном у издању „Да нам буду јаснија нека питања наше вере“ том. 1, [стр. 170-183](#), Издавачки фонд СПЦ архиепископије Београдско-карловачке, Београд 2010. г. 4-то исправљено издање.

Икѡ ѡг҃лаз ѡбѣлѣа ѣси въ плѣти, * воздѣржннкъ прѣбенъ, *
 крѣтѣлаа ѡкѡ тезонмѣнный, * тѣмже сподѣблѣа ѣси въ вѣдѣ
 ѡрлѣ вѣдѣти вѣтѣвеннагѡ ѡг҃ла, * показѣюща тѣи крѣтѣ, бл҃г҃ти
 тезонмѣнне, * ѣгѡже рѣди пострадалѣа ѣси, * ѿ беззакѣнныхъ во главѣ
 ѡу҃сѣченъ, * за рѣвность вѣры православныа. **Глагола, глагола ѣ:**

Стецѣмѣа братѣе, * ѡ съ любовью прѣидемъ во всечѣтныи храмъ, *
 знаменѣснагѡ кнѣза ѡ великомѣтника, мѣдрагѡ владѣмѣра, * ѡ
 чѣднѣ мѣроположннкѣ ѣгѡ тѣлесѣ почитѣюще вѣселѡ торжествѣюще, * ѡ
 похвалѣными сего пѣсньми воспѣмъ: * радѣиѣа, кнѣзѣмъ славо ѡ
 мѣннкѡмъ ѡудѣренѣе, * славанѡмъ похвало, * ѡлѣрѣкѣ ѡ мѣсѣи
 предѣстѣтелю, * хранѣтелю ѡбѣнѣи, * застѣпннкѣ ѡ чѣдѣтворчѣ, ѡѡанне
 всеслабне, * ѡже по хрѣтѣ во главѣ ѡу҃сѣченъ былѣа ѣси ѿ своѣхъ сыи, * ѡ
 сѣи ѡу҃бо чѣднѣ своѣма рѣкама прннѣлаз ѣси црѣю вѣкѡвъ, * жѣртѣв
 непѣрѣчнѣ ѡкѡ всеплѣдѣе сѣенное ѡ дарѣ многоцѣненъ: * тѣмже
 всеблѣженне, мѣротчѣнѣе ѡ всечѣднѣе, * ѡкѡ дерзновѣнѣе ѡмѣа, молѣи ѡ
 насъ, * ѡже любовью совершающнхъ сѣеннѣю ѡ всепрѣзднственнѣю пѣмѣть
 твою. **И нынѣ, прѣздннка.**

На стѣхѣвнѣ: стѣхѣры, глагола ѣ.

Пѣ: Дѣме ѣвфрѣдовъ:

Носѣа въ рѣкахъ главѣ твою, всеблѣженне, * ѡсѣченѣ ѿ
 беззакѣнныхъ, * мѣннкѣства вѣнѣцъ * прѣѣлаз ѣси, ѡ! владѣмѣре.

**Стѣхъ: Прѣннкъ, ѡкѡ фѣнѣзъ, процѣтѣтѣ: * ѡкѡ кѣдръ, ѡже въ
 лѣванѣ, ѡмнѣжнтѣа.*³**

Орѣжѣемъ крѣтѣа, * слѣсѣрднхъ ѡполчѣнѣа, * растѣчѣнѣа ѣси
 дѣблѣственнѣе, * ѡ повѣдѣтель показѣлѣа ѣси, * пострадалѣа,
 прнснопѣмѣтнѣе.

Стѣхъ: Возвѣселѣтѣа прѣннкъ ѡ гдѣ * ѡ ѡповѣтѣа на нѣго.*⁴

³* Пс. 91,13.

⁴* Пс. 63,11.

Ра́ка ѿгна́гѡ ѡ мѣ́роточи́вагѡ дрѣ́вле, * се́ бл҃гоу́хаетъ, * лѣ́тнюю бл҃гѣ́тъ * прихо́дащымъ пода́ваетъ.

Гла́ва, трѣ́ченъ, гла́съ ѡ подобі́енъ то́йже:

Трѣ́цѣ ѿгна́ю ѡ бл҃гонача́льнѣю, * всѣ́, ѿца́ ѡ сѣ́а ѡ дѣ́а всесѣ́агѡ, * правосла́внѡ во́схва́лимъ. **Ѣ ны́нѣ, бл҃гѣ́ренъ, гла́съ то́йже:**

Свѣ́ше ли́ки ѡг҃льстѣ́н, вѣ́е дѣ́во: * пою́тъ се́ до́льнимъ, ѡ со стѣ́потоу́терпцемъ: * рѣ́твѡ твоѣ́, пречѣ́та.

Тропа́рь, гла́съ ѧ́:*⁵

Крѣ́тъ ѡблѣ́стѣа тѣбѣ́ се́ нѣсе́ свѣ́телъ, * всѣ́мъ проповѣ́далъ ѣ́си, * просвѣ́тѣвъ ѡзы́ки ѡснѡ, владі́мѣре сла́вне, * ѡбагрѣ́ньми крове́й твои́хъ ѡу́красѣ́а, * сподо́блѣа ѣ́си по́честей не́тлѣ́нныхъ, * предсто́аѣ трѣ́цѣ: * тѣ́мъ со дерзнове́ніемъ * моли́ сп҃стѣ́а на́мъ.

Гла́ва, ѡ ны́нѣ, пра́здника: ѡли́ бл҃гѣ́ренъ, гла́съ то́йже:

Ѣже ѡ́ вѣ́ка ѡу́таѣ́нное, * ѡ ѡг҃ла́мъ не́свѣ́домѡе та́инство, * тобо́ю, вѣ́е, * ѡщы́мъ на землѣ́ ѡбѣ́а бл҃гъ, * въ не́лѣ́тнѡмъ соединѣ́нѣи вопло́ае́мъ, * ѡ крѣ́тъ во́лею на́съ ра́ди воспрѣ́имъ, * ѡмже́ воскрѣ́сѣвъ перво́зда́ннаго, * сп҃се ѡ́ сме́рти дѡ́шы на́ша.

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧѢРНИ.

Поѣ́мъ: Бл҃же́нъ мѡ́жъ: ѧ́-ѡ а́нтіфо́нъ.

На Г҃а, во́звѡ́хъ: поста́вимъ стѣ́хѡвъ ѡ, ѡ поѣ́мъ стѣ́хѣры:

[пра́здника ѡ ѡ сѣ́агѡ ѣ́],*⁶ **гла́съ ѧ́.**

Пѣ́: Ѣ́кѡ до́бла:

⁵ У руским „Зеленим минејима“ се наводи и другачији тропар светоме, заправо различит превод тропара, који се употребљава код Бугара: **Крѣ́тъ, ѡблѣ́стѣа тѣбѣ́ се́ нѣсе́ въ бл҃гѣ́стѣнѣи, * всѣ́мъ проповѣ́далъ ѣ́си, * просвѣ́тѣвъ ѡзы́ки вѣ́рнѡ, владі́мѣре сла́вне. * ѡскѡ́плѣ́немъ же, крове́ми твои́ми возбл҃гѣ́а, * сподо́блѣа ѣ́си мѡ́дѣи не́лѣ́тныѡ, предсто́аѣ трѣ́цѣ. * тѣ́мъ же дерзнове́ннѡ моли́ хр҃ста́ сп҃стѣ́а на́мъ.**

⁶ мој додатак, нема у изворнику. Преосталу стихиру певај на Литији, ако хоћеш.

Ѧко древо всеплодное, * раздѣлиши возраси єси, * во вертоградѣ
страданій, всечтне, * испущаа бжтвеннаа дарованіа, * и
источники исцеленіа, * [Ѡ]*⁷ всечтныа рѣки твоєа, * иже неаже вси
почерпають здравіе тѣлесѣмъ, * страдалецъвъ красото, іоанне, * сегѡ ради
тѣа почитаемъ, * ѿко мѣтвенника дѣшамъ нашимъ.

Возлюбившаго тѣа гдѣа, * паче єстествоа возлюбилъ єси, * и плѣти
возненавидѣлъ єси сладострастіе, * и хрѣтѣа послѣдовалъ єси, * крѣтъ
на рамо вземъ, мѣниче, радѣаа, * и къ нѣжданѣи смѣрти шѣлъ єси: *
сегѡ ради, всеблженне, восхваляемъ въ ѡмнѣхъ и пѣснѣхъ, * свѣтонѣсноє
твоє страданіе.

Ѧко добръе воиствовалъ єси црѣю сѣламъ, * себѣ самаго прѣдалъ єси,
владиміре, * подъ мечъ волею, вѣю подложивъ, * совокупляаа
мѣническимъ лѣкомъ, всеблженне, * и сподобилъ єси вѣнецъ побѣды
пріати, * съ нѣми же нынѣ молиа⁸ ѡ насъ, чѣдотворче.

Ѡславѣнъ возраси єси, іоанне блженне, * ѿко шѣпокъ
блгоуханенъ и мѣродышѣвъ бѣѡ ѡгудилъ [єси],⁹ * постѣмъ же и
молѣньми и бѣдѣннымъ стоаніемъ, * мѡлитвы возсылаа гдѣви Ѡ чѣта
сѣца: * сегѡ ради, похваляемъ доблѣсти твоѣ.

Ѡтѣмъ блгочѣтѣа зацѣти тѣа гдѣа, * сѣльна содѣла тѣа ко
противленію злокозненнымъ ижедѣа, іоанне славне: * и мечемъ
терпѣніа твоєгѡ погубилъ єси владиміре сѣхъ кѡзни, * и вѣнцемъ¹⁰
побѣды ѡбѣзла єси, * знаменѣсноє всечѣдне.

Ѡрѣтѣа ѡукрасилъ єси ѡдѣждѣа воистиннѣа, * кровей мѣническихъ,
славне, * и ѡушенивъ ѡнѣю, єресей мѣлѣа разгналъ єси, * и лѣди
просвѣтилъ єси, * иже сѣлаа догмѣты бжтвенныа блгѣти, * православноу
въ трѣцѣ вѣровати, * єдинѣо єстество, нераздѣльноу трѣми лѣцы сѣчѣю.

⁷* додато у руским „Зеленим минејима“, а у изворнику нема.

⁸* измењено према руским „Зеленим минејима“, а у изворнику: молиаа.

⁹* додато у руским „Зеленим минејима“, а у изворнику нема.

¹⁰* измењено према руским „Зеленим минејима“.

РОЗІАЛЪ Б҃ГНѢ, СЛАВНЕ, * ІАКѠ СВѢЗДѦ ОУТРЕННАЯ, ВЪ ЗЕМЛИ
ЗАПАДНѢИ, * ІΩΑΝΝЕ БЛЖЕННЕ: * ДОБРО БО И ПРАВЕДНО ВЛАДѢВЫЙ, * И
КР҃ТЦА ГДА ТВОЕГО НА РАМО ВЗЕМЪ, * ХР҃ТѸ ПОСЛѢДОВАЛЪ Б҃ГНѢ, ІАКѠ ДРУГЪ
ПРИСНЫЙ. * ТѢМЖЕ, МОЛИМТСЯ,*¹¹ С҃ТЕ: * МОЛИ ѿ ДУШАХЪ НАШИХЪ.

Иже тебе ради бг҃оѡцѣ прѣрокѣ дѣдѣ, * пѣсненнѣ ѡ тебе провозгласи,
* величїѣ тебе сотворшемѣ: * предста цр҃ица ѡдеснѣю тебе. * тѣ бо
мѣрь, ходѣтанцѣ животѣ показа, * безѣ оцѣ нѣѣ тебе вочлѣвѣчитисѣ
бл҃говолибѣн бг҃ѣ, * да свѣой пакѣ ѡбновїтѣ ѡбразѣ, нѣстѣвшїи стѣпѣмѣи,
* нѣ заблѣждашѣе горохїцнѣе ѡбрѣтѣѣ оѣвѣ, * на рѣмо воспрїимѣ, ко оцѣ
прннѣсѣтѣ, * нѣ своѣмѣ хотѣнїю, сѣ нѣнѣмѣи совоклѣпїтѣ сїлѣмѣи, * нѣ сїсѣтѣ
бѣе мїрѣ, * хрїтѣсѣ нѣмѣѣн вѣлїю нѣ богѣтѣю мѣтѣ.

Прѣрочества ѿсаїнна чтѣніе [глава ѿг].

ТѦКѦ ГЛГОЛЕТЪ ГДЬ: всѦ ѡЗЫЦЫ СОБРАШАСА ВКШПѦ, ѡ СОВЕРШЕНА КНЗН
Ѧ ННХЪ. КТО ВОЗВѢСТИТЪ СѦ ВЪ ННХЪ, ѡЛН ѡЖЕ Ѧ НАЧАЛА, КТО
СЛЫШАНА СОТВОРИТЪ ВѦМЪ; ДА ПРИВЕДѢТЪ СВИДѢТЕЛИ СВОѦ, ѡ
ѦПРАВДАТЕСА, ѡ ДА ОУСЛЫШАТЪ, ѡ ДА РЕКѢТЪ ИСТИНѢ. БѢДИТЕ МНѢ
СВИДѢТЕЛИ, ѡ ЯЗЪ СВИДѢТЕЛЬ, ГЛАГОЛЕТЪ ГДЬ БГЪ, ѡ ОУТРОКУ ѢГѢЖЕ
ИЗБРАХЪ, ДА ПОЗНАЕТЕ ѡ ВѢРШЕТЕ МНѢ, ѡ РАЗШЕТЕ, ѡКАЖЪ ЯЗЪ ѢСМЬ: ПРЕЖДЕ
МЕНѢ НЕ БЫСТЬ ИНЪ БГЪ, ѡ ПО МНѢ НЕ БѢДЕТЪ. ЯЗЪ ѢСМЬ БГЪ, ѡ НѢСТЬ
РАЗВѢ МЕНѢ СПСАИ. ЯЗЪ ВОЗВѢСТИХЪ, ѡ СПСОХЪ, ОУНИЧИЖИХЪ, ѡ НЕ БѢ ВЪ
ВѦСЪ ЧѢДѢИ. БЫ МНѢ СВИДѢТЕЛИ, ѡ ЯЗЪ ГДЬ БГЪ, ѡ ѢЩЕ Ѧ НАЧАЛА ЯЗЪ
ѢСМЬ: ѡ НѢСТЬ Ѧ РѢКЪ МОИХЪ ИЗБАВЛѢИ. СОТВОРЮ, ѡ КТО ѦВРАТИТЪ ТО;
СНЦЕ ГЛГОЛЕТЪ ГДЬ БГЪ, ѡ ИЗБАВЛѢИ ВѦСЪ СТЫИ ИИЛЕВЪ.

11* моја измена, а у изворнику: *мóлимсѧ тѣ*.

Прѣмѣрости соломѣновы чтѣніе [глава ѳ].

Прѣбныхъ дѣшы въ рѣцѣ вѣжѣей, и не прикѣснетсѣ ѿхъ мѣка. Непцѣвѣани бѣша во ѡчѣстѣхъ бездѣмныхъ оумрѣти, и вѣмѣнѣсѣ ѡсловѣніе ѿсходъ ѿхъ. И ѣже ѡ насъ шѣстѣе сокращѣніе, ѡнѣ же сѣтъ въ мѣрѣ. Ибо предъ лицѣмъ члѣвѣческимъ ѡце и мѣкѣ прѣимѣтъ, оуповѣніе ѿхъ безсмертѣа испѣлено. И вѣмѣлѣ накарѣани бѣвшѣ, великими бѣгодѣтельствовани бѣдѣтъ, ѣакѡ бѣхъ ѿскѣнѣ ѡ, и ѡбрѣте ѿхъ достѣнны сѣбѣ. ѣакѡ златѡ въ горнѣхъ ѿскѣнѣ ѿхъ, и ѣакѡ всѣплѣдіе жѣртѣнное прѣѣтъ ѡ. И во вѣремѣ посѣцѣніа ѿхъ возсѣѣютъ: и ѣакѡ ѿскры по стѣвлѣю потѣкѣтъ: сѣдѣтъ ѣзыкомъ, и ѡбладѣютъ людми, и воцѣрѣтсѣ гѣ въ нѣхъ во вѣки. Надѣюцѣнсѣ наѣхъ раздѣмѣютъ ѿстинѣ, и вѣрѣнѣи въ любѣи прѣвѣдѣтъ ѣмѣ: ѣакѡ вѣтъ и мѣтъ въ прѣбныхъ ѣгѡ, и посѣцѣніе во ѿзѣрѣнныхъ ѣгѡ.

Прѣмѣрости соломѣновы чтѣніе [глава ѣ].

Прѣбныхъ, ѡце постѣгнетъ скончѣтсѣ, въ покѣн бѣдетъ. Стѣрѣсть во ѣтѣнѣ не многѣтѣна, нижѣ въ числѣ лѣтъ ѿсчитѣетсѣ: сѣдѣна же ѣсть мѣдрѣсть члѣвѣкомъ, и вѣзрастѣ стѣрѣсти житѣе нескѣрѣное. Бѣгодѣденъ бѣгови бѣвѣхъ, возлюбленъ бѣстъ: и живѣи посредѣ грѣшникъ, прѣстѣвленъ бѣстъ: восхѣцѣнъ бѣстъ, да не слѣба ѿзмѣнѣтъ рѣзѣма ѣгѡ, илѣ лѣтъ прѣльстѣтъ дѣшѣ ѣгѡ. Рѣчѣніе во слѣбы помрачѣетъ дѣбрамъ, и парѣніе пѣхотѣ прѣмѣнѣетъ ѡмъ неслѣбѣнѣхъ. Скончѣвѣсѣ вѣмѣлѣ, испѣлни лѣтѣа дѣлга: оѣгодѣна во вѣ гѣвѣи дѣшѣ ѣгѡ: сѣгѡ рѣдѣ потѣцѣсѣ ѡ средѣ лѣкавѣствѣа. Лѣдіе же вѣдѣвшѣ, и не раздѣмѣвшѣ, нижѣ полѣжѣе въ помышлѣнѣи таковоѣ: ѣакѡ вѣтъ и мѣтъ въ прѣбныхъ ѣгѡ, и посѣцѣніе во ѿзѣрѣнныхъ ѣгѡ.

На лѣтѣн: стѣхѣры, глѣсѣ ѣ:

Оѣчѣникъ и послѣдовѣтель бѣвѣхъ, * ѣдиносѣцѣнымъ тѣрѣцы проповѣдѣтелѣмъ и ѿповѣдѣникѣмъ, * и сѣ ниѣми по бѣгодѣтѣи гонѣмъ, * мѣчѣнѣю смѣртѣ, ѡванѣе бѣжѣнѣе, подѣлѣхъ ѣсѣ, * ѣрѣтѣчѣскаѣ ѣзыковѣлѣа повѣдѣлѣхъ ѣсѣ, * ѣакѡ и мѣнѣчѣскимъ вѣнцѣмъ оѣкрасѣлѣсѣ

Γλάσζ Ɔ:

ΓΛΑΪΑ, ΓΛΑΪΣ Ξ:

И нынѣ, прѣзника: илѣ вѣрченз, гласъ тойже:

^{14*} моја измена ради осмишљавања, а у изворнику: *последовахъ*.

вопѣмъ немолчнѡ: * радѣнѣа аггльскн, * радѣнѣа влѣце, * предстаѣтельство
и покрѡве, * и спсѣнїе дѣшъ нашинъ.

На стѣхѡвнѣ: стѣхѣры, глѣсѣ ѿ.

Пѡ: Вѣе ѡложше:

Нарѡды двлѣхѣа чѣдо оѣжѣное зрѣще: * мѣртѣа тѣа сѣдѣа,
слабѣе владѣмѣре, на мѣцѣ.*¹⁵ * въ рѣкѣхъ носѣаца ѡсѣченнѡ главѣ
твоѡ чѣтнѡ, * ѡже принѣсѣа сѣи во храмъ гдѣнь, * молѣа, дѣшѣ твоѡ
блѣженнѡ предаѣа сѣи всецѣрѣ: * ѡже прѣемъ, совокѣпн аггльскимъ лнѣмъ,
и сѣымъ вѣемъ: * наслаждѣтѣа прѣснѡ свѣта незаходѣмагѡ
трнѣнечнагѡ сѣанѣа.

Стѣхъ: Прѣннѣа, ѣаѡ фѣнѣа, процѣтѣтѣ: * ѣаѡ кѣдръ, ѣже въ
лѣванѣ, оѣмножнѣа.*¹⁶

Дрѣгѡе ѣвѣаа сѣи сѣнѣе въ кѣнѣхъ, * ѡ! кѣже и страдѣаѣе
владѣмѣре, * на тѣвѣрды вѣры бѣтѣвеннымъ, * подаѣа свѣтѣа блѣтн
прнхѡдѣацымъ вседѣшнѡ въ покрѡвѣ твоѡ, * тѣа бо въ чѣдѣхъ жѣва и
оѣмѣрѣа прослѣвн, * и нѣцѣлѣтѣа показѣа прнзѣвѣацымъ ѣма твоѡ, *
вѣхъ слѣшатѣа и подаѣтѣа: * комѣждѡ прошенѣе, бѣтѣвеннымъ
мѣтѣамъ твоѡмъ [подаѣаа].*¹⁷

Стѣхъ: Возвѣселѣтѣа прѣннѣа ѡ гдѣ * и оѣповѣтѣа на негѡ.*¹⁸

Прѣндѣте, поклонѣмѣа, лѣдѣемъ въ дѡмѣ гдѣнѣмъ, * нѣдѣже чѣтнѡе
тѣѣло положѣа прѣблѣженнагѡ, * со свѣтлымъ свѣщамъ, въ
пѣснѣхъ да воспѡймъ, молѣаѣа: * сѣе, прѣдѣарн, и сѣщымъ въ нѣждахъ
застѣпн, * и волнѣнѣе оѣтншн и вѣрю скорѣн: * да сѣѣю и чѣтнѡ твоѡ
рѣкѣ почнтѣемъ, * ѡ! ѡаннѣ блѣженнѣ, * мѣтѣвеннѣе ѡ дѣшѣхъ нашинъ.

Глаѣа, глѣсѣа тѡѣже:

¹⁵* у руским „Зеленим минеѣма“, погрѣшнѣмъ тумачѣнемъ измеѣено у: мѣтѣа, а у изворнику:
мѣцѣ. Свети краѣ је седеѡ на мазгѣ [мѣа], а не на мѣсту.

¹⁶* Пс. 91,13.

¹⁷* нема у изворнику, а додѣто у руским „Зеленим минеѣма“.

¹⁸* Пс. 63,11.

Непоѡбѣ́днѣ́мь дѡ́шю страда́лецѡ, * кнѣ́же бл҃гоѡ́чнѣ́вый, * сла́вѡмъ
 сла́во ѡ́ всемѹ́ іллѹ́ріѹ́ ѡ́ мѹ́сеіѡ оѹ́добре́ніе, * ѡ́ бл҃вѣ́ннѣ́н цнѣ́тъ ѡ́
 заѡра́ло, * твоі́мн чѡ́десѹ́ оѹ́кроѡі́аешн неі́стоѡство снхъ свнрѣ́пѣ́йшнхъ
 вѡ́рварѡ: * ѡ́це не бы ты́ заѡцнѡ́ахъ, * [ѡ́]*¹⁹ ктѡ́ бы посто́ахъ то́лікомѹ́
 свнрѣ́пствѹ́, * грѣ́хъ ра́дн на́шнхъ наносн́момѹ́; * тѣ́мже, ѡ́акѡ предстѡ́тель
 теплѣ́йшнѣ́, * предѡ́варѣ́ мѡ́твамн твоі́мн, бл҃же́нне іѡ́анне: * ѡ́ ѡ́змѣ́ на́сѡ
 ѡ́ на́стоѡ́щнхъ вѣ́дѡ, * ѡ́акѡ ѡ́мѣ́а дерзновѣ́ніе ко хрѣ́стѹ́ бгѹ́, * тѡ́
 просла́вльшемѹ́. **И ны́нѣ́, пра́здннка: ѡ́лн бгѡ́рѣ́ченѡ, гла́сѡ тѡ́йже:***²⁰

Арха́ггѣ́ски ѡ́спѡі́мѡ, вѣ́рнѣ́н, нѣ́нѣ́н чѡ́ртѡ́гѡ, * ѡ́ двѣ́рь заѡеча́таннѹ́
 ѡ́воі́стнннѹ́: * ра́дѡі́сѡ, ѣ́а́же ра́дн ѡ́растѣ́ на́мѡ сѣ́сѡ всѣ́хъ, хрѣ́тѡ́сѡ, *
 жнзнода́вецѡ ѡ́ бгѹ́: * ннзложнѣ́, бл҃́чце, мѡ́чнѣ́телн, * безѡ́жнѡмъ врагнѣ́
 на́шѡ, * рѡ́кою твоёю́, прѣ́чѣ́а, * оѹ́повѡ́ніе хрѣ́тї́аѡ.

На бл҃гѡ́вѣ́ннѣ́н хлѣ́бѡвѡ: трѡпа́рь сѣ́агѡ, гла́сѡ ѡ́:

Крѣ́тъ ѡ́вльшнѣ́сѡ тебѣ́ сѡ нѣ́сѣ́ свѣ́телѡ: [Дѡ́а́жды.]

[Пн́санѡ на ма́лѣ́й вѡ́чѣ́рнн.]

И пра́здннка, ѡ́лн: Бѡ́е дѡ́о: [Ѣ́дннѡ́жды.]

НА ѡ́ТРЕ́НН.

На бгѹ́, гѡ́: трѡпа́рь сѣ́агѡ, гла́сѡ ѡ́:

Крѣ́тъ ѡ́вльшнѣ́сѡ тебѣ́ сѡ нѣ́сѣ́ свѣ́телѡ: [Дѡ́а́жды.]

Гла́ѡ, ѡ́ ны́нѣ́, пра́здннка: ѡ́лн бгѡ́рѣ́ченѡ, гла́сѡ тѡ́йже:

Ѣ́же ѡ́ вѣ́ка оѹ́та́е́ннѡе: [Зрѣ́ на ма́лѣ́й вѡ́чѣ́рнн.]

По ѡ́-ѡ́ сѣ́тнхѡ́лѡгн: сѣ́да́ленѡ, гла́сѡ ѡ́.

Пѡ́: Грѡ́ѡѡ твоѡ́н, сѣ́се:

Ѧ́рѡ́да се́рбскагѡ, чѡ́днѣ́, ѡ́зрастнѡ́а ѣ́сн, * дѡ́а сѣ́агѡ ѡ́внѣ́сѡ со́сѡдѡ
 ѡ́чѣ́тѣ́йшнѣ́, * мѣ́ннѡѡѡѡ похѡ́лаѡ, вѣ́нценѡ́сѡче сѣ́ыѡ, * ѡ́спросѣ́ оѹ́ вѡ́кн
 твоѡ́гѡ: * просѡ́ѡтнѣ́тн дѡ́шы поѡ́цнхъ тѡ́, * всѡ́бл҃же́нне іѡ́анне. **[Дѡ́а́жды.]**

^{19*} у рускнм „Зеленнмнне́жнма“ нзѡставѣ́нѡ као суѡншнѡ у даѡм рѡченнчнѡм скѡѡу.

^{20*} богѡрѡднчѡн пронзѡѡльнѡ даѡт нз Мнне́ѡ и другнх богѡслужбеннхъ кннѡгѡ, да се не бн пеѡѡо нстн као на Лнтнѡн.

Глава њ нынѣ, прѣзника: ѡлѣ вѣрѣчєх, гласъ тѣхъ: *21

Мѣрь тѣ вѣрѣю мѣлимъ вѣ, дѣл вѣстиннѣ, * њ вх печалєхъ
вѣпїемъ тѣ, * любѣвїю прївѣгяющїи кх твоей вѣлѣстї: * тебе во
ѡмѣмъ грѣшнїи прѣстѣлѣннѣ, * тебе стѣжѣхомъ во ѡсѣшєнїихъ
сїєнїє, * ѣдїнѣ всєнєпѣрѣчнѣ.

По к-й стїхѣлѣгїи: сѣдѣлєхъ, гласъ ѡ.

По: Прѣмѣдрѣстї ѡ слѣва:

Вѣрѣхъ гдѣ твоегѣ ѡкѣже вѣлѣбїлѣхъ ѣсї вх тѣннѣ: * мѣннєскнмъ
вѣннѣмъ ѡкрасївѣлѣ, црїѣ прѣпѣмѣтнє, * нѣнѣгѣ црїѣ ѡгѣдннѣ: *
кх нѣмѣже дѣрзнѣнїє стѣжѣлѣхъ, * мѣлї нѣпрѣстѣннѣ, ѡвѣннє всѣчѣтнє,
хрїтѣ вѣа: * прѣгрѣшєнїи ѡстѣвлєнїє дѣрѣвѣтї, * прѣзндѣющымъ любѣвїю
сѣлѣ пѣмѣтѣ твоеѣ. [Дѣлѣдѣ.]

Глава њ нынѣ, прѣзника: ѡлѣ вѣрѣчєх, гласъ тѣхъ: *22

Вх дѣшїи мѣей, смирєннѣй, дѣѣ, * вх вѣрїи жнѣтѣйскнхъ ѡсѣшєнїи, *
нѣннѣ вѣзѣ ѡкѣрмїтѣлѣ потѣплѣемѣй вх вѣлѣхъ, * грѣхѣмъ
вѣрѣнємъ нѣвѣдѣемѣй, * ѡ во днѣ ѡдѣво прїнѣтї вѣдѣствѣющєй, *
прнѣтѣцѣ, вѣѣ, тѣплымъ зѣстѣплєнїємъ твоемъ, * пѣкѣѣ пѣдѣющїи ѣн: *
кѣ прнѣтѣннѣ твоемъ прнѣвѣгѣхъ, вѣѣ, пѣмѣзї мн: * мѣлїсѣ кх снѣ
твоемъ ѡ вѣлѣ, * прѣгрѣшєнїи ѡстѣвлєнїє дѣрѣвѣтї мн: * нѣ тѣ во
ѡпѣвѣю, * ѡзѣ нѣдѣстѣѣннѣ рѣвѣ твоеѣ. Полѣелѣй. Вѣлнѣнїє:

Вѣлнѣемъ тѣ * стѣрѣтѣрѣчѣ сѣѣн, * кнѣже ѡвѣннє вѣлнѣмїрє: * ѡ
вѣчѣемъ чѣннѣлѣ стѣрѣдѣнїѣ твоеѣ, * ѡже зѣ хрїтѣ прѣтѣрѣлѣхъ ѣсї.

Пѣлѣмъ ѡзѣрѣннѣ [мѣннѣкѣмъ]:

[Дѣлѣкѣ ѣ-ѡ] Бѣхъ нѣмъ прнѣвѣжнѣѣ ѡ сїлѣ. *23 [Дѣлѣкѣ к-ѡ] Пѣмѣцннѣкѣ вх сѣѣрѣвѣхъ
ѡвѣрѣтѣшнхъ нѣ сѣлѣ: *24 [ѣ] Гѣгѣ рѣдн нѣ ѡвѣѣмѣсѣ, внѣгдѣ сѣлѣцѣетѣсѣ
зѣмѣлѣ. *25 [к] Бѣѣ, кѣтѣ ѡпѣдѣѣннѣ тѣвѣ: дѣ нѣ прѣмѣлѣннѣшн, ннѣѣ

21* богородичан додат према преводу из грчког текста Службе, заправо варијанта постојећег из савремених Богослужбених књига.

22* исто.

23* Пс. 45,2а.

24* Пс. 45,2б.

25* Пс. 45,3а.

49* Пс. 63,11б.

[а] **Гл҃ава, [к] ѿ нынѣ:****Ѹллілѹїа, Ѹллілѹїа, Ѹллілѹїа: слава тебѣ, бже. [Трижды.]****По полѹелѣн: сѣдѣленъ, гласъ ѿ.****Пѣ: Премѣрости слово:**

Земнѡа всѡ ѡстаѣнѡа, цр҃тво возлюбѡах ѣсѡ нѣное: * хр҃тѹ послѣдовѡах ѣсѡ, мѣнникѡвѡа сопрѣчѣстне, * плотскѡа бо стрѣсти ѡумертѡвѡах ѣсѡ, * ѿ кр҃тѡа на рѡмо взѣмѡа, страдѡльче блжѣнне, * недѹги врачѹеши ненѡцѣльных болѡцымѡа, * кр҃тѡа сілою ѿ блг҃тїю. * тѣмже, молѡ хр҃тѡа бѣа, іѡѡнне всеч҃тне: * согрѣшѣній ѡстаѡленїе дарѡвѡти * прѡзѡнѹюцымѡа любѡвїю сѣѹю пѡмѡть твоѡ. **[Дважды.]**

Гл҃ава ѿ нынѣ, прѡзѡнника: ѿлѡ бг҃орѣченъ, гласъ тѡѡже: *50

Блгодѣрственное пѣнїе дѡлжнѣ, * ѡкоже вдовѡца Ѣнаѡ двѡ лѣпта, * приношѹ ти, бл҃гце, * ѡ всѣхъ дарѡвѡнїихъ твоѡхъ: * ты бо ѡбѡсѡ покрѡвѡа кѹпнѡа ѿ застѹплѣнїе, * ѡскѹшѣній ѿ скорѣѡй прїснѡа мѡа ѡзѡбѡлѡюци. * тѣмже, ѡкѡ ѡ Ѣгненнѡа пѣци, * ѡзѡбѡлѡсѡ ѡскорѡбѡлѡюцихъ мѡа, * ѡ ір҃ца взыѡѡю тн: * бѣе, помѡзѡи мн, * молѡцисѡа кѡа снѹ твоѡмѹ ѿ бг҃ѹ, * прегрѣшѣній ѡстаѡленїе дарѡвѡти мн: * на тѡа бо ѡѹпѡѡѡю, * ѡзѡа недѡстѡѡннѡѡй рѡвѡа твоѡѡ.

Ѣтепѣнна, ѡ-ѡ ѡнтѣфѡнѡа ѡ-гѡ гласѡ.**Прокїменъ, гласъ ѡ:**

Прѣвникѡа, ѡкѡ фїнїѡѡа, процѡѣтѣтѡа: * ѡкѡ кѣдрѡа, ѡже въ лїѡѡнѣ, ѡѹмножѡитсѡа. *51

Стїхъ: Нѡсаждѣнѡи въ дѡмѹ гд҃ни, * въ двѡрѣхъ бѣа нѡшегѡа процѡѣтѣтѡа. *52

Всѡкое дыхѡнїе:

50* види фусноту 21.

51* Пс. 91,13.

52* Пс. 91,14.

Вѣ́ліе ѿ лѸкѣ, зачало ѿг [глава ѿ, ѿ-ѿ].*⁵³

Рече гдѣ: [ѿ] Ничто́же бо покровѣно ѣсть, ѣже не ѡкрѣетсѧ: и тайно, ѣже не разѸмѣетсѧ. [ѿ] Зане́, ѣлика во тмѣ рѣете, во свѣтѣ оуслы́шитсѧ: и ѣже ко оу́ху гл҃голасте во хра́мѣхъ, проповѣстсѧ на кро́вѣхъ. [ѿ] Гл҃голю же ва́мъ дрѸгѡмъ своѣмъ: не оубо́йтсѧ ѿ оубива́ющихъ тѣло, и пото́мъ не могу́щихъ ли́шить что́ сотвори́ти. [ѿ] СказѸю же ва́мъ, когдѣ оубо́йтсѧ: оубо́йтсѧ имѸцагѡ вла́сть по оубі́еніи во вре́щѣ въ де́брь ѸгненнѸю: ѣи гл҃голю ва́мъ, тогдѣ оубо́йтсѧ. [ѿ] Не па́ть ли пти́ца цѣни́тсѧ пѣна́зема двѣма; и ни ѣди́на ѿ ни́хъ нѣсть забвѣна предъ б҃гомъ. [ѿ] Но и вла́си гла́вы ва́шеѧ вси́ изочтѣни сѸтъ. не оубо́йтсѧ оубо: мно́зѣхъ пти́цъ оу́нши ѣстѣ вы́.

По ѿ-мъ псалмѣ: стѣхѣра, гла́сѣ ѿ:

Бл҃женне іѡ́анне, * мѣ́нникѡмъ сла́во и цр҃ѣмъ похвало́,*⁵⁴ * подража́тель кр҃тї́телю бѣ́въ, сла́вне: * за́вистїю гла́вѸ твою́ ѡсѣ́коша * безстѸднїи срѡ́дницы сѸпрѸжницы твоѣѧ: * и сїю́ прїѣмъ своѣма рѸка́ма, * вше́лъ є́си въ мѣ́сто, * и дѣ́же сокрови́ще втайнѣ ѡверѣ́лъ є́си нѣнагѡ цр҃твѣѧ: * и ны́нѣ моли́ ѡ́ люво́бію чтѸщихъ тѧ.

Канѡ́нъ пра́здника [ѿ ірмосѡмъ, на ѿ,] и́ли вѣ́ѣ:

Мно́гими содержи́мъ напѣ́тьми:

Та́же канѡ́нъ сѣ́агѡ, гла́сѣ ѿ, ѣгѡ́же краестро́чіе:

Пра́веднаго поѡ́ іѡ́анна влады́кѸ.

Пѣ́снь ѿ. Ірмосъ:

[Мо́рѧ чермнѸю пѸ́чинѸ невла́жными стопа́ми * дрѣвнїй пѣ́шешѣстѡва́въ і́нѧ, * кр҃тообра́зными мѡѸсе́евыми рѸка́ма, * ѡмалѣ́ковѸ сїлѸ въ пѸстѣ́ни побѣ́дѣ́лъ ѣсть].*⁵⁵

⁵³* Лк. 12,2-7 (зач. 63).

⁵⁴* измењено према руским „Зеленим минејима“.

⁵⁵* додато према руским „Зеленим минејима“, пошто је у изворнику испуштено.

Бжѣтвеннаго страдальца, днѣсь пѣсньми почтѣмъ ѿѡанна, *
сошедшаго въ ѡпѣ, * хрѣтѣи поработавъ чѣтѣ, * ѿкъ дрѣвѣ
прѣснѣй.

Иже всѣ добродѣтели твоѣ провѣдаѣмъ бѣ, * вѣтайнѣ творѣмаа тобою,
бѣгомѣдре страдальче, * ликумъ прѣвнѣхъ сочѣтаѣмъ*⁵⁶ тѣ, славне.

Чертѣога земнаго, блжѣнне, ѡшлабѣаа, * мѣническѣю претерпѣла
ѣсѣ ѿзвѣ, еѣе владѣмѣре: * тѣмже, рабѣ твоѣ, * хвалѣмъ тѣ,
всѣзрѣднѣ. **Бѣорѣенъ:**

Молѣнѣи ѿ мѡлитвы, прѣчѣтаа, нынѣ тебѣ приносѣмъ: * даждь
намъ свѣше, блгаа, мѣлѣсти твоѣ: * рабѣи мѣлимъ тѣ,
бѣоблжѣннаа.

Дрѣвѣи канѣнъ, глѣсѣ Ѧ.

Пѣснь ѧ. Ірмѣсѣ:

Икъ по сѣхѣ пѣшешѣетвовавъ [ѿѡа по вѣздѣ стопѣми, * гонѣтелѣ
фараѡна вѣда потоплѣема, * бѣхъ побѣдѣнѣю пѣснь поѣмъ, вѣпѣаа.]

Ктѣ ѿзрѣчѣтъ чѣдѣа дарѣвѣ, ѿже хрѣтѣсѣ подадѣ тебѣ, * страдальче
хрѣтѣвѣ, ѿѡанне славне; * тѣмже ѡблѣстѣаши, ѿкъ свѣтѣльнѣи
достѣчѣднѣй.

Бсѣ твоѣ ѿмѣа надеждѣ къ бѣхѣ ѿ мѣсль, блжѣнне, * ѡ вѣременнѣхъ
ѿ тѣлѣннѣхъ ѡнѣдѣ небрѣглѣ ѣсѣ: * сѣгѣ радѣ ѿ вѣнѣцѣ ѡ рѣкѣ
гѣни прѣаа ѣсѣ.

Нынѣ въ вѣшнѣа дѣмы твоѣ дѣшѣ хрѣтѣсѣ прѣаа, *
мѣжемѣдрѣнне страдальче, * въ небѣснаа сокрѣвѣица положѣ на
вѣчное прѣвѣаѣнѣе. **Бѣорѣенъ:**

Невѣсто вѣѣа прѣстѣа, * хрѣтѣааа стѣнѣ неѡборѣмаа, *
вѣспѣвѣающѣа тѣ присѣ ѡ всѣхъ сѣѡа ѿзвѣи, * ѿ прѣгрѣшѣнѣи
лѣтѣхъ, бѣгородѣтельнѣице чѣтаа.

^{56*} измеѣено према руским „Зелѣнимъ минѣѣма“, а у ѿзворнѣику: сочѣтаа.

Вачавасѣа: по оуставѣ.

Пѣснь г. Іромѡс:

Веселѣтсѡ ѡ тебѣ [црѣковь твоѡ хрѣтѣ, зовѣщи: * ты моѡ крѣпость гдѣ, * ѡ прнбѣжище, ѡ оутвержденіе.]

Ищѣлѣи вѣрнѡ ко храмѣ твоемѣ тѣшѣхсѡ: * вѣдѡ ѡ скорбѣи, ѡ
всѡхнѣхъ недѣгѡ, мѣдре.

Добрѣ ѡ блгочѣтнѣ ты црѣтвовалѡ єси на землѣ, * ѡспѡлнѣ
бжѣтвеннагѡ свѣта: * ѡдѣже нынѣ наслаждаешисѡ, веселѡсѡ.

Сѣбѣмѡ на нѣсѣхѡ соговорѡхсѡ, * хрѣтовои молѣсѡ дѣти на́мѡ
ѡставленіе грѣхѡвѡ, * ѡ ѡскѣшеніи ѡзбавленіе. **Бѣорченѡ:**

Рѣдѣхше людіе чѣдѣсѡ твоѣхѡ богѡтъѡ дѡры, * мѣти бжѣа,
бѣгоневѣсто, * тѣмже тѡ слѡвимѡ.

Ииѡ. Іромѡс:

Нѣсть сѣѡ, * ѡкоже ты, гдѣ [бжѣ моѡ, * вознесѣи рѡгѡ вѣрныхѡ
твоѣхѡ блже, * ѡ оутвердѣиѡ на́сѡ на кѡмени ѡсповѣданіѡ твоегѡ.]

На недвижимѣмѡ кѡмени хрѣтовохѡ заповѣдей оутвердѣсѡ, *
никакѡже поколебѡсѡ оумѡмѡ: * тѣмже, мѣническнмѡ лнкѡмѡ
счѣслсѡ єси, досточѣдне.

Бже желѡніе хрѣтово ѡмѣѡ вѡ сѣцѣ твоеѡмѡ, * ѡже ѡ мѣста на
мѣсто гонѣмѡ, * ѡ! страдѡльче іѡанне, претерпѣлѡ єси твѣрдѡ: *
тѣмже ѡ прослѡвлсѡ єси.

Нынѣ веселѣтсѡ вѣрнѡ градѡ дѣррѡхѣа, * ѡдѣже лежѣтѡ тѣло твоеѡ
сѣщенное, блженне: * недѣги вѣмѡ ѡсѣлѡетѡ, тѣ сѣщымѡ. **Бѣорченѡ:**

Ты єси мѡстѡ, чѣтаѡ бже дѣѡ, * кѡ стезѣи нѣнѣи наставляѡщѡѡ
вѣрныхѡ: * прѣснѡ ржѣтѡ твоеѡ хвѡлащѡѡ, прѣчѣтаѡ.

Ѹѣдѣленъ, гласъ ѿ.

Пѣ: Грѣбъ твоѣй, сѣе:

Ѹблиста намъ пѣмать прѣнагъ, * ѣкъ сѣнце на землѣ, лѣчѣ
простираа концѣмъ, * и всѣ православыа въздѣже во оумилѣнѣи
збѣти ѣмъ: * црѣ, црѣй славо, * вѣрнъ тѣ оублѣжѣемъ. [Дважды.]

Глава и нынѣ, праздника: ѣли бѣорѣенъ, гласъ тѣйже:

Рѣхъ творца, сѣа твоегѣ и зиждѣтеля, пренепорѣчнаа ѣтаа, *
бѣжтвеннымъ дѣомъ во чрѣѣ зачала ѣсѣ, * и безъ нѣтлѣнѣа родила
ѣсѣ. * ѣгоже славаѣе, тѣ хвалимъ, дѣо: * ѣкъ палѣтъ црѣ славы, * и
мѣрови прѣѣжице.

Пѣень ѿ. Ірмѣс:

Вознесѣна тѣ видѣ[вши црѣковъ на крѣтѣ, * сѣнце прѣное, * сѣа въ
чѣнѣ своѣмъ, * достѣннъ възывѣающѣ: * слава сѣлѣ твоеѣ, гдѣ.]

Рѣа твоѣ провѣдѣи бѣа, всеблѣженне, * ѣже вѣтѣнѣ молила ѣсѣ,
іѡѣнне бѣомѣаре: * хрѣтѣсъ тѣ прослави, * и со всѣми сѣѣми
счѣлаа тѣ, ѣкъ члѣѣколѣбѣеѣ.

Нынѣ тѣ славымъ, бѣомѣаре іѡѣнне славы: * хрѣтѣови во порѣбѣаѣ,
рѣдѣ, величѣство и слава вѣременнѣю, * мѣнѣе, нѣвѣтѣеѣ вѣѣнѣаѣ
ѣсѣ.

Пѣеньми всѣ соглаѣнъ тѣ хвалимъ, * ѣкъ прѣтѣнѣца нѣѣсѣлаа
достѣгша, * вѣѣтрилы възкрѣлаѣемъ крѣта блѣтѣю, * мѣнѣе, радѣсти
тѣзѣмѣенне.

Бѣорѣенъ:

Мѣи прѣѣтаа, дѣо бѣорѣдѣельнѣе: * тѣ хвалимъ, всѣ рѣди
члѣѣѣстѣи: * тѣбѣю сѣѣемѣи, и тѣ молимъ: * и зѣаѣи нѣсѣ Ѹ
бѣдѣа, мѣтѣами тѣоѣми.

Інъ. Ірмѣс:

Хрѣтѣсъ моѣ сѣла, * [бѣа и гдѣа, * ѣтѣлаа црѣковъ, бѣолѣпнъ поѣтѣ
въывѣающѣ: * Ѹ смѣлаа ѣта, Ѹ гдѣа прѣзѣнѣающѣ.]

Бл҃гоухаетъ, премѡдре, ра́ка твоѧ бж҃твеннаѧ, * нѣ҃же лежитъ
сѣ́енное тѣ́ло твоѣ, бл҃женне, * да́ры нсѣ́ленїи нс҃точаетъ
почита́ющимъ тѧ.

Хра́мъ твоѣ оутверди́хъ ѿ҃н, всесла́вне ст҃р҃пото́рпче, * нѣ҃же ны́нѣ
нс҃точаетъ нсѣ́ленїѧ * всег҃а ра́ка твоѧ, іѡанне все҃тне. **Бѣ҃орченъ:**

Жизнь прозавла́ ѿ҃н, * зижди́теле всѣ́хъ, пренепоро́чнаѧ, *
содержа́щагѡ всѧ рѣ́кою своѣю, * ѿ мѡ́дростию ѿ ра́зумомъ нѣ҃сѧ
оутверди́вшагѡ.

Пѣ́снь ѿ. І́рмосъ:

Ты г҃дн, моѣ свѣ́тъ, * [въ мї́ръ пришѣ́хъ ѿ҃н, * свѣ́тъ ст҃ый, ѡбраща́ѧ
нзъ мра́чна невѣ́дѣнїѧ * вѣ́рою воспѣ́вающимъ тѧ.]

Пове́дѡ тебѣ́ хр҃тосъ свѣ́ше пода́де ѿ крѣ́пости на сопроти́вныѧ, *
бѣ҃омѡдре іѡанне, всебл҃женне.

Ѧ! бл҃женне, страда́льцѣвъ є́динонра́бне, * сла́во прѣ́вѣдникъ, * ѿ
на́мъ, хва́лцымъ тѧ, предста́телю непрево́римый.

Бнѣ́ше вѣ́рнїи чѡ́дѣхъ дарова́нїѧ, владѣмїре ѿ҃не, * ѡ сѣ́еннагѡ
ковче́га твоегѡ точа́щагѧ нсѣ́ленїѧ. **Бѣ҃орченъ:**

Ѧ! вѣ́ще, бѣ҃омѣи ѿ҃таѧ, * прїзри на на́с ны́нѣ недостѡ́йныѧ, *
вѣ́рою ѿ люво́вию воспѣ́вающимъ тѧ.

І́нѧ. І́рмосъ:

Бж҃їмъ свѣ́томъ твоѣмъ [бл҃же, * оутреню́щихъ тѣ́ дѡ́шы люво́вию
ѡза́ри, молю́сѧ: * тѧ вѣ́дѣти сло́ве бж҃їѧ, * и́стиннаго б҃га, * ѡ мра́ка
грѣ́хобнагѡ взыва́юща.]

Жела́нїемъ бж҃твеннымъ ѡбѣ́тъ, * къ вѣ́чнѡцымъ возда́нїемъ,
* мѡ́ки претерпѣ́хъ ѿ҃н: * ѿ мѣ́ста на мѣ́сто прогона́емъ, * въ
постѣ́ ѿ бѣ́нїи претерпѣ́вѧ.

Силою бж҃твенною возмога́ѧ, * всѧ вра́жїѧ кова́рства нивочто́же во
о́умѣ влѣ́нїѧ ѿ҃н, * бл҃женне іѡанне.

Непреворі́мь бѣ́вѡ і́скѹ́щє́нїи вра́жїи́ми, * вжигáемь дѣ́ломъ, прїáлѡ
є́сїи ѡ́рошенїе ѿ негѡ́, * і́стѡ́чникъ чѹ́дєсѡ показáлѡ є́сїи мї́ръ,
всєслáбнє.

Бгдà кѡ подвѣнѹ́ дошѣлѡ є́сїи, слáбнє, * рѹ́кама прєрáдостнѡ держá крѣ́тъ,
взывáлѡ є́сїи: * тѣ́и ми бѹ́ди прєдстáтель ѡ́ побѡ́рникъ. **Бѣ́орченъ:**

Бгдà порѡ́ждшá всѣ́хъ творцá, * всєгдà ѡ́ всѣ́хъ молїсѡ, * любѡ́вїю
чтѹ́щихъ вѣ́рнѡ ржѣ́твѡ твое.

Кондáкъ, глáсъ ѿ.

Пѡ́: Взыбрáннѣи:

И́къ сокровѣ́ще многоцѣ́нное, * ѡ́ і́стѡ́чникъ точáще земнѣ́мъ то́ки
недѹ́ги ѡ́чищающыѡ: * ѡ́ нáмъ подадѣсѡ тѣ́ло твое цѣ́енное, *
болѣ́зньемъ разлї́чнымъ подающее і́сцѣ́ленїе, * ѡ́ блáгть бжѣ́твеннѹ́
притека́ющимъ кѡ немѹ́, * да зовѣ́мъ тѣ́и: * рáдѹ́сѡ, кѣ́же владі́мїре. **І́косъ:**

Свѣ́ше подадѣсѡ тебѣ́ црѣ́твѣ́а держáва, всєчѹ́дне іѡ́анне, ѡ́
бєзплѡ́тныхъ глáсы і́ллѹ́рїкѹ⁵⁸ вѣ́рѹ́ проповѣ́далѡ є́сїи, ѡ́ всѡ
просвѣ́тїлѡ є́сїи. * тѣ́мъ зовѣ́мъ сѡ любѡ́вїю тебѣ́ такѡвáа: * **Рáдѹ́сѡ,**
вѣ́рныхъ кѣ́зєй слáво: * **рáдѹ́сѡ,** страдáльцєвѡ ѡ́украшенїе. * **рáдѹ́сѡ,**
сѣ́тей вра́жїихъ разрѹ́шенїе: * **рáдѹ́сѡ,** догмáтѡвѡ хрї́тѡвы вѣ́ры
ѡ́утвєрдѣ́нїе. * **рáдѹ́сѡ,** возвышенїе кѣ́зєй блáгочѣ́тнѡвѡхъ: * **рáдѹ́сѡ,**
глáбнѡ смирѣ́нїѡ наднѣ́ныхъ.⁵⁹ * **рáдѹ́сѡ,** стáжáвнѡ рѣ́вностъ прѣ́тєвѹ́: *
рáдѹ́сѡ, ї́акѡ вѡ рѹ́кѹ́ твоєѹ́⁶⁰ жрѣ́бїи дѣ́ржншн. * **рáдѹ́сѡ,** свѣ́здѡ
свѣ́тáщѡ концѣ́мъ: * **рáдѹ́сѡ,** і́стѡ́чнїчє бжѣ́твеннáгѡ ѡ́стáвлєнїѡ. *
рáдѹ́сѡ, ї́мже прѣ́лєстъ ѡ́угаснѡ: * **рáдѹ́сѡ,** ї́мже вѣ́ра ѡ́утвєрднѡ. *
Рáдѹ́сѡ, кѣ́же владі́мїре.

⁵⁸* мо́ја измена, а у изворнику: і́ллѹ́рїи.

⁵⁹* у изворнику растављєно: нáдѡ не́вєснѡхъ, а у руским „Зеленим минејума“ нáдѡ изменѣно у:
кѡдѡ ?

⁶⁰* мо́ја измена, а у изворнику: рѹ́кахъ твои́хъ.

ГҮНАЖАРЬ.

**Мѣа маѣа, вх кѣ-н дѣнь, совершѣмх пѣмѣть сѣгѣа славагѣа крѣла,
сѣгѣотѣрѣпѣа, велнкомѣнннѣа, равноаѣла, мѣротѣчѣа ѣѣнна владѣмѣра,
чѣдотѣѣрѣа.**

Επὶ χὴ:

Рука́ родника оу́сѣчѣ та, крѡвническаѧ.

РѸкѧ гдѧа даѣтъ тѧ досто́инъ вѣне́цъ.

Њв-гѡ [днѣ мѣѡ маїа] мѣчь поѡѣчѣ крѡла ѡѡаंना.

[illegible]

Сѣй ѿ ѿности бѣ исполнь дарованій дхъовныхъ, кротокъ, смиренъ,
молчаливъ, блгоговѣннъ, и чистаго житія, долъ влекѹща презираа ѿ
горнихъ печашеа, вса же мѡдрѣ разсѹждаа и мѡдрѣ владѣа поѡданными
своими, чегѡ ради всѣми любимъ бѣ. въ то время ѡполчѣа ратїю
самѹлаз царь болгарскїй со многими воинствомъ на державѹ сего
блженнаго, онъ же щадѹ крѡвь члѣвческѹ оуклонѣа съ своими въ
горы, и тѹ держимъ самѹиломъ въ ѡсадѣ не малое время на мѣстѣ
зовѡмомъ ксогорь, тамъ сѹщимъ смѣсмъ ѡдовѣтнымъ, иже не малыи
вредъ дѣлахѹ воинствѹ. сѣй же помолѣа бгѹ и престѡша смѣи ктомѹ
вредѣти, ѡтѡлѣ же и доселѣ никогѡ не вредѣтъ. самѹлаз же не могѣи
силю помѣти владимїра, оумысли лѣстїю сѣе сотворѣти и призвѹ сгѡ на
вѣрѹ, онъ же несловнхъ сынъ, ѡтъ вѣрѹ вѣроломномѹ, и вѡдѣа сѹмъ въ

61* X_{YM}.

рѹки, а сѣй клѣтвѡпрестѹпный послѧ владими́ра въ своѣй престѡльный гра́дѣ въ заточѣніе: плѣнѣвъ же сожжѣ всѧ страны іа́лѹри́чскѣа: рагѹзѹ, котѧръ, бо́снѣю и ра́ссѣю, и возвратѣсѧ съ коры́стымъ во своѧ ѣи.

Самѹи́лѣ ѣмѣ дщѣрь ѣменемъ ко́сарѹ, ѣже ѣмѣ вѣлю любо́вь къ нѣщымъ и оѹзникѡмъ, ча́стѡ оѹзѣи́ца ѡбхо́дѣши и мѣлѹюши оѹзники. ѣгда же вѣдѣ владими́ра юна сѹща и бѣгобразна и бѣгоразѹмна, возлюбѣ ѣго сѣцемъ, ѣнѣ же пребывѧше въ постѣ и мѣтвахѹ. во ѣди́нѹ оѹбо но́щѣ ѣвѣсѧ ѣмѹ ѣгѣлѣ гѣень, сказаѹ ѣмѹ скѡрое свѡбождѣніе ѡ плѣна, не по мно́зѣ же и мѣническѹю смѣрть. ко́сара же просѣ оѹ ѣтца своегѡ ѡда́ти ѣй сѣго ѣзника въ мѹжа, ѣтѣцѣ же не могѣи ѡреци́ дщѣри своѣй ѣзвѣдѣ владими́ра ѣзѣ темни́цы, и дадѣ ѣмѹ ко́сарѹ въ женѹ, всѹ ѣгѡ держа́вѹ, и ѡпѣсти ѣго съ чѣстїю и со мно́гими дѧры. владими́ръ же пришѣдѣ во своѧ съ сѹпрѹгою своѣю, прѣѧтъ бы́сть ѡ своѣхъ съ ра́достїю. оѹсѡвѣтѡва же женѹ своѹ да хранѧтъ дѣство, понѣже дѣствѣнницы гѣгола сѣтъ подѡбны ѣгѣлѡмъ. ѣна же повинѣсѧ, и живѧхѹ въ цѣломѹдрїи и во всѧкоѣ добродѣтели.

Въ тѡ вре́мѧ самодѣржецѣ грѣческѣи васѣлїи багѣнорѡдный, ѣзѣде со мно́гими вѡннствомъ, на самѹила царѧ болгарскаго, и порази́въ васѣлїи вѡннство болгарское, прѣидѣ же да́же до ѣхрїда: самѹилѣ же въ печѧли сѣи оѹмре. по нѣмже прѣѧ правлѣніе сѣнѣ ѣгѡ радѡми́ръ, ѡбѧче и сѣй по ѣди́номъ лѣтѣ владѣнїѧ оѹбѣенѣ бы́сть, владисла́вомъ двоѹроднымъ брѧтомъ своѣмъ по ма́терѣ, наѹцѣнїемъ царѧ васѣла. и та́кѡ ца́рь васѣлїи покорѣвъ сѣбѣ болгарїю, по́идѣ съ вѡннствомъ на держа́вы сѣрбскѣа, сѣѣи же владими́ръ сѡбрѧ своѣ вѡннство и ѡпрѣсѧ крѣпкѡ борѧсѧ: чѣсѡ ра́ди імперѧторѣ принѹждѣнѣ бы́въ возвратѣсѧ во своѧ тѡщѣ.

ѣди́ною ѣзшѣдшѹ сѣѡмѹ владими́рѹ въ вѣнѣз гра́да сѣщїи лѣсѣ съ трѣми своѣми бола́ры, вѣдѣ ѣрла парѧца во вѣнѣреннее лѣса, и на плѣцѧхъ ѣмѣюца крѣтъ блиста́ющѣ, ѣго́же положи́въ на землѣ невѣдимъ бы́сть. ѣнѣ же сѣѣзше съ конѣи поклонѣшасѧ хрѣтѹ на крѣтѣ распѧтомѹ, и повелѣ сѣѣи цѣрковь на тѡмъ мѣстѣ сѡзда́ти со мно́гими

Владиславъ же оубиѣца, надѣвѣся въ мирѣ и поконъ ѿдержати црѣтво болгарское, кѣ немѣже и сербское совоклѣпѣти намѣрѣвѣся, прїиде съ вѣнчанствомъ подѣ дѣррѣхѣю и въ твѣрдои надеждѣ ѿбѣде ѿныи градѣ, и когда самъ въ своѣмъ шатрѣ вечерѣше, тогда нечаянно оузрѣ владиміра, хотѣща главоу емоу ѿсѣци. оустрашенъ сѣмъ, возвѣвъ помоу събѣ стѣжѣ, въ приѣстѣвѣи коѣи невидимою рѣкою пораженъ, извѣрже ѿкааннѣю своѣ дѣшѣ подобно ирѣдѣ агриппы, лѣзѣ-го лѣта. вѣнчанство егѣ оустрашенно сѣмъ наказаніемъ своегѣ вождѣ вѣжѣ во своѣ сѣ. такъ похнѣмѣи чѣжде, лишѣся и своегѣ, кѣтомѣже и живѣтѣ вѣременнаго и вѣчнаго.

Сѣмѣи же владиміръ истѣчѣ тогда мѣро ѿ моуѣи своѣхъ, и мнѣга иѣсѣлѣнѣа подаде разлѣчными неѣдѣи стѣражѣщѣмъ, еже и до нынѣ тѣворѣтъ неизчѣтѣно, и свѣрѣное агарѣнѣ неистѣвѣство оукроуѣетѣ: егѣже мѣтѣами, прѣблѣи бѣа да прѣзрѣтъ на люди своѣ и на доѣтоанѣе своѣ, и оучинѣтъ конѣцъ мѣченѣемъ, и изѣвѣтъ насъ ѿ настоѣщаго ига лютѣхъ и свѣронравѣныхъ агарѣнѣ: да славѣтѣся бѣа въ трѣцѣ, ѿцѣ, сѣнѣ и сѣмѣи дѣхъ, трѣца еѣдиноѣщѣнаа и нераздѣльнаа въ безконѣчныа вѣки. **Ѹмѣнь.**

Пѣснь 3. Іермѣасъ:

Въ пѣци [авраамѣстѣи] ѿтѣроцы [перѣдѣстѣи, * любѣвѣю блѣгѣтѣа пѣче, * нежелѣи пламенѣмъ ѿпалѣемѣи въывѣхѣ: * блѣвѣнѣ есѣ въ храмѣ славы тѣвоеѣ, гѣи.]

Нынѣ въ вышнее црѣтво вселѣи тѣа хрѣтѣасъ, * блѣгѣтѣно послѣживѣша томѣ, блѣженѣе, и вѣрѣно зѣвѣца: * блѣвѣнѣ есѣ, бѣе ѿѣцѣ наѣшихъ.

Ѹбладѣши всею илѣвѣческойю землѣю, славѣе, * владѣа въ нѣи, и въывѣа: * блѣвѣнѣ есѣ, бѣе ѿѣцѣ наѣшихъ.

Ѹвышѣнихъ тѣа гѣи прославѣи, владиміре, * и мы любѣвѣю прѣздѣнемъ пѣмѣтъ тѣвою, съ тѣбою въывѣюще: * блѣвѣнѣ есѣ, бѣе ѿѣцѣ наѣшихъ.

Бѣорѣенѣ:

БГОРЧЕНЗ:

Ἦν. Ἰρμός:

БГОРЧЕНЗ:

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Прїимїи мѡлїтвы, всебл҃женне, * ѿ поѹщнхъ тѧ съ лѹбѡвію, * ѿ
дѡждѡ тѡѡѡ бл҃гѡтъ рѡбѡмъ тѡѡмъ.

СВѢТІЛЕН҃Ъ.

ПѢ: Ж҃НЫ, ОУСЛЫШИТЕ:

ХР҃ТОСѢ ВОЗВЕЛИЧИВѢ ТѢ ВЪ ЧУДЕСѢХ҃Ъ, * ІАКОЖЕ СВОЕГО СЛ҃Г҃У, ВЛАДИ́МІРЕ
ІОА́ННЕ: * СЕГО МОЛИ ДАТИ ГРѢХѠВѢ УСТАВЛѢНІЕ, * ВЪ ПѢСНЕХ҃Ъ ВСЕЧ҃ТНЮ
ПА́МАТЬ ТВОЮ СОВЕРШАЮЩИМ҃Ъ. [ДВАЖДЫ.]

СЛА́ВА, И́ НЫ́НѢ, ВѢОУ́ЧЕН҃Ъ:

МРІЕ Ч҃ТѢЙШАА, ЗЛАТѢА КАДИ́ЛЬНИЦЕ, * НЕВМѢСТИ́МАГО ВЖ҃ТВѢ
ПРІА́ТЕЛИЦЕ БЫ́ВШЕЕ: * ВЪ НЕ́МЖЕ О́ЦЪ БЛ҃ГОВОЛИ, * СІ́Ъ ЖЕ ВСЕЛИ́СѢ,
* И́ ДХ҃Ъ С҃ЫЙ, УСѢНИВѢ ТѢ, О́ТРОКОВІ́ЦЕ, * ПОКАЗА́ БѢУ́.

На хвали́тех҃ъ: сѣх҃иры, на Ѣ, гласѣ ѿ.

ПѢ: ѿ! пресла́внаго ЧУДЕ́Е:

ПРІИ́ДИТЕ, СОВЕРІ́ТЕСѢ ВСИ, * ВО С҃ѢМ҃Ъ ХРА́МѢ, ТРЕБѢ́ЖЕННАГО ІОА́ННА:
* И́ ПРОСЛА́ВИМ҃Ъ ГДА́, * ПОДА́ВШАГО ТОМУ́ БЛ҃ГѢ * И́ЩЕЛѢ́НІЙ ДАРѠВѢ
ТОЧИ́ТИ. * ѿ! ВСЕБЛ҃ЖЕННЕ, А́ГГЛѠМ҃Ъ СОПРНЧА́СТНЕ, * МОЛИ ХР҃ТА БГА́: * ДА
СП҃Е́ЕТ҃Ъ ДУ́ШЫ НА́ША.

МЧ҃НИЧЕ ІОА́ННЕ СЛА́ВНЕ, * КР҃ТѢ ХР҃ТѠВѢ ВСЕДУ́ШНО НА РА́МЕНА ВЗЕ́МЪ, *
КЪ НЕ́МУ ПРИТЕ́КАЪ С҃И ТЕРПѢ́НІЕМ҃Ъ ТВОИ́МЪ: * И́ СИ́МЪ, БЛ҃ЖЕННЕ,
И́ЗДУ́ШИЪ С҃И ПОТО́КЪ С҃РД҃ЕЧ҃Ъ: * РА́ДУСѢА, ТѢЛО ТВОЕ́ КЪ ЗАКОЛѢ́НІЮ ПРЕДА́Ъ
С҃И, * ТѢ́МЖЕ ТВОЮ́ ГЛАВ҃У ВѢ́НЧА́ ВЕЛИКОДА́РОВИТЫЙ.

СР҃Д҃ЦЮ́ СТРА́СТИ ЖИВНО́СИЧ҃Ъ ХР҃ТА ПОДРА́ЖАА: * Ѿ НЕГѠ́ЖЕ ДѢ́ЙСТВІЕ
ЧУ́ДЕСѢ ПРІА́Ъ С҃И, * ВЛАДИ́МІРЕ С҃РД҃ТОТѢ́РПЧЕ: * И́ СП҃АСЕШИ
ПРНТЕ́КАЮЩИМ҃Ъ КЪ ТЕБѢ́, * Ѿ ВѢ́ДЪ И́ И́СКУ́ШЕ́НІЙ, * С҃МУ́ЖЕ ПРЕДСТО́А СО
ДЕРЗНОВѢ́НІЕМ҃Ъ * ВО СЛА́ВѢ НЕКОНЧА́ЕМѢЙ.

МЕЧЕ́МЪ ВО ГЛАВ҃У ОУ́СѢЧЕН҃Ъ, * Ѿ ЖІ́ЗНИ СЕѢ́ КЪ ЖІ́ЗНИ
ПРНСНО́СЦИЧ҃Ъ, * Ѿ СМѢ́РТИ КЪ БЕЗСМѢ́РЦИЮ, * Ѿ ТЛѢ́НІА КЪ
НЕТЛѢ́НІЮ ПРЕШЕ́Ъ С҃И, * НЕ У́ЖИДА́А С҃ТЕСТВА́ МѢ́РТВОСТЬ, * НО
САМО́БО́ЛНѠ ОУ́МРЕ́ТИ И́ЗВОЛА́А: * ѿ! ПО́ДВИГА ТВОЕ́ГО, МЧ҃НИЧЕ ВСЕСЛА́ВНЕ, *
И́МЖЕ СЧ҃ИСЛИ́СѢ С҃И ЛИ́КѠМ҃Ъ СТРА́ДА́ЛЬЦЕВѢ, ВЕСЕЛѢ́СѢ.

ГЛАВА, ГЛАГОЛЪ:

ѠСТАВНВЪ МІРЪ Н ЖИТІЕ ПРИБРЕМЕННОЕ, * Н ВОЗЖЕЛАВЪ КРѢТЪ ПРЕЧТНІЙ, * ВОЗШЕЛЪ ЕНЪ ВЪ ГѠРНѦ ЦѢРКВІѦ, * ІАКѠ ОРЕЛЪ ВЫСОКОПѢРНЫЙ, ІѠАННЕ ВСЕХВАЛЕНЕ: * СЕГѠ РАДИ Н МЫ Ѡ ТВОИХЪ МОЩЕЙ ДАРОВАНІѦ ПРИЕМЛЕМЪ, * МѢРОМЪ НСТОЦѢЕМЫМЪ ПОМАЗЕМІНЪ, * СТѢПОТЕРПЧЕ ХРѢТѠВЪ ВСЕЧДНЕ, * Ѡ НЕДѢГЪ НЦѢЛАЕМІНЪ. * ТЫ ЖЕ НА НБѢХЪ СО АГГЛЫ ЛИКЪЕШИ, * НСПРОСИ НАМЪ ѠСТАВЛЕНІЕ ГРѢХѠВЪ ОУ ХРѢТА БѢА * Н ВЕЛІЮ МЛѢТЬ.

Н НЫНѢ, ПРАЗДНИКА ИЛИ БѢОУЧЕНЪ:

БЦЕ, ПРЕСТАТѢЛЬНИЦЕ ВСѢХЪ МОЛѢЩИХЪ ТЕБѢ, * ТѠБѠЮ ДЕРЗАЕМЪ Н ТѠБѠЮ ХВАЛИМСѦ, * Н КЪ*⁶⁴ ТЕБѢ ВСЕ ОУПОВАНИЕ НАШЕ ЕСТЬ, * МОЛИ РОЖДАГОСѦ ИЗЪ ТЕБѢ, * ЗА НЕПОТРЕБНЫѦ РАБЫ ТѠѦ.

ГЛАВОСЛОВІЕ ВЕЛИКОЕ, Н ѠПѢСНЪ.

НА ЛІТУРГІИ.

БѢЖЕННА, Ѡ А-ГѠ КАНОНА ПѢСНЬ Г-Ѧ, Н Ѡ Б-ГѠ ПѢСНЬ Д-Ѧ.*⁶⁵

ПРОКІМЕНЪ, ГЛАГОЛЪ:

ВОЗВЕСЕЛИТСѦ ПРѢВНИКЪ Ѡ ГДѢ * Н ОУПОВАЕТЪ НА НЕГО.*⁶⁶

Стѣхъ: ПРѢВНИКЪ, ІАКѠ ФІНІѢЪ, ПРОЦВѢТЕТЪ: * ІАКѠ КЕДРЪ, ИЖЕ ВЪ ЛІВАНѢ, ОУМНОЖИТСѦ.*⁶⁷

ИПѢЛЪ ВЪ ДѢЛАНІИХЪ, ЗАЧАЛО КД.*⁶⁸

ДО ДНІ ОНЫ, [Ѧ] МѢЖЪ ЖЕ НѢКІЙ БѢ ВЪ КЕСАРІИ, ИМЕНЕМЪ КОРНИЛІИ, СОТНИКЪ Ѡ СПІРЫ НАРЦѢЮЩІѦ ІТАЛІЙСКІѦ, [Ѧ] БѢГОГОВѢНЪ Н БОАИѦ БѢА СО ВСѢМЪ ДОМОМЪ СВОИМЪ, ТВОРАИ МІЛОСТЫНИ МНОГИ ЛЮДЕМЪ, Н МОЛѢИѦ БГѢ ВСЕГДА: [Ѧ] БИДѢ ВЪ ВИДѢНІИ ІАВѢ, ІАКѠ ВЪ ЧАСЪ ДЕВѢТЫИ ДНѢ, АГГЛА БЖІѦ ШЕДША КЪ НЕМѢ, Н РЕКША ЕМѢ: КОРНИЛІЕ. [Ѧ]

⁶⁴* измењено према савременим руским издањима, а у изворнику: въ.

⁶⁵* у изворнику: БѢЖЕННА ОВѢНХЪ КАНОНѠВЪ.

⁶⁶* Пс. 63,11.

⁶⁷* Пс. 91,13.

⁶⁸* Д. ап. 10,1-20 (зач. 24).

Онѣ же воѡрѣвѣхъ нѣнь, ѡ прѣстрѣшенѣхъ вѣвѣхъ, рече: что ѣсть гдѣи; рече же ѣмѣ: мѡлѣтѣхъ твоѣхъ, ѡ мѣлѣстѣхъ твоѣхъ възидѡша на пѣмѣть предѣхъ бѣа. [ѣ] И нѣнѣ послѣ во ѡппѣю мѡжѣи, ѡ призѡвѣ сѣмѡна нарицаемаго петрѣа. [ѣ] Гдѣи странѣствѣхъ оу нѣкогѡ сѣмѡна оуѣмарѣа, ѣмѣ же ѣсть дѡмѣхъ при мѡри: тоѡ речеѣхъ тебѣ глѡбѡлы, вѣхъ нѣхъ же сѣпѣшѣсѣа ты, ѡ вѣсѣ дѡмѣхъ твоѣхъ. [ѣ] И ѣакоже ѡнде ѣгѣахъ глѡбѡлѣи корнѣлѣю, пригласѣвѣхъ двѣ ѡ равѡвѣхъ своѣхъ, ѡ вѡнна бѣгѡѣтѣва ѡ сѣлѣжѣицѣхъ ѣмѣ, [ѣ] И сѣказѣвѣхъ ѣмѣхъ вѣа, послѣ ѣхъ во ѡппѣю. [ѣ] Воѡтрѣе же пѡтышѣствѣющѣмѣхъ ѣмѣхъ, ѡ ко градѣхъ приближающѣмѣхъ, възидѣ пѣтрѣхъ на гѡрницѣхъ помолѣтѣсѣа, вѣхъ чѣсѣхъ шѣстѣи. [ѣ] Бѣистѣ же прѣлѣченѣхъ, ѡ хотѣашѣ вѣдѣи: гѡтѡвѣющѣмѣхъ же ѡнѣмѣхъ, нападѣ нѣнь оуѣжѣсѣхъ, [ѣ] И вѣдѣ нѣѡ ѡвѣрѣсто, ѡ сѣходѣицѣхъ нѣнь сѣсѣдѣхъ нѣкѣи ѣако плацѣницѣхъ вѣлѣю, по чѣтыремѣхъ краѣмѣхъ привѣзанѣхъ, ѡ нѣзѣ сѣпѣцѣемѣхъ на зѣмлю: [ѣ] Вѣхъ нѣмѣ же бѣахѣхъ вѣа чѣтверѡнѡгаа зѣмлѣи, ѡ сѣвѣрѣе ѡ гѣдѣи, ѡ пѣтѣицѣхъ нѣвѣсѣнѣмѣхъ. [ѣ] И бѣистѣ глѣсѣхъ кѣхъ нѣмѣ: вѡстѣвѣхъ пѣтрѣе, заколѣи ѡ ѣаждѣ. [ѣ] Пѣтрѣхъ же рече: нѣкакоже гдѣи, ѣако нѣколѣе же ѣадѡхъ вѣако сѣкѣрно ѡлѣи нѣчѣсто. [ѣ] И сѣ глѣсѣхъ пѣаки кѣхъ нѣмѣ вѣторѣцею: ѣаже бѣхъ ѡчѣстѣахъ ѣсть, ты нѣ сѣкѣрнѣи. [ѣ] Гдѣе же бѣистѣ тѣрици: ѡ пѣаки вѣзѣсѣа сѣсѣдѣхъ на нѣѡ. [ѣ] ѣакоже вѣхъ сѣвѣ нѣдѡѡмѣвѣашѣсѣа пѣтрѣхъ, что бѣи бѣило вѣдѣнѣе, ѣже вѣдѣ: ѡ сѣ мѡжѣе пѡслѣннѣи ѡ корнѣлѣа, вѡпрѡшѣи ѡ оуѣвѣдѣвѣше дѡмѣхъ сѣмѡновѣхъ, сѣташа предѣхъ вѣратѣи, [ѣ] И вѡзгласѣи вѡпрѡшѣахѣ: ѣще сѣмѡнѣхъ нарицаемѣи пѣтрѣхъ зѣдѣ странѣствѣхъ; [ѣ] Пѣтрѣхъ же размышлѣющѣхъ ѡ вѣдѣнѣи, рече ѣмѣ дѣхъ: сѣ мѡжѣе тѣрѣи ѣцѣдѣхъ тебѣ: [ѣ] Но вѡстѣвѣхъ сѣидѣи, ѡ ѣдѣи сѣхъ нѣми, нѣчѣтоже разсѣждѣаа, занѣ ѣзѣхъ послѣахъ ѣхъ.

Ἄλληλῆϊα, глѣсѣхъ ѣ:

Ἐπίγραφω: Ἐπὶ τῇ προφῆτειᾳ τοῦ Ἰσαΐα * ἡ σῶσις τοῦ λαοῦ. *⁶⁹

Ἐπίγραφω: Ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα, * ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰσραὴλ, *⁷⁰

⁶⁹* Пс. 115,6.

⁷⁰* Пс. 115,3.

Ѣѡліе ѡ іѡанна, зачало ѡв.*71

Рече гдѣ своѣмъ оученикомъ: [31] Сѣ заповѣдаю вамъ, да любите дрѣзъ дрѣга. [32] Ище мѣрзъ васъ ненавидѣтъ, вѣдѣтъ, ѣкъ менѣ прѣжде васъ возненавидѣ. [33] Ище ѡ мѣра бысте бѣли, мѣрзъ оубо своѣ любѣлъ бы: ѣкоже ѡ мѣра нѣсте, но азъ избрѣхъ вы ѡ мѣра, сего ради ненавидѣтъ васъ мѣрзъ. [34] Поминѣйте слово, ѣже азъ рѣхъ вамъ: нѣсть рабъ болѣе гдѣ своего. ище менѣ изгнаша, и васъ изженѣтъ: ище слово моѣ соблюдоша, и ваше соблюде. [35] Но сѣ всѣ творѣтъ вамъ за ѣма моѣ, ѣкъ не вѣдаѣтъ послѣваго ма. [36] Ище не бѣхъ прише, и глголахъ ѣмъ, грѣхъ не бѣша ѣмѣли: нынѣ же выны*72 не ѣмѣтъ ѡ грѣсѣ своемъ. [37] Ненавидѣи менѣ, и оца моего ненавидѣтъ. [38] Ище дѣлъ не бѣхъ сотворѣлъ въ нѣхъ, ѣже ѣны никтоже сотвори, грѣхъ не бѣша ѣмѣли: нынѣ же и видѣша, и возненавидѣша менѣ, и оца моего. [39] Но да седеетъ слово писанное въ законѣ ѣхъ: ѣкъ возненавидѣша ма тѣне. [40] Егда же прѣдетъ оутѣшитель, егоже азъ послѣ вамъ ѡ оца, дѣхъ ѣстины, ѣже ѡ оца исходитъ, тоѣ свидѣтельствоветъ ѡ мнѣ. [41] И вы же свидѣтельствовете, ѣкъ ѣсконѣ со мною естѣ. [Глѣлѣ ѣл, ѣ] Сѣ глголахъ вамъ, да не соблазните. [42] ѡ сонницъ ѣженѣтъ вы: но прѣдетъ часъ, да всѣкъ ѣже оубѣетъ вы мнѣтѣ слѣже прѣносити бѣхъ.

Причастенъ:

Въ пѣмѣтъ вѣчнѣю едетъ прѣникъ, * ѡ слѣха эла не оубоѣтѣ.*73

Белнчаленъ:

Свѣздъ пресвѣтлѣю, * ѡ ѣлѣрика раздѣмнѣ возѣѣвшѣю: * мѣникѣхъ похвалѣ и црѣѣ слѣвѣ, * бѣтвеннаго іѡанна владѣмѣра, * пѣсньми всѣ похвалѣмъ.

71 Јн. 15,17-16,2 (зач. 52).

72 ѣзвнѣнѣлѣ.

73 Пс. 111,6 и 7.

**ІВѦѦІСТѦ [І-ІІ] СТОМУ І СЛАВНОМУ МЧНИКУ
ІОАННУ ВЛАДИМІРУ, КРАЛЮ СЕРБСКОМУ, ЧУДОТВОРЦУ.**

Кондакъ Ѧ, гласъ Ѧ.

По: Возвранѣн:

Бл҃гоуменнѣишаго, вѣрнѣи, восхвалѣмъ, ѡакѡ тѣбѣ рачнѣтелѣ и
бж҃твеннаго проповѣдника, въ мѣнищѣхъ великаго и въ
владѣтелѣхъ: ѡг҃ѡже пѣмѣть совершающе, бл҃гѣть ѡбръѣтаемъ оу
г҃да, тогѡ мольбами: тѣмже рѣемъ: **Радѡисѣ**, сѣи крѣлю іоанне
владиміре.*¹

Ікосъ Ѧ.

Аг҃ла на земли и члѣка на нѣси, познахомъ тѣ, мѡдре іоанне
владиміре: ты бо, аг҃льскимъ и мѣнищескимъ житіемъ ѡзарѣвѣ,
сѣе, ко г҃ѡ прѣстѣвилѣ сѣи, молаѣмъ ѡ насъ вопіющихъ ти:

Радѡисѣ, бл҃говѣрныхъ родителѣй рождѣніе:
радѡисѣ, всѣхъ бж҃твенныхъ ѡснованіе.
радѡисѣ, зѣты бл҃говѣнное процвѣтѣніе:
радѡисѣ, дѡклѣтѣи величайшее прославленіе.
радѡисѣ, бл҃гѣть ѡ ногтѣи магикѣхъ ѡбръѣтѣи:
радѡисѣ, ѡ бѣа дарми ѡбогатѣи.
радѡисѣ, въ мѣтѣхъ и постѣхъ возсѣи:
радѡисѣ, кѣ безплѣтнымъ ликомъ прѣселѣи.
радѡисѣ, свѣздѡ свѣзда свѣтлѣиша:

^{1*} моја измена, а у изворнику: **Радѡисѣ**, царѡ владиміре. У грѣким акатистима овај завршни
хајретизам уобичајено је краћи у односу на оне у словенским.

**АКАТИСТ [1.] СВЕТОМ И СЛАВНОМ МУЧЕНИКУ
ЈОВАНУ-ВЛАДИМИРУ, КРАЉУ СРЕБКОМ, ЧУДОТВОРЦУ.*2**

Кондак 1, глас 8.

Подобан: Теби, Војвоткињи ...

Благодатоимен(ит)ог, верни, похвалимо, као љубитеља Тројице и божанственог проповедника, великог међу мученицима и међу владарима; његов спомен савршавајућ(и), благодат налазимо у Господа, његовим молбама; стога рецимо: **Р**адуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Икос 1.

Као анђела на земљи и човека на небесима, познасмо те, мудри Јоване-Владимире; јер си се ти, озаривши се анђелским и мученичким живљењем, свети, преставио (ка) Господу, молећ(и) се за нас који ти кличемо:

Радуј се, благоверних родитеља породе;
радуј се, свега божанственог утемељење.
Радуј се, Зете миомирисно процветање;
радуј се, Дукље највеће прослављење.
Радуј се, јер си благодат од малих ногу обрео;
радуј се, јер си се даровима од Бога обогатио.
Радуј се, јер си у молитвама и постовима просијао;
радуј се, јер си се (к) безтелесним ликовима преселио.
Радуј се, звездо од звездā сјајнија;

---

^{2*} слободно преведен на србски и црквено-словенски језик, прерађен и приређен текст акатиста према преводу на ssl (1. кондак и 1. икос, и 2. кондак) и бугарски (остатак акатиста) у раду [„НЕИЗВЕСТЕН ГРЪЦКИ АКАТИСТ НА СВ. ЈОАН-ВЛАДИМИР \(ИЗДАНИЕ И ПРЕВОД\)“](#), Росена Русева и Венете Савове, Софијски универзитет „Св. Климент Охридски“, 2019. г. Завршено, поново прегледано и редиговано до 21. маја 2024. г.

радуј се, светило од светила часније.
Радуј се, јер се тобом прелест угаси;
радуј се, јер се тобом вера учврсти.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 2.

Гледајућ(и) мудрог младића како право ходи, завидљиви се смртно рани; и јаросно се наоружавши, кукавни се на њега покрену; а он, супротстављајућ(и) му се, клицаше Господу:
Алилуја!

Икос 2.

Разум исправан мудри младић има(ћа)ше, близак Богу и анђелима будућ(и); јер се он, иако беше законито ожењен, у беспрекорној целомудрености подвизавао, подстичућ(и) тако целомудрене да му узвикују ов(ак)о:

Радуј се, анђелима истонаравни;
радуј се, светима сажитељни.
Радуј се, у врлинском живљењу узвишени;
радуј се, земље Зетске првенствујући.
Радуј се, свих врлина обитавалиште благокрасно;
радуј се, оружје против лукавих непријатеља уготовљено.
Радуј се, јер си земљу Епирску облагородио;
радуј се, јер си пожар јересѣ угасио.
Радуј се, Духа часно станиште;
радуј се, божанственог знања извориште.
Радуј се, јер си пут на небо поравнио;
радуј се, јер си на земљи рођене (к) њему водио.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 3.

Гила те Свевишњег постави, блажени, за владара све земље Зетске; и ти си је, скиптар њен држећ(и), ојачао, и побожност у њој увећао; зато, верни, тобом утврђени, Спас(итељ)у узвикиваху:
Алилуја!

Икос 3.

Гкиптар краљевства у руци држећ(и), веру си божанствену утврдио; и Христоименити народ укрепљујућ(и) си умножио, Јоване Владимире; и он мудро напредоваше, а ми ти силно узвикујемо:

Радуј се, побожности утемељење;
радуј се, безбожности падање.
Радуј се, владар̃ изванредна похвало;
радуј се, праведних божанствена насладо.
Радуј се, све земље Илир(иј)ске проповедниче громогласни;
радуј се, међу народом заиста равноапостолни.
Радуј се, јер си се првом Константину уподобио;
радуј се, јер си као он крст у свету подигао.
Радуј се, заштитниче мудрости мудри;
радуј се, бранитељу вере благоверни.
Радуј се, крманоше лађе ка небесима;
радуј се, пристаниште верних на земљи.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 4.

Имајућ(и) божанствену ревност, мудри Јован-Владимир одлучно постави мноштва мудрих учитеља за наставнике и проповеднике народу, и они су са усрђем извршавали што треба, а просвећени су узвикивали Богу: **А**лилуја!

Икос 4.

Удевствености и у другим лишавањима, у животу си се као пустињак подвизавао; и ревност божанственог међу пророцима Илије задобивши, свеблажени, целомудрене подстичеш да ти кличу од срца ов(ак)о:

Радуј се, у тајне божанствене ревности посвећени;
радуј се, божанственог дела познаваоче.

радѣиѣ, бѣднымѣ ѿче любовесобѣльнѣй:
 радѣиѣ, снрымѣ подателю цѣдрѣй.
 радѣиѣ, спїрскѣа люди просвѣтѣнѣй:
 радѣиѣ, днѣа мѣлины кѣ добромѣ корени прицѣпѣнѣй.
 радѣиѣ, мрѣкѣ надѣ словѣнѣмѣ разгнѣнѣй:
 радѣиѣ, дерзостѣ ромѣеѣхѣ оѣкрогнѣнѣй.
 радѣиѣ, ѣмже сѣрбѣа оѣтверждѣетѣ:
 радѣиѣ, ѣмже ѿхрїдѣ возвелнѣетѣ.
 радѣиѣ, іллѣрїкѣ свѣтомѣ испѣлнѣнѣй:
 радѣиѣ, далмѣтїю возсїѣнѣй.
 Радѣиѣ, стѣиѣ крѣлю іоаннѣ владѣмїре.

Кондѣкѣ ѿ.

Бжѣтвеннымѣ ѡзарѣнїемѣ испѣлнѣннѣ бѣвѣше, людѣе мѣсїиѣстїи, глаѣсѣ
 тѣвоѣ бжѣтвеннѣй послѣшахѣ: ѣбо, мнѣжѣстѣа мѣссалїѣнскѣа ѣ
 богомѣльскѣа, взнрѣюще кѣ тѣбѣ просвѣтѣнѣшѣсѣ, ѣ
 прилѣпѣнѣшѣсѣ кѣ бгѣ, ѣдїнѣмнѣ оѣстѣиѣ вопїюще: **Аллилѣа!**

Ікосѣ ѿ.

Бельмѣѡжи предѣстоѣщѣа ѿкрѣстѣа тѣбѣ, вѣдѣшѣа бжѣтвенно чѣдо
 совершѣннѣе вѣ горѣ, зрѣще ѣвѣльшїиѣ тнѣ сѣ крѣтѣа на пѣрси ѿрлѣ:
 тѣмѣа, возрѣдовѣннѣ, взывѣахѣ тнѣ оѣсѣрднѣа снцѣвѣаѣ:

Радѣиѣ, іоаннѣ владѣмїре, крѣлю бѣговѣрнѣй:
 радѣиѣ, добротѣою дѣшнѣ равнѣоѣггѣльнѣй.
 радѣиѣ, пѣвлѣа первоверхѣовнѣомѣ ѣднѣннѣнрѣвнѣй:
 радѣиѣ, кѣнѣстантїнѣа пѣрвоцрѣтвеннѣомѣ равнѣчѣстнѣй.
 радѣиѣ, чѣда на пѣтнѣ ѣакоже ѿнѣа спѣдѣбнѣнѣсѣ:
 радѣиѣ, ѣмѣже крѣтѣа чѣдѣснѣа ѣвѣнѣсѣ.
 радѣиѣ, соѣбѣщнѣкѣа по нрѣвѣа ѣвѣстѣадѣю бѣвѣнѣй:
 радѣиѣ, ѣднѣнѣство вѣрѣа посѣвѣдѣтѣльѣствоваѣнѣй.
 радѣиѣ, тѣою мїрѣа просвѣтѣнѣнѣй:
 радѣиѣ, тѣою бгѣа оѣгоднѣнѣй.

Радуј се, беднима оче љубвеобилни;
радуј се, сиротима даваоче издашни.
Радуј се, јер си Епирски народ просветлио;
радуј се, јер си дивље маслине на добар корен накалемио.
Радуј се, јер си мрак над Словенима разагнао;
радуј се, јер си дрскост РOMEЈА укротио.
Радуј се, јер се тобом Србија утврђује;
радуј се, јер се тобом Охрид узвеличава.
Радуј се, јер си Илирик светлошћу испунио;
радуј се, јер си Далмацију обасјао.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 5.

Божанственим озарењем испуњен бивши, народ Мизијски,
глас твој божанствени послуша; јер, мноштва месалијанска
и богумилска, гледајућ(и) у тебе просветлише се, свети, и
прионуше уз Бога, једним устима кличућ(и): **А**лилуја!

Икос 5.

Релможе које стајаху око тебе, видеше божанствено чудо које
се збило у гори, гледајућ(и) крст који ти се јавио на грудима
орла; зато, обрадовани, узвикуваху ти усрдно ов(ак)о:

Радуј се, Јоване-Владимире, краљу благоверни;
радуј се, лепотом душе равноангелни.
Радуј се, Павлу првоврховном истонаравни;
радуј се, Константину првоцарственом равночасни.
Радуј се, јер си се чудâ на путу као и он удостојио;
радуј се, јер ти се крст чудесно јавио.
Радуј се, јер си заједничар по нарави Евстатију био;
радуј се, јер си јединство вере посведочио.
Радуј се, јер си њоме свет просветлио;
радуј се, јер си њоме Богу угодио.

ра́дѹи́сѧ, надѣ́жде кѧ тебѣ́ прибе́га́ющимъ:

ра́дѹи́сѧ, ча́ше жа́ждою ѿзну́рѣ́ннымъ.

Ра́дѹи́сѧ, сѣ́ый крѧлю ѱо́анне владѣ́мїре.

Конда́къ 5.

Проповѣ́дникъ ѿсти́ны ѡбѣ́ща сѣ́и, ѱо́анне владѣ́мїре, ѡ́коже
бл҃говѣ́рнымъ владѣ́телѣмъ подо́бѣтъ: ѿ плѣтскѧ́ пренебре́гъ,
дѣла́тель дѡ́а бы́ль сѣ́и: тѣ́мъ, просвѣ́щенїи сло́вѣи твоѣ́ми, ко
сѣ́бѣ во́пїаху: Ѳ́лїлѹ́їа!

Ї́косъ 5.

Бл҃госла́вїе на горѣ́ въ вѣ́дѣ́ о́рла, ѡ́глазъ гдѣ́нь ѡбѣ́щисѧ: ѿ крѣ́тъ
показа́, ѡдѣ́же ты́ созда́ хрѧмъ гдѣ́нь: въ нѣ́мже, прихѡ́дѣ́щи
восхва́ляють на́шего б҃га, ѿ кѧ ѡ́нѣи тѣ́и възыва́ють си́нѣи:

Ра́дѹи́сѧ, ѿсти́ны гл҃го́льниче немѡ́лчнѣи:

ра́дѹи́сѧ, цр҃кве оу́красѣ́телю до́брыи.

ра́дѹи́сѧ, владѣ́телю бж҃їи въ бл҃госѣ́бїи:

ра́дѹи́сѧ, военачѧ́льниче с҃г҃ѡ во ѿзѡ́бїлїи.

ра́дѹи́сѧ, до́бродѣ́телїю б҃гѹ оу́годи́вѣи:

ра́дѹи́сѧ, оу́чѣ́нїемъ твоѣ́мъ пра́вѣи пѹ́ть лю́демъ оу́каза́вѣи.

ра́дѹи́сѧ, невѣ́рныхъ кѧ вѣ́рѣ́и привѡди́вѣи:

ра́дѹи́сѧ, вселю́тѣишѹю с҃рѣ́хъ сокрѹ́шнѣи.

ра́дѹи́сѧ, вѣ́ры тѣ́рдѡе ѡ́сновѧ́нїе:

ра́дѹи́сѧ, скѡ́рѣи ѿзвѣ́стнѡе ѡ́гнѧ́нїе.

ра́дѹи́сѧ, бл҃гѡ́нменїтъ ѡбѣ́щнѣи:

ра́дѹи́сѧ, ко вѣ́щѣ́и предсто́ѣи.

Ра́дѹи́сѧ, сѣ́ый крѧлю ѱо́анне владѣ́мїре.

Конда́къ 6.

Въ дѣ́ствѣ́ до ко́нѣ́и пребы́вахъ сѣ́и, ѿ сѹ́прѡ́гѣ́и тако́вѧ же бы́ти
пѡнѡ́дѣхъ сѣ́и: ѿ тѣ́мже, ѱо́анне предѡ́брыи, въ своѣ́мъ
крѧ́левствѣ́мъ до́мѣ́и жїахъ сѣ́и до́стоѣ́нѣи подви́жнѣи, възыва́а
кѧ создѧ́телю: Ѳ́лїлѹ́їа!

Радуј се, онима који ти прибегавају надо;
радуј се, од жеђи изнуренима чашо.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 6.

Проповедник Истине си се показао, Јоване-Владимире, као што благоверним владарима и приличи: и што је телесно пренебрегавши, посленик си духа постао; зато, просветљени речима твојим, Спас(итељ)у клицаху: **А**лилуја!

Икос 6.

Блистајућ(и) се на гори у облику орла, анђео Господњи ти се јавио; и крст показао, тамо где си ти храм Господњи саградио; у коме, они који долазе хвале нашег Бога, и јасно ти узвикују ов(ак)о:

Радуј се, истине говорниче неућутни;
радуј се, Цркве украситељу добри.
Радуј се, владару Божији у доброти;
радуј се, војсковођо Његов у изобиљу.
Радуј се, јер си врлином Богу угодιο;
радуј се, јер си учењем твојим прави пут народу указао.
Радуј се, јер си неверне вери привео;
радуј се, јер си најсвеопацију јерес скршио.
Радуј се, вере чврсто утемељење;
радуј се, невоље сигурно одагнање.
Радуј се, јер се благодатоимен(ит) показујеш;
радуј се, јер пред Владиком стојиш.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 7.

У девствености си до краја пребивао, и супругу си приволео да и она иста таква буде; и зато си, Јоване предобри, у свом краљевском дому живео достојно подвижникâ, кличућ(и) Саздатељу: **А**лилуја!

І́косъ 3.

Хра́мъ но́вый гдѣви пострѡнаѣ ѣси, въ нѣмже седми́ци на де́нь
превы́блѣаѣ ѣси, ꙗ́коже рече́ дѣдѣ: ѡ кѣ бѣѹ предсто́а, мѡлїтвы
ѡ сво́ей па́ствѣ возоно́сѣаѣ ѣси, іо́анне владі́мїре: тѣ́мъ ти
внѡ́вѣ ра́достнѡ взы́блѣмъ си́нцѣблѣа:

Ра́дѹи́сѣ, по нра́бѹ дѣ́де но́вый:

ра́дѹи́сѣ, дѣ́лы мѡѡ́сее но́вый.

ра́дѹи́сѣ, ꙗ́кѡ прѣ́нникъ кѣ пра́вѣднѡмъ причасті́вѹи́сѣ:

ра́дѹи́сѣ, ꙗ́кѡ ра́венъ ѡ́мъ ко стѣ́мъ совокѹпíвѹи́сѣ.

ра́дѹи́сѣ, ꙗ́кѡ ра́венъ аплѡмъ свидѣ́тель хрѣ́товъ ꙗ́вѹи́сѣ:

ра́дѹи́сѣ, велича́йшею гото́востію вѣ́рныхъ застѹпа́й.

ра́дѹи́сѣ, ски́птръ кра́льѣвства держа́цій:

ра́дѹи́сѣ, предѣ́лы бѣговѣ́дѣніа до́сѣза́вѹи.

ра́дѹи́сѣ, трѣ́цѣ бжѣ́твеннѣй побѣ́рствѹай:

ра́дѹи́сѣ, ѣ́диннѹ трѣ́чнѹ за́щища́й.

ра́дѹи́сѣ, ѡ́мже хрѣ́тосъ просла́вѹи́сѣ:

ра́дѹи́сѣ, ѡ́мже сатана́ посра́мѹи́сѣ.

Ра́дѹи́сѣ, стѣ́й крѣ́лю іо́анне владі́мїре.

Конда́къ ѡ.

Бгда́ вѣдѣ́ша стра́нное дѣ́ло, соверша́емое на тебѣ́, всѣ́ ѡудѣ́и́шасѣ,
треблѣ́женне: ѡ́бо твоѣ́ ски́птръ ѡ́ жѣзлѣ́, ме́чь ѡ́ копѣ́,
во́зѡблиста́ша: ѡ́бо въ тебѣ́ ꙗ́кѡ сокро́вице ба́ше собра́на всѣ́а
свѣ́тлостъ, ѡ́ всѣ́ ѡзрѣ́вшїи тѣ́ю, кѣ́ вы́шнемѹ́ возо́пнѣа: **А**ллилу́їа!

І́косъ ѡ.

Сѣлѹ́ посра́мленъ, ца́рь ромѣ́йскїй бѣ́ понѹ́жденъ возо́вратїтисѣ
вспа́ть: ѡ́бо хотѣ́а присѡ́бнѣти держа́вѹ іо́анна владі́мїра, бѣ́
ѡка́нный побѣ́жденъ ѡ́ негѡ́: мы́ же, того́ просла́вляю́щїи,
томѹ́ взы́блѣмъ ра́достнѡ си́нцѣблѣа:

Икос 7.

Храм си нови Господу подигао, и у њему си седам пута на дан боравио, како каза Давид; и пред Богом стојећ(и), молитве си за своју паству узносио, Јоване-Владимире; зато ти наново радосно кличемо ов(ак)о:

Радуј се, по нарави Давиде нови;
радуј се, по делима Мојсеје нови.
Радуј се, јер си се као праведник с праведнима сјединио;
радуј се, јер си се као њима раван светима прибрао.
Радуј се, јер си се као раван апостолима сведок Христов показао;
радуј се, јер с највећом готовошћу верне заступаш.
Радуј се, јер си скиптар краљевства држао;
радуј се, јер си границе бого(по)знања досегнуо.
Радуј се, јер се за Тројицу божанствену бориш;
радуј се, јер Јединицу тројичну штитиш.
Радуј се, јер се тобом Христос прослави;
радуј се, јер се тобом сатана посрами.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 8.

Када видеше необично дело, које се збило на теби, сви се задивише, триблажени; јер твоји скиптр и жезал, мач и копље заблисташе; јер у тебе, као у ризницу, заиста беше сабрана св(ак)а светлост; и сви који је угледаше, Свевишњем узвикнуше: Алилуја!

Икос 8.

Гасвим посрамљен, цар Ромејски би принуђен да се врати назад, јер желећ(и) да присвоји државу Јована-Владимира, беше кукавни поражен од њега; а ми, који га прослављамо, радосно му узвикујемо ов(ак)о:

Ра́дѹи́сѧ, самоде́ржче си́льнѣи́шій:
 ра́дѹи́сѧ, ѣди́новла́стниче сла́внѣи́шій.
 ра́дѹи́сѧ, млѣтѣ́Ѹ ѣ́кѡ дѣ́дѹмѸ держа́й:
 ра́дѹи́сѧ, молча́нїе ѣ́кѡ наслажде́нїе соблюда́й.
 ра́дѹи́сѧ, крѣ́томѡ ѣ́кѡ ски́птромѡ ко̀врѹжи́выи́сѧ:
 ра́дѹи́сѧ, ѡ гдѣ́Ѹ врага̀ побѣди́выи.
 ра́дѹи́сѧ, на земли́ ѣ́кѡ на нѣ́си и́зрѣ́днѡ по́жи́выи:
 ра́дѹи́сѧ, въ вѣ́рѣ҃хъ ѡ́блѡ и́зрѣ́денѡ бы́выи.
 ра́дѹи́сѧ, крѡ́ткїѧ ѣ́кѡ несло́бѣнѡ о́у́кроца́ѡи:
 ра́дѹи́сѧ, мѡ́дрыѧ ѣ́кѡ всемо́дрѡ о́умѡдра́ѡи.
 ра́дѹи́сѧ, дарѡ́вѡхъ бл҃гѣ́тныѡхъ исто́чниче и́ нехо́дице:
 ра́дѹи́сѧ, сп҃сѣ́нїѧ хотѣ́щихъ приста́нище.
Ра́дѹи́сѧ, сѣ́бѣи́ крале́ю іо́ѡнне владі́мїре.

Конда́къ ꙗ́.

Дѣ́ло ѡ́каѡнныѧ цр҃и́цы ле́гкѡ превзы́де всѧ́кѡ сло́ располо́женїе,
 ѡ́бо гдѣ́и́тельница со о́у́се́рдїемѡ потщи́сѧ о́у́ничто́жити
 ра́вноо́г҃гльнаго: соверша́ющей же ѣ́й сїѣ́, то́и ра́достнѡ взыва́ше
 ко гдѹ: ѿ́лла́нѹѡ!

Ї́косъ ꙗ́.

Бѣ́же сроді́ственникѡ, прикло́ншїи́сѧ къ ѣ́реси, трѹ́жда́шесѧ помо́щи
 ѣ́й: и́ то́ѡ сло́дѣ́нїе о́умы́сли, то́и же, беззако́нный, сїѣ́
 соверши́: мы́ же, вѣ́гора́зѹмніи, сѣ́бѣи́ взыва́емѡ си́це́ваѧ:

Ра́дѹи́сѧ, сы́не долго́терпѣ́нїѧ:
 ра́дѹи́сѧ, ѡ́тче бѣ́гпочита́нїѧ.
 ра́дѹи́сѧ, напа́денїю роме́ѡвѡ ѡ́долѣ́выи:
 ра́дѹи́сѧ, на́ше безстра́шїе о́утверди́выи.
 ра́дѹи́сѧ, по́честн и́ похвало́ бл҃гоу́чи́выѡхъ, въ твоѣ́и земли́ ро́ждѣ́нныхъ:
 ра́дѹи́сѧ, сла́во сладча́ишаѧ вѣ́рѹщи́хъ, ѡ́ странѡ́хъ и́ныѡхъ.
 ра́дѹи́сѧ, красо́то подви́жниковѡ бл҃же́нныхъ:
 ра́дѹи́сѧ, о́украше́нїе во́инствѡ́хъ нѣ́ныѡхъ.

Радуј се, самодржче најсилнији;
радуј се, самовладаоче најславнији.
Радуј се, јер си молитву као дијадему држао;
радуј се, јер си ћутање као насладу пазио.
Радуј се, јер си се крстом као скиптром наоружао;
радуј се, јер си с Господом непријатеља победио.
Радуј се, јер си на земљи као на небу изврсно поживео;
радуј се, јер си у вери веома изврстан био.
Радуј се, јер кротке као незлобив укроћујеш;
радуј се, јер мудре као свемудар умудрујеш.
Радуј се, дарова благодатних изворе и исходиште;
радуј се, оних који желе да се спасу пристаниште.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 9.

Дело кукавнене царице лако превазиђе свако зло
расположење, јер упропаститељка са усрђем похита да
уништи равног анђелима; и док је она то чинила, он радосно
узвикиваше Господу: **А**лилуја!

Икос 9.

Нен сродник, који се приклонио јереси, трудио се да јој
помогне; и она злочин смисли, а он, безаконик, га
изврши; ми пак, богоразумни, светом кличемо
ов(ак)о:

Радуј се, сине дуготрпљења;
радуј се, оче Бого(по)штовања.
Радуј се, јер си нападу Ромеја одолео;
радуј се, јер си нашу неустрашивост учврстио.
Радуј се, почаст и похвало побожних, у твојој земљи рођених;
радуј се, славо најслађа верујућих, из земаља других.
Радуј се, красото подвижника блажених;
радуј се, украсе војски небеских.

ра́дѹи́сѧ, дѹха прѣ́лѣтно́е вми́стѣи́лице:
 ра́дѹи́сѧ, блѣ́тѣи блиста́юща́сѧ сокро́вищни́це.
 ра́дѹи́сѧ, ѿмже́ ца́рїе хва́лѧтсѧ:
 ра́дѹи́сѧ, ѿмже́ вѣ́рнїи оутвержда́ютсѧ.
 Ра́дѹи́сѧ, стѣ́иѣи кра́лю іѡа́нне владѣ́мїре.

Конда́къ ї.

Зна́менїе сло́бы носѧ, сы́нѣ погнѣ́бѣи прѣ́лѣтно́го,
 ѿ двѣ́жды ѣ́го оудѣ́ривѣ, ѿсѣ́че ѣ́мѸ гла́вѸ мѣ́нническѹ: то́ѣ
 же, днѣ́нѡ просла́вленѣ ѿ бѣ́а, возопѣ́ безсме́ртно́мѸ цр҃ю:
 ѿлла́нѹѣ!

Ї́косѣ ї.

Крѣ́пость ѣ́си мѣ́нникѡмѣ, стѣ́иѣи кра́лю іѡа́нне владѣ́мїре, крѣ́пкѡ
 бо подвизѧ́сѧ ѣ́си, тре́блѣ́енне: ѿ ѿповѣ́давѣ вѣ́рѸ, ѿ́коже
 подо́бѧше, блѣ́женнѹю кончи́нѸ прѣ́лѣз ѣ́си: мы́ же, соверша́ющїи
 па́мѧть твою́, вно́вѣ́ взы́ваемѣ тѣ́и ра́довѧтисѧ:

Ра́дѹи́сѧ, красо́то мѣ́нникѡвѣ:
 ра́дѹи́сѧ, оукра́шенїе́ ца́рей.
 ра́дѹи́сѧ, оустро́ителю́ цр҃кве вели́кїѣи:
 ра́дѹи́сѧ, возвѣ́стителю́ вселѣ́нныѣ бж҃твенный.
 ра́дѹи́сѧ, плѣ́ть дѹшѣ́ подчинѣ́вый:
 ра́дѹи́сѧ, исто́чникѣ́ бл҃го́чѣ́їѧ ѿве́рзый.
 ра́дѹи́сѧ, оучѣ́никѣ́ твои́хѣ́ блюсти́телю крѣ́пкїѣи:
 ра́дѹи́сѧ, мо́лѣ́бникѣ́ твои́хѣ́ застѹ́пни́че ско́рый.
 ра́дѹи́сѧ, ѿмже́ нече́стїе́ погасѣ́сѧ:
 ра́дѹи́сѧ, ѿмже́ сло́мы́слїе́ прогна́сѧ.
 ра́дѹи́сѧ, бл҃гѣ́тонме́нитый, блѣ́женный:
 ра́дѹи́сѧ, сме́ртенѣ́ члѣ́вѣ́кѣ́ сы́и, бл҃гѣ́тїю́ прене́спо́лненный.
 Ра́дѹи́сѧ, стѣ́иѣи кра́лю іѡа́нне владѣ́мїре.

Радуј се, Духа пријатно станиште;
радуј се, благодати блиставо скровиште.
Радуј се, јер се тобом цареви хвале;
радуј се, јер се тобом верни утврђују.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 10.

Знак злобе носећ(и), син погибељи потегну мач на праведника, и двапут га ударивши, главу [му] мучени[ч]ку одсече; а он, дивно прослављен од Бога узвикну, бесмртном Цару: **Алилуја!**

Икос 10.

Гнага си мученикѧ, свети краљу Јоване-Владимире, јер си се снажно подвизавао, триблажени; и исповедивши веру како приличи, блажену кончину си примио; ми пак, који савршавамо спомен твој, наново ти узвикујемо да се радујеш:

Радуј се, красото мученикѧ;
радуј се, украсе царева.
Радуј се, устројитељу Цркве велики;
радуј се, весниче васељене божанствени.
Радуј се, јер си тело души потчинио;
радуј се, јер си извор побожности отворио.
Радуј се, ученикѧ твојих чувару моћни;
радуј се, молитеља твојих заступниче брзи.
Радуј се, јер се тобом безбожност угаси;
радуј се, јер се тобом злоумље прогна.
Радуј се, благодатоимен(ит)и, блажени;
радуј се, јер си, иако смртан човек, благодаћу испуњен.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондакъ ѿ.

Временѣхъ по хребтѣ, оубѣица сѣаго вѣсновашеа и плоть
собственнѹю гадѣше: и жестокоу страждаа, ѿ жизни вѣ
нсторгнидѣхъ, ѿкаанный: сѣе слѣчѣа съ нечестивымъ,
хрѣтонменитѣи же людѣе возопѣша ко гдѹ: **Аллилуѿа!**

Їкосъ ѿ.

Главѹ собственнѹю въ рѹкѹ своѣю носѣи и на конѣ вѣздаи,
требѣженный: егда прѣиде къ мѣстѹ храма, постави ю въ него и
оуспѣ: людѣе же, сѣмъ оудивлени бывше, возопѣша емѹ
оусерднѹ:

Радѹица, свидѣтелю истинны:

радѹица, проповѣдникъ бѣгоутиа.

радѹица, повелѣнїе любве соблюдиый:

радѹица, дѣла прелести возненавидѣый.

радѹица, на вражескіа ѣреси возторжествѣый:

радѹица, всѣ вѣрныа заступѣый.

радѹица, вѣки твоемѹ подражавый и томѹ единомѹ рабѣ тавый:

радѹица, къ нищымъ бѣгъ и млѣннѣхъ бывый.

радѹица, всегѹ міра оукрашенїе:

радѹица, чѣтнѣхъ подемгѹхъ воспоминанїе.

радѹица, ѿмже правѣи срѣцемъ оутверждаются:

радѹица, ѿмже равнодѣшнѣи прогоняются.

Радѹица, сѣый крѣлю іѡанне владимѣре.

Кондакъ ѿ.

По оупокоенїи ѿ гдѣ, іѡаннѣхъ владимѣрѣхъ воспрѣа свѣше блѣтъ
застѹплѣнїа вѣрныхъ: и тѣмъ, воздѹхъ бѣгодѹханїемъ
дѹховнымъ исполниа, ѿ! чѹдесе: аггѣи же прославляхѹ оупенїе
бѣженнагѹ, взывающе ко гдѹ: **Аллилуѿа!**

Кондак 11.

Обременен по леђима, свечев убица је беснео и сопствено
месо јео; и жестоко се патећи, из живота је био истргнут,
кукавни; ово се догоди с безбожником, а христоимен(ит)и
народ завапи Господу: **А**лилуја!

Икос 11.

Главу сопствену у рукама својим носећ(и) и на коњу
јездећ(и), триблажени; када дође на место храма, положи је
у њега и усну; а народ, овим бивши задивљен, завапи му
усрдно:

Радуј се, сведоче истине;
радуј се, проповедниче побожности.
Радуј се, јер си заповест љубави одржао;
радуј се, јер си дела обмане омрзнуо.
Радуј се, јер си над непријатељским јересима тријумфовао;
радуј се, јер си све верне заступао.
Радуј се, јер си Владики своме подражавао и Њему јединоме
служио;
радуј се, јер си (према) беднима благ и милостив био.
Радуј се, целог света украсе;
радуј се, часних подвига спомене.
Радуј се, јер се тобом (ис)прав(н)и срцем утврђују;
радуј се, јер се тобом равнодушни одгоне.
Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 12.

По упокојењу у Господу, Јован-Владимир доби свише
благодат заступања верних; и зато се ваздух миомирисом
духовним испуни, о! чуда; а анђели прослављаху успење
блаженог, узвикујућ(и) Господу: **А**лилуја!

Їкосѣ ѿ.

Ѧкоже при погребѣніи тѣла твоегѡ пѣсни поющіи ѿ во гробѣхъ
ѣго полагающіи: такѡ ѿ мы, на всѣхъ годѣхъ твоѣхъ праздноство
совершающіи, на дѣхъ ѡ тебе чюдеса получаемъ: тѣмъ ти
радостно ѿ взываемъ сицевѣа:

Радѣемъ, вѣрныхъ людей твоихъ ѡснованіе:
радѣемъ, всѣакогѡ врагѡ твоегѡ ѡсѣжденіе.
радѣемъ, мѣроточивый, чюдесѣи исполненный:
радѣемъ, вождѣи людей дѣхоносный.
радѣемъ, сѣпрѣдѣи вмѣстѣ прелеести бѣгопочитаніе вдохнѣвый:
радѣемъ, покаѣніе въ ней возбудивый.
радѣемъ, ѣако твоѣ тѣло чюдесѣи ѡ бѣа прославлено:
радѣемъ, ѣако то сѣмо ѡ себѣ мѣроточитѣ.
радѣемъ, ѣмже бѣгѣтѣи величѣетсѣ:
радѣемъ, ѣмже нечестіи разрѣшаетсѣ.
радѣемъ, жѣзле всѣхъ бѣгѣтѣиныхъ:
радѣемъ, ѡповѣніе къ тебѣ прибѣгающихъ.
Радѣемъ, сѣхъи крѣлю ѡанне владиміре.

Конѣкъ ѿ.

Ѧсѣхъи мѣниче, крѣлю ѡанне владиміре, сѣтѣиша сѣво сѣхъи,
пріимѣи сѣе наше пѣніе ѡ дѣши: всѣхъ насъ ѡ всѣхъ бѣдѣхъ
ѡнѣблѣа, ѿ твоимъ представитѣльствомъ ѡ бѣдѣцагѡ
наказаніа ѡнѣмѣа, да зовѣмъ ти: Аллѣлуѣа!

Сѣи конѣкъ чѣтѣсѣ трижды, потѣмъ же пакѣи:

Їкосѣ ѿ:

Агѣла на землѣи ѿ члѣвѣка на нѣи:

И конѣкъ ѿ:

Блѣтѣи мѣнитѣаго, вѣрнѣи, вѣхвалѣмъ:

Икос 12.

Као они који су при погреб(ењ)у тела твога песме певали и у гроб га полагали; тако и ми, који сваке године твој празник савршавамо, на дар од тебе чуд(ес)а добијамо; зато ти радосно и узвикујемо ов(ак)о:

Радуј се, верног народа свога утемељење;
 радуј се, сваког непријатеља свога осудо.
 Радуј се, мироточиви, чуд(ес)има испуњени;
 радуј се, вођо народâ духоносни.
 Радуј се, јер си супруги уместо прелести богопоштовање удахнуо;
 радуј се, јер си покајање у њој п(р)обудио.
 Радуј се, јер је твоје тело чуд(ес)ма од Бога прослављено;
 радуј се, јер оно само од себе мироточи.
 Радуј се, јер се тобом побожност велича;
 радуј се, јер се тобом безбожност разрушава.
 Радуј се, жезле свих побожних;
 радуј се, поуздање оних који ти прибегавају.
 Радуј се, свети краљу Јоване-Владимире!

Кондак 13.

О свети мучениче, краљу Јоване-Владимире, најсветија славо светих, прими ово наше појање од душе; све нас од сваке опасности избављајућ(и), и твојим заступништвом од будуће казне истржућ(и), да бисмо ти клицали: **Алилуја!**

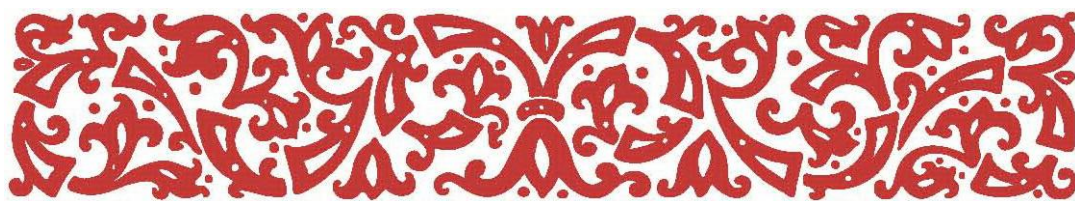
Овај се кондак чита три пута, па потом опет:

Икос 1:

Као анђела на земљи и човека на небесима ...

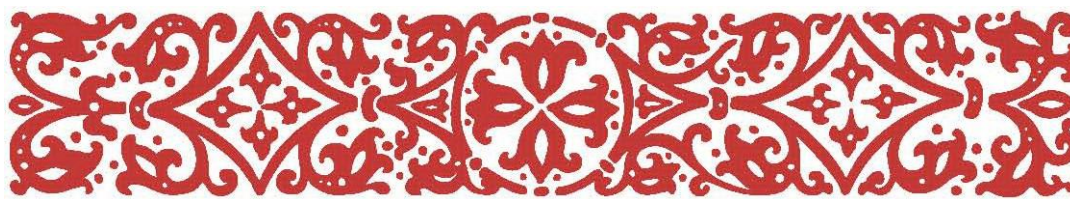
И Кондак 1:

Благодатоимен(ит)ог, верни, похвалимо ...

МЛТВА СТÓМУ ВЪ КРÁЛѢХЪ:
ІОА́ННУ ВЛАДІМІ́РУ, МЧ́НИКУ.

[illegible]

МОЛИТВА СВЕТОМ МЕЂУ КРАЉЕВИМА:

ЈОВАНУ-ВЛАДИМИРУ, МУЧЕНИКУ.*3

Свесвети и свеславни Јоване-Владимире, равноапостолни краљу и подвижнице, погледај и сада на верне слуге своје, које те с љубављу поштују и призивају божанствено име твоје, заштиту и заступништво твоје, и оно што молимо за спасење даруј нам по смелости својој пред Богом; јер си у свакој врлини и чистоти богоугодно поживео, па те ми, слуге твоје, називамо свесветим; и као утврђење становништву твоме, знаменито и величанствено име си стекао; и као испуњен благодаћу, благодатоимен(ит)им и блаженим назван си био. Погледај на наше мољење и научи нас, и утврди у томе како да мислимо и творимо оно што је најбоље, ти који си се као апостол истицао и краљевством побожно управљао, у светости и праведности; и првом међу хришћанским царевима, Константину равноапостолном, подражавао. Зато, равноапостолни и истинити мучениче Владике нашег, Христа Бога, ти који си се у девствености и целомудрености подвизавао, и сваку врлину као једну испунио; покажи нам пут ка девствености и утврди нас у свакој врлини, свесвети краљу, ти који си темељ и утврђење твог Христоименог народа. Удостој и мене и даруј ми моћ да увек владам над страстима, и да носим знак(ов)е победе. Учини да спознам богоугодан живот, ти који си богоугодно поживео. Учини, да и ја и сви ми, постанемо победници над телесним пристрашћима, ти који си се тријумфални победник над њима показао. Дај нам чистоту и целомудреност, ти који си велики учитељ чистоте и целомудрености. Подај нам смирење и дуготрпљење, ти који си делатни тумач смирења и трпљења. Даруј нам смиреноумље и целомудреност, ти који си велики наставник смиреноумља и цело-

---

^{3*} после само летимичног погледа на текст ових молитава, пре би се могло рећи да су у питању две варијанте исте молитве, него две (различите) молитве.

велікїй наставникъ ѿн: и сподоби надъ плотскїми наслажденїи и ст҃р҃тѣми быти, намъ ѿже ѿмамы тѣ велікаго оутвердїтеля, заступника, предстателя и защитника: твоимъ предстательствомъ ко пречїстѣй б҃гѣ и приснодѣѣ мрїи, и къ ѿ сїѣ, гдѣ нашемъ іисѣ хрїстѣ, іоанне владимїре чюдотворче и равноапѣльный крѣлю, подвижникче и мчннче хрїта, б҃га нашего: ѿмѸже подобаетъ всѣмъ слава, чєсть и поклонєніє: со безначальнымъ ѿг҃Ѹ ѿцѣмъ: и всесѣимъ, бл҃гїмъ и животворящимъ дх҃омъ ѿг҃Ѹ: нынѣ и прїсѣ и во вѣки вѣкѡвѣ. **І**мѣнь.

МЛТВА Ё-Ѧ ТОМУЖЕ СТ҃ОМУ ІОАННУ ВЛАДИМІРУ.

Гдѣ іисе хрїтѣ, вѣже нашъ, ст҃ѣмъ своѣмъ прославленный и такѡвѣимъ нхъ сотворївый, ѿкѡ да члѣвѣцы днѣвѣмъ ѿмъ, и ѡсѣивый нхъ: прїзри на молєніє насъ грѣшныхъ и недостѡйныхъ рабѣ твоихъ, и дѣрѣи намъ твоѣ богѣтѣмъ мїлѡсѣти ѿкѡ ѿдѣиъ бл҃гъ и члѣвѣколюбецъ. гдѣ, вѣже нашъ, прославленный слѣжїтеля своего, истиннаго раба своего въ владѣтелѣхъ, сохрани насъ и нецѣлѣи ѿ недѣгъ дѣшевныхъ и тѣлесныхъ. гдѣ, создѣвый насъ и прїшествїемъ твоимъ въ плѣти ѡбновївый насъ, оуслыши насъ, молящихъ тебѣ, млтва ради пречїтѣмъ твоѣмъ мѣре и ст҃агѡ въ владѣтелѣхъ іоанна владимїра. гдѣ, въ равноапѣльных и мчннцѣхъ того вчинївый, понєже апѣлски пожнѣ и мчннчески жнвѣтъ своѣ скончѣ, сподоби и насъ подражѣтелѣмъ того быти. гдѣ, ст҃їи насъ, къ немѸ вѡпїющихъ и гл҃гѡлющихъ: подвижникче всеслабный нѣнагѡ цр҃ѣ, хрїта б҃га, бл҃гтонменїтѣй, всебл҃женный, чїтѣй радости тезонменїтѣй, въ дѣствѣ и цѣломѸдрїи подвизѣвыйсѣ, и добродѣтелѣи къ себѣ собравый, сподоби насъ въ дѣствѣ пребывѣти, и оутвердѣ насъ во всѣмъ добродѣтелѣи твоимъ предстательствомъ къ б҃гѸ, всесѣй крѣлю, ѿже ѡснованїє и оутвержденїє хрїтонменїтѣхъ людѣи твоихъ ѿн. подражѣтелю пѣрвагѡ въ хрїтіанскихъ царѣхъ, константіна равноапѣльнагѡ, сподоби насъ и оукрѣпї, надъ ст҃р҃тѣми всегда вѡцарїтисѣ и носїти знамѣнїѣ побѣды, твоими млтвами ко гдѸ. оукрѣпї въ б҃гѡдг҃ѡднѣмъ житїи и менѣ и всѣхъ призывающихъ тѣ б҃гѡдг҃ѡднѡ жїтельствоюще. содѣлѣи насъ побѣдїтелѣмъ быти плотскихъ желанїи,

мудрености; и удостој да будемо изнад телесних наслада и страсти, ми који те имамо за великог утврдитеља, заступника, посредника и заштитника; твојим заступништвом пред пречистом Богородицом и Приснодјевом Маријом, и пред њеним Сином, Господом нашим Исусом Христом, Јоване-Владимире чудотворче и равноапостолни краљу, подвижнице и мучениче Христа, Бога нашег; коме приличи свака слава, част и поклоњење; са безпочетним Оцем његовим; и свесветим, благим и животворним Духом његовим; сада и увек, и у векове векова. **Амин.**

МОЛИТВА ДРУГА ИСТОМ СВЕТОМ ЈОВАНУ-ВЛАДИМИРУ.

Господе Исусе Христе, Боже наш, који си свете своје прославио, и таквима их учинио да им се људи диве и осветио их; погледај на мољење нас грешних и недостојних слугу својих, и даруј нам своје богате милости као једини благ и човекољубив. Господе, Боже наш, који си прославио служитеља свог, истинитог слугу свог међу владарима, сачувај нас и исцели од болести душевних и телесних. Господе, који си нас саздао и доласком својим у телу обновио, услиши нас који Ти се молимо, ради молитава пречисте твоје Матере и светог међу владарима Јована-Владимира. Господе, који си њега међу равноапостолне и мученике уврстио, јер је апостолски поживео и мученички живот свој скончао, удостој и нас да постанемо његови подражаватељи. Господе, спаси нас који му вапијемо и говоримо: Подвижнице свеславни небеског Цара, Христа Бога, благодатноимен(ит)и, свеблажени, саимениче чисте радости, ти који си се у девствености и целомудрености подвизавао и у себи врлине сабрао, удостој нас да у девствености пребивамо, и утврди нас у свакој врлини твојим заступништвом пред Богом, свесвети краљу, ти који си темељ и утврђење твог христоименог народа. Подражаватељу првог међу хришћанским царевима, Константина равноапостолног, удостој нас и укрепи: да над страстима свагда царујемо и знак(ов)е победе носимо, твојим молитвама пред Господом. Укрепи у богоугодном животу и мене и све који те призивају богоугодно живећ(и). Учини да постанемо победници над телесним жељама, ти који си се показао тријумфални победник над њима. Научи нас да живимо чисто и

їже повѣдїтель торжѣственный на тѣхъ явилася єси. научи насъ жителствовати чїстѡ и цѣломудреннѡ, їже оучитель великій чїстоты и цѣломудрїа єси. даждь намъ смиреннымъ и терпѣливымъ быти, їже толкователь дѣйственный міра и терпѣнїа єси. даруй намъ смиреномудрїе и хожденїе по правѣмъ пѣти, їже великій наставникъ смиреномудрїа и правоты єси. и подобенъ быти надъ плотскїми наслажденїи, насъ имущихъ тѣ великаго заступника, защїтника и предстателя, іѡанне владїмїре, чюдотворче и равноапѣльне, твоими мѣтвами ко гдѹ нашему, їисѹ хрїстѹ: ємѹже подобаетъ всѣкаа слава, чѣсть и поклоненїе: со безначальнымъ оцѣмъ єгѡ: и со пресвѣтымъ, и бл҃гимъ, и животворящимъ дхѡмъ єгѡ: нынѣ, и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ. **Ѳ**мїнь.

целомудрено, ти који си велики учитељ чистоте и целомудрености. Дај нам да будемо смирени и трпељиви, ти који си делатни тумач мира и трпљења. Даруј нам смиреноумље и хођење правим путем, ти који си велики наставник смиреноумља и исправности. И удостој да будемо изнад телесних наслада, ми који те имамо за великог заступника, заштитника и посредника, Јоване-Владимире, чудотворче и равноапостоле, твојим молитвама пред Господом нашим, Исусом Христом; коме приличи свака слава, част и поклоњење; са безпочетним Оцем његовим; и са пресветим, благим и животворним Духом његовим; сада и увек и увек и у векове векова. **А**мин.

ІВІАЇСТХ [Ї-Й] ЄТОМУ МЧНИВУ ІОАННУ ВЛАДІМІРУ,
КРАЛЮ СЕРБСКОМУ, ЧУДОТВОРЦУ.

Кондакх а.

ИЗБРАННАГО ѿ ЦРКАГВ РОДА И ОУФЕНЧАННАГО НА НБСѢХХ ѿ ЦРЛ
ЦРѢХХ, ХРІТОВА ВЕЛИКОМЧНИКА ІОАННА ВЛАДІМІРА: ПРІИДИТЕ, ВѢРНІИ,
ВОСПОИМХ ПОХВАЛЬНЫМИ ПѢСНЬМИ ІАКОЖЕ ЄТАГО КРАЛА И
ВЕЛИКОММЕНИТАГО ЧДОТВОРЦА: ТЫ ЖЕ, СТРАДАЛЬЧЕ ДОБЛЕСТВЕННЫЙ, СИЛЬНЮ
МЛТВѸ КО ГДѸ ИМѢАИ, МЛТИВНУ ОУСЛЫШИ МОЛБЫ СХ ВѢРОЮ ТИ
ЗОВѸЩИХ: РАДѸСЯ, ІОАННЕ ВЛАДІМІРЕ, ЄТЫИ КРАЛЮ И ЧДОТВОРЧЕ.

Їкосх а.

АГГЛЗ НА ЗЕМЛИ ПОКАЗАСЯ ЄИ, БЛЖЕННЕ: КРОТОКХ, СМІРЕНХ,
БЛГОГОВѢНХ, МОЛЧАНІЕ ЛЮБАИ, СТРАСТИ ДОЛѸ ВЛЕКѸЩИА ПРЕЗИРАИ,
И ПОПЕЧЕНІЕ ѿ ДОБРОДѢТЕЛЕХ ГОРѢ ВОЗНОСАЩИХ ИМѢАИ: ТѢМХ ТИ
ЗОВЕМХ:

РАДѸСЯ, ПЛОДЕ СТОРИЧНЫЙ, ѿ БЛГОЧТИВАГВ И БЛГОРОДНАГВ КОРЕНЕ
ПРОЗАБЫИ:

РАДѸСЯ, ПѸДДАНЫМХ СВОИМХ МДРѢ ИСПРАВЛАИ.

РАДѸСЯ, ПОДДАНЫЙ ЦРТВІА НБНАГВ БЫВЫИ:

РАДѸСЯ, ѿ ЧТѸЩИХ НАСХ ПАМАТЬ ТВОЮ, ѿТѸДѸ МОЛЩІИ.

РАДѸСЯ, КРАЛЮ, ПОБѢДѸ НА ВСА СТРАСТИ ѿДЕРЖАВЫИ:

РАДѸСЯ, КРОТКІИ ЧЛВѢЧЕ БЖІИ.

РАДѸСЯ, ЛИЦЕМХ И ДѸШЕЮ КРАСНЫЙ:

РАДѸСЯ, РАЗУМА И МДРОСТИ ГДНИ ПОЛНЫЙ.

РАДѸСЯ, ІОАННЕ ВЛАДІМІРЕ, ЄТЫИ КРАЛЮ И ЧДОТВОРЧЕ.

Кондакх б.

ВИДИМХ ТЛ НА ІКѸНѢ ТВОЕЙ, СТРѢГОТЕРПЧЕ ІОАННЕ ВЛАДІМІРЕ,
ИДѢЖЕ ОУСѢЧЕННЮ ГЛАВѸ СВОЮ ІАКВ ЄТЫИ ІОАННХ КРТИТЕЛЬ ВХ
РѸЦѢ ДЕРЖИШИ, И ВОСПОМИНАЮЩЕСЯ ТВОЕГѸ ПРЕНАГВ ЖИТІА И
МЧНИЧЕСКА КОНЧИНЫ, БЛГОДАРНУ ПОЕМХ БГѸ: АЛЛИЛУІА.

**АКАТИСТ [2.] СВЕТОМ МУЧЕНИКУ ЈОВАНУ-ВЛАДИМИРУ,
КРАЉУ СРБСКОМ, ЧУДОТВОРЦУ.*4**

Кондак 1.

И забраног од царског рода и увенчаног на небесима од Цара над царевима, Христовог великомученика Јована-Владимира; ходите, верни, да опевамо похвалним песмама као светог краља и великоименитог чудотворца; а ти, страдал(ни)че јуначни, силну молитву пред Господом имајућ(и), милостиво услиши молбе оних који ти с вером кличу: **Р**адуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Икос 1.

Анђео си се на земљи показао, блажени: кротак, смирен, побожан, ћутање љубећ(и), страсти које вуку на доле презирућ(и), и старање о врлинама које горе узносе имајућ(и); зато ти кличемо:

Радуј се, плоде стоструки, из корена благочестивог и благородног произникли;

радуј се, јер си поданицима својим мудро управљао.

Радуј се, јер си поданик Царства небеског постао;

радуј се, јер се за нас који поштујемо спомен твој, одатле молиш.

Радуј се, краљу, јер си победу над свим страстима однео;

радуј се, кротки човече Божији.

Радуј се, лицем и душом красни;

радуј се, разума и мудрости Господње пуни.

Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 2.

Гледамо те на икони твојој, мукотрпитељу Јоване-Владимире, где одсечену главу своју као свети Јован Крститељ у рукама држиш, и опомињућ(и) се твог праведног живота и мученичке кончине, благодарно певамо Богу: **А**лилуја!

---

^{4*} слободно преведен са бугарског на србски и црквено-словенски језик, прерађен и приређен текст акатиста према [тексту](#) објављеном на порталу [Наследство.бг](#), (изворник: штампано издање „*Житие и акатист на св. Иоан Владимир, княз Български*“, Православно издателство „Витезда“, ? год.). Завршено, поново прегледано и редиговано до 21. маја 2024. г.

Ікоєѣ Ѣ.

Смирѣнѣ рѣзумѣ и крѣпкѣю вѣрѣ прѣверѣтѣи, крѣлю бѣгороднѣи, смѣѣмѣ ѣдовѣтѣмѣ вѣ коєогорѣ запрѣтѣлѣ ѣсѣ не вѣрѣтѣи лѣдѣмѣ нѣжѣ скотѣмѣ ѣхѣ, и сѣи покорѣшѣлѣ тѣбѣ: тѣкѣ запрѣтѣи и дрѣвнѣмѣ смѣю, дѣволѣ, не вѣрѣтѣи дѣшѣмѣ нѣшѣмѣ на пѣтѣи сѣсѣнѣлѣ, да тѣи сѣ бѣгодарѣнѣемѣ зовѣмѣ:

Рѣдѣѣлѣ, тѣюжѣ смѣртѣ сѣ прѣтѣчѣю гѣнѣмѣ и крѣтѣиѣлѣмѣ прѣѣвѣи:
 рѣдѣѣлѣ, не тѣкмѣ ѣмѣ, но и добродѣтѣлѣи ѣгѣ носѣвѣи.
 рѣдѣѣлѣ, ѣкѣ и сѣвѣрѣе тѣбѣ поєинѣшѣлѣ:
 рѣдѣѣлѣ, во ѣскѣшенѣиѣхѣ дѣволѣскѣиѣхѣ нѣмѣ поєогѣлѣи.
 рѣдѣѣлѣ, бѣгѣе и оѣвѣтѣлѣвое сѣрѣе кѣ лѣдѣмѣ сѣщѣмѣ вѣ вѣдѣхѣ и напѣстѣхѣ ѣмѣлѣи:
 рѣдѣѣлѣ, сѣмѣжѣ хрѣтѣ оѣподобѣвѣиѣлѣ.
 рѣдѣѣлѣ, хрѣтѣѣнскѣлѣ вѣрѣи сѣрѣжнѣчѣ крѣпкѣи:
 рѣдѣѣлѣ, ѣѣльсѣкѣгѣ смѣрѣнѣлѣ крѣне бѣгѣдѣхѣннѣи.
 Рѣдѣѣлѣ, іоаннѣ влѣдѣмѣре, сѣтѣи крѣлю и чѣдотѣворѣе.

Кондѣкѣ ѣ.

Сѣлою сѣвѣше прѣпоѣсанѣ и вѣлѣкою лѣвѣбѣю ко сѣоѣмѣ рѣдѣ оѣдѣрѣжѣмѣ, дѣшѣ сѣоѣ о нѣмѣ положѣлѣ ѣсѣ, іоаннѣ влѣдѣмѣре, ѣгѣдѣ вѣ рѣщѣ вѣрѣгѣ бѣгѣвѣлѣнѣлѣ прѣдѣлѣлѣ ѣсѣ, и тѣкѣ ѣѣвнѣлѣ смѣртѣи сѣоѣхѣ поѣдѣннѣхѣ сѣслѣ ѣсѣ: оѣдѣвлѣни тѣвоѣмѣ дѣрѣзновѣнѣемѣ, оѣкрѣплѣшѣмѣ тѣлѣ, вѣщѣи и гѣдѣ, поѣмѣ: **А**ллѣлѣѣлѣи.

Ікоєѣ ѣ.

Сѣльсѣкое долготѣрпѣнѣе ѣмѣлѣи, вѣ тѣмнѣиѣцѣлѣ прѣсѣдѣлѣлѣ ѣсѣ, мнѣогѣстрадѣлѣнѣе, вѣ вѣрѣи гѣнѣноѣщнѣ оѣковѣнѣлѣ, вѣ поѣстѣи мѣлѣтѣлѣ поѣвнѣзѣлѣлѣ: и сѣ, ѣдѣннѣлѣ нѣоѣщнѣ, ѣвнѣтѣнѣлѣ ѣгѣлѣ гѣдѣнѣ, и прѣдѣсѣзѣ тѣи сѣкорѣе сѣвѣожѣдѣнѣе ѣ рѣбѣотѣи, и чѣрѣзѣ нѣѣкое вѣрѣмѣ страдѣлѣчѣесѣкѣю смѣртѣе. ѣзѣвнѣи ѣ вѣчнѣлѣ рѣбѣотѣи дѣволѣлѣ, нѣсѣ зовѣщнѣхѣ тѣи:

Икос 2.

Гмирен разум и моћну веру стекавши, краљу благородни, змијама отровним у Косогору си запретио да не шкоде људима и њиховој стоци, и оне ти се покорише; тако запрети и древној змији – ђаволу, да не шкоди душама нашим на путу спасења, да бисмо ти с благодарношћу клицали:

Радуј се, јер си једнаку смрт с Господњим Претечом и Крститељем примио;

радуј се, јер ниси само име, него си и врлине његове носио.

Радуј се, јер су ти се и зверови покоравали;

радуј се, јер нам у искушењима ђаволским поможеш.

Радуј се, јер си благо и умољиво срце према народу који је у бедама и напастима имао;

радуј се, јер си се овим Христу уподобио.

Радуј се, хришћанске вере оружнице крепки;

радуј се, јеванђелског смирења крине миомирисни.

Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 3.

Гилом с висине опасан и великом љубављу према свом (на)роду обузет, душу си своју за њега положио, Јоване-Владимире, када си се у руке непријатеља добровољно предао, и тако од очигледне смрти своје поданике спасао; задивљени твојом смелошћу, Владики и Господу, који те је укрепио, певамо: **А**лилуја!

Икос 3.

Јеванђелско дуготрпљење имајућ(и), у тамници си седео, многострадални, у вериге даноноћно окован, у посту и молитви се подвизавајућ(и); и гле, једне ноћи, јави ти се анђео Господњи, и предсказа ти скорашње ослобођење из ропства, и кроз неко време страдалничку кончину. Избави од вечног ропства ђаволу, нас који ти кличемо:

РАДЪИСА, ДІВНАГО ВИДѢНІА ВЪ ТЕМНИЦѢ СПОДОБИВЫИСА:
 РАДЪИСА, ОГНЕМЪ ЛЮБВЕ КЪ СВОЕМУ РОДУ ГОРАЙ.
 РАДЪИСА, СОУДЕ ЗАТОВОАНИЙ, ЕЛЕЙ МЛТИ НА БЛИЖНИХЪ ИЗЛІАВЫЙ:
 РАДЪИСА, СТРАНУ НАШУ И РОДУ КО ХРІТУ ЗАСТУПАЙ.
 РАДЪИСА, КЪ ПРѢОЛУ БЖІЮ СВЕТИЛЬНИЧЕ НЕДГАСИМЫЙ:
 РАДЪИСА, ОЧЕСТВО НАШЕ СВЕТОМЪ ПОДВИГА СВОЕГО УЗАРІВЫЙ.
 РАДЪИСА, ИЗ РАДОСТІЮ АГГЛСКОЕ ВѢЩАНІЕ О СТРАДАЛЬЧЕСТВѢ КОНЧИНѢ
 ПРИАВЫЙ:
 РАДЪИСА, О ТЕМНИЦЫ ЗЕМНЫА КЪ СВЕТОМЪ ЧЕРТОГЪМЪ НЕБЕСНЫМЪ
 ПРЕСТАВЫИСА.

РАДЪИСА, ІОАННЕ ВЛАДИМІРЕ, СТЫЙ КРАЮ И ЧДОТВОРЧЕ.

Кондакъ ѿ.

БУРА ПОМЫШЛЕНІЙ УДЕРЖА ТА, СТЫЙ КРАЮ, ЕГДА ВЪ НБНЫХЪ
 ВЫСОТЪ ОУЗРЕЛЪ ЕСИ ОРА ЛЕТАЩА, НА ПЕРСИ БЛИСТАЮЩІЙСА КРІТЪ
 ИМЩА: ЕГДА ЖЕ ОРЕЛЪ ПОЛОЖИ НА ЗЕМЛЮ КРІТЪ И ИСЧЕЗЕ, ТЫ
 КРІТУ ПОКЛОНИЛСА ЕСИ И ПОВЕЛѢЛЪ ЕСИ НА МѢСТѢ СЕМЪ ПОСТРОИТИ ЦРКОВЬ,
 ВЪ НЕЙЖЕ ТВОА БЛИЗКАА МЧНИЧЕСКАА КОНЧИНА ВОСПОМИНАЕТСА И БГУ
 ПОЕТСА: **А**ЛЛАДІА.

Ікосъ ѿ.

ЕГДА ВЪ ЦРКОВНѢ ОГРАДѢ ОУСЛЫШАЛЪ ЕСИ ЗВАЦАНІЕ ОРУЖІЙ И
 РѢЗКІЙ ЗВОНЪ ОУГОТОВАННЫХЪ МЕЧЕЙ ОУРАЗУМѢЛЪ ЕСИ КОВАРСТВО
 ВРАГА ПОСЛАВША ВОИНИ ОУБИТИ ТА, НО НЕ ОУСТРАШИЛСА ЕСИ,
 БЛЖЕННЕ: СОВЕРШИВШУ ЖЕ ТЕБѢ МЛТВУ И ПРИЧАСТИВШУСА ТѢЛА И КРОВЕ
 ГДНИ, О ХРАМА ИЗШЕЛЪ ЕСИ ВО ЕЖЕ ИЗЛІАТИ КРОВЬ СВОЮ, СВЕТОМЪ ВЗЫВАА
 КЪ БГУ: ОУМИРАЮ БЕЗЪ ВИНЫ. ГОТОВЪ ЕСМЪ ОУБИЕНЪ БЫТИ ЕАКОЖЕ ІСААКЪ И
 АВЕЛЬ. ТѢМЪ ТИ ЗОВЕМЪ:

РАДЪИСА, ВИДѢНІЙ НБНЫХЪ ЗРИТЕЛЮ БЛГТНЫЙ:
 РАДЪИСА, БЖІА АГЛА ВО ОБРАЗѢ ОРА ВІДѢВЫЙ.
 РАДЪИСА, ЕУЛЬСКАГО СОВЕРШЕНІА ОРА ВЫСОКОЛЕТАЩІЙ:
 РАДЪИСА, ГОЛВЕ КРОТКІЙ, ЖЕРТВА ХРІТОВА О МИРѢ БЫВЫЙ.

Радуј се, јер си се дивног виђења у тамници удостојио;
радуј се, јер си огњем љубави према свом народу горео.
Радуј се, сасуде златокровани, који уље милости на ближње
изливаш;
радуј се, јер земљу нашу и народ пред Христом заступаш.
Радуј се, пред престолом Божијим свећњаче неугасиви;
радуј се, јер си отаџбину нашу светлошћу подвига свог озарио.
Радуј се, јер си с радошћу анђелску вест о страдалничкој кончини
примио;
радуј се, јер си из тамнице земаљске у светле двор(ов)е небеске
прешао.
Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 4.

Бура помисли обузе те, свети краљу, када си на небеским
висинама угледао орла како лети, који је на грудима
блистајућ(и) крст имао; а када орао положи крст на земљу
и исчезну, ти си се крсту поклонιο и заповедио да се на том месту
сагради црква, у којој ће се твоја блиска мученичка кончина
спомињати и Богу певати: **А**лилуја!

Икос 4.

Када си у црквеном дворишту чуо звецкање оружја и рески
хук исуканих мачева, разумео си вероломство непријатеља
који је послао војнике да те убију, но ниси се уплашио,
блажени; а пошто си завршио молитву и причестио се телом и
крвљу Господњом, из храма си изашао да би пролио крв своју,
светло узвикујућ(и) Богу: „Умирем без кривице! Готов сам да будем
убјен као Исаак и Авељ!“ Зато ти кличемо:

Радуј се, виђења небеских видиоче благодатни;
радуј се, јер си Божијег анђела у (об)лику орла видео.
Радуј се, јеванђелског савршенства орле високолетећи;
радуј се, голубе кротки, јер си жртва Христова за мир постао.

ра́дѣи́сѧ, ѿ двѣ́рѣхъ гдѣ́нихъ ревнѣ́телю пла́менный:
 ра́дѣи́сѧ, тѣ́лнхъ хрѣ́стовыхъ прича́стниче досто́инный.
 ра́дѣи́сѧ, іса́ае е́ревискій, въ же́ртвѣ бл҃гопріа́чнѣ бѣ́ѣ принесе́нный:
 ра́дѣи́сѧ, се́рдечныѧ ѿто́ты ѿ цѣ́ломѣ́дрїѧ ѡ́беле но́вый.
 Ра́дѣи́сѧ, іо́анне вла́дїмїре, стѣ́ый кра́лю ѿ чѣ́дотвѣ́рче.

Конда́къ Ѣ.

Бгѣ́ткѣ́ннѣю ѡ́деждѣ́ саможе́ртвы хрѣ́товы воспріа́лѣ ѣ́си, іо́анне
 вла́дїмїре сла́вный, ѣ́гда цѣ́лѣ́бн крѣ́тѣ́ попрѣ́стїи́сѧ ѣ́си со
 ѣ́пїкѣ́пы, ѿ ѿ́зше́лѣ ѣ́си ѿ цр҃кѣ́е при рыда́нїи мно́гихъ, во ѣ́же
 посѣ́ченнѣ́ тѣ́ вѣ́тїи, бѣ́ѣ по́м: І҃лїи́лѣ́їѧ.

І́косъ Ѣ.

Бїа́ще тѣ́ неѣ́страши́ма предѣ́ сме́ртїю, мо́лимъ тѣ́,
 прензрѣ́дннѣ́ хрѣ́товѣ́ о́угѣ́дннѣ́: да ѿ́збѣ́вїши на́сѣ ѿ́ вѣ́чныѧ
 сме́рти ѿ́ ге́енны ѡ́гненныѧ, ѿ́ да просѣ́вїши дѣ́шы
 правосла́внхъ хрѣ́тіа́нѣ́, зѣ́вѣ́щихъ тѣ́:

Ра́дѣи́сѧ, всѣ́кою ра́достїю ѿ́ мї́ромѣ́ вѣ́ры іспѣ́лненннѣ́:
 ра́дѣи́сѧ, полно́тою бл҃гѣ́нїѧ хрѣ́това бл҃говѣ́стїѧ свѣ́ше ѿ́сѣ́ненннѣ́.
 ра́дѣи́сѧ, не своѣ́ по́льзѣ́, но по́льзѣ́ блї́жнаго і́ска́вннѣ́:
 ра́дѣи́сѧ, іа́кѣ́ въ тебѣ́ всѣ́ лю́бѣ́ю подвї́зѣ́етсѧ.
 ра́дѣи́сѧ, іа́кѣ́ дѣ́йствїе́ крѣ́пкїѧ і́ны хрѣ́товы во стѣ́ыхъ то́бою
 позна́вѣ́етсѧ:

ра́дѣи́сѧ, іа́кѣ́ твоѡ́ крѣ́пѣ́сть всѣ́мъ члѣ́кѣ́мъ ѿ́звѣ́стѣ́етсѧ.
 ра́дѣи́сѧ, вѣ́рныхъ ѿ́ сме́ртнхъ о́ужасѣ́вѣ́ ѿ́збѣ́лѣ́бннѣ́:
 ра́дѣи́сѧ, нѣ́ною сла́вою о́украше́нннѣ́.

Ра́дѣи́сѧ, іо́анне вла́дїмїре, стѣ́ый кра́лю ѿ́ чѣ́дотвѣ́рче.

Конда́къ Ѥ.

Бїѣ́ въ блиста́нїи, съ нѣ́сѣ іа́вїтїи́сѧ крѣ́тѣ́ хрѣ́товѣ́, всебл҃же́нне: тѣ́
 же, тогѡ́ свѣ́та наслажда́сѧ ѿ́ тогѡ́ держа́вѣ́ о́удїе́лѣ́сѧ,
 во́звѣ́л: І҃лїи́лѣ́їѧ.

Радуј се, за дворе Господње ревнитељу пламени;
радуј се, тајни Христових причасниче достојни.
Радуј се, Исааче србски, на жртву благопријатну Богу принесени;
радуј се, срдачне чистоте и невиности Авеље нови.
Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 5.

Боготкану одећу саможртве Христове си примио, Јоване-Владимире славни, када си се, целивавши крст, опростио с епископима и изишао из цркве уз ридање многих, да би био посечен, Богу појућ(и): **Алилуја!**

Икос 5.

Видећ(и) те неустрашива пред смрћу, молимо те, преизврсни Христов угодниче: да нас избавиш од вечне смрти и пакла огњеног, и да просветлиш душе православних хришћана, који ти кличу:

Радуј се, сваком радошћу и миром вере испуњени;
радуј се, пуноћом благослова Христовог благовешћа свише
осењени.

Радуј се, јер ниси тражио своју корист, већ корист ближњег;
радуј се, јер се у теби све љубављу покреће.
Радуј се, јер се дејство моћне Христове силе у светима кроз тебе
познаје;

радуј се, јер се твоја кротост свим људима обзнањује.
Радуј се, јер верне од смртних ужаса избављаш;
радуј се, небеском славом украшени.

Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 6.

Гав у блистању, с неб(ес)а ти се јавио Крст Христов, свеблажени; а ти, наслађујућ(и) се његовом светлошћу и дивећ(и) се његовој моћи, узвикну: **Алилуја!**

Їкоѡз 5.

Свѣтомъ пока́нїѧ ѡзари́лъ єси́ всѣхъ почита́ющихъ твою́ па́мать: мы́ же, просла́вляемъ твоѧ дѣла́, хрѣ́товъ крѣ́пко́сче іѡáнне владѣ́мїре, ѡ́ дхóвыми пѣ́нїи ѡ́ пѣ́сньми си́це тѧ́ воспѣ́ваемъ:

ра́дуйсѧ, распáтаго хрѣ́та созерца́телю сѣ́й:

ра́дуйсѧ, тогѡ́ вскрѣ́нїѧ тайнозрѣ́телю ѡ́снѡй.

ра́дуйсѧ, на сво́ей голго́дѣ́ достóйноу пострада́вый:

ра́дуйсѧ, шипче́ блго́во́нїи, вѣ́дущагѡ́ воскрѣ́нїѧ ѡ́ мѣ́ртвыхъ а́рмате́ блго́дханный.

ра́дуйсѧ, съ крѣ́та́ страда́нїѧ дѣ́монскаѧ пѡ́лчица въ бѣ́гство ѡ́брати́вый:

ра́дуйсѧ, ѡ́лтарю́ мы́сленный, хрѣ́та ѡ́кѡ́ жер́твѣ́ носѧй.

ра́дуйсѧ, кнѧ́же свѣ́тлый, кнѧ́зѧ воздѣ́шныхъ власте́й побѣ́дївый:

ра́дуйсѧ, ѡ́щымы въ вѣ́дѧхъ ѡ́ ѡ́бсто́а́нїихъ предста́тельствѡ́й.

ра́дуйсѧ, іѡáнне владѣ́мїре, сѣ́й крѧ́лю ѡ́ чѡ́дотвѡ́рче.

Конда́къ 3.

Не хотѧ́ рабѣ́ свое́мѣ́ іѡáннѣ́ владѣ́мїрѣ́ оубѣ́енѣ́ бы́ти ѡ́зъ подѣ́ды, но въ блѣ́зостѣ́ хрѧ́ма: бѣ́хъ посла́ а́ггѡ́ли своѧ́ защи́тити є́гѡ́, во є́же не прѣ́а́ти є́мѣ́ смѣ́рти далѣ́че ѡ́ люде́й. ѡ́, ѡ́! чѡ́десе́, мнѡ́ходѧ́ оубѣ́йцы сокро́вѣ́нныѧ при пѣ́тїи, то́й о́указа́сѧ ѡ́мѣ́ ѡ́полче́нѣ́ крѧ́атыми во́нны, въ тѣ́хже лицѣ́ сїи́ позна́ша а́ггѡ́лы вѣ́їѧ крѣ́пкѡ́ наблюда́ющыѧ є́гѡ́: мы́ же, о́услы́шавше сїе́ чѡ́до, поѣ́мъ бѣ́хъ: а́ллилу́їѧ.

Їкоѡз 3.

Нѡ́ваго ѡ́збѧ́внтелѧ ѡ́ напѣ́снѡ́хъ смѣ́рти, вкѡ́пѣ́ со сѣ́ю́ велико́мѣ́нницею варва́роу, вѣ́димъ въ тѣ́бѣ́, сѣ́й іѡáнне владѣ́мїре, тѣ́мъ тѣ́ съ блго́дарѣ́нїемъ зове́мъ:

Икос 6.

Гветлошћу си покајања озарио све који поштују твој спомен;
и ми, прослављамо твоја дивна дела, Христов крстоносче
Јоване-Владимире, и духовним појањем и песмама овако те
опевамо:

Радуј се, распетог Христа созерцатељу свети;
радуј се, Васкрсења Његовог тајновидче јасни.
Радуј се, јер си на својој Голготи достојно пострадао;
радуј се, шипче миомирисни, будућег васкрсења из мртвих
аромате благоухани.

Радуј се, јер си са крста страдања демонске пукове у бежање
обрнуо;

радуј се, олтару мисаони, који Христа као жртву носиш.

Радуј се, кнеже светли, јер си кнеза ваздушних власти победио;

радуј се, јер оне који су у бедама и опасностима заступаш.

Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 7.

Не желећ(и) да Његов слуга Јован-Владимир буде убијен из
заседе, већ у близини храма; Бог посла анђеле Своје да га
заштите, да не би примио смрт далеко од народâ. И, о чуда!
пролазећ(и) поред убица скривених крај пута, он им се указа
окожу крлатим војницима, у чијем лицу они познаше Божије
анђеле, који га снажно чуваху; а ми, чувши за ово чудо, певамо Богу:
Алилуја!

Икос 7.

Новог избавитеља од изненадне смрти, заједно са светом
великомученицом Варваром, видимо у теби, свети Јоване-
Владимире, зато ти с благодарношћу кличемо:

Радѣица, въ покрѣвѣ всевышнаго живаѣ, ѿ сѣни всемоуцаго пребываѣи:

радѣица, ѿменемъ бѣа іакѡвѣа защищеный.

радѣица, ѿ тайныхъ оубѣицъ насъ защищаѣи:

радѣица, ѿ видимыхъ ѿ невидимыхъ врагъ насъ ѡхранѣаѣи.

радѣица, іакѡ надѣемца, твоими мѣтвѣми, хрѣтіанскѣю кончїи животѣа нашего ѿ бѣа полѣчїти:

радѣица, бѣлю бѣгѣти ѿ сѣлѣ ѿ гдѣа полѣчїебый.

радѣица, тѣтѣмъ ѿ насильникѣмъ сопротивоборче хрѣтоѡвъ непреборимый.

радѣица, вѣдѣи ѿ сирѣтѣа страже неѡсыпный.

Радѣица, іоанне владимїре, стѣиѣи крѣлю ѿ чѣдотѣборче.

Кондакъ ѿ.

Странное ѿ незрїмое чѣдо свѣстца ѡ тебѣ, предївный мѣнникъ: ѣгда мечемъ поѣченъ былъ ѣси, въ рѣцѣ глаѡ свою вѣалъ ѣси, ѿ ходѣи къ цркви пѣлѣи ѣси: возвеселихца ѡ рѣкшнхъ мнѣ: въ доми гдѣи поидемъ: ѣгда же вшѣлъ ѣси въ црковь, возлѣи рѣклъ ѣси: въ рѣцѣ твои, гдѣи, предложѣи дѡхъ мой: **Аллилуїа.**

Ікосъ ѿ.

Вѣи животѣа бѣѡ посѣтилъ ѣси, стѣиѣи крѣлю: ѿ ѣгда страдальчѣскїи вѣнѣцъ полѣчилъ ѣси, земное црѣвїе нѣнымъ ѿзмѣнилъ ѣси: ѿ тѣакѡ, чрезъ гдѣа нашего іиса хрѣта іпсѣнїе стѣжабый: нынѣ помогаѣи, мѣтвѣми твоими, іпстїца ѿ нами съ вѣрою ти взыѡицимъ:

Радѣица, чѣдѣсною смѣртїю твоєю хрѣтоѡвы врагѣи оужасїебый:

радѣица, нечѣстїваго оубѣицѣа поѣрамїебый.

радѣица, ѣтѣѡ дѡшѣа свою вседержїтелю предѣбый:

радѣица, ѿ тѣломъ ѿ дѡхомъ бѣа прослѣебый.

радѣица, врагѣи своѣа возлюбїебый, ѿ сынѣа всевышнаго бѣебый:

радѣица, въ іпсѣнїи нашемъ ко гдѣѡ, бѣѡ сїлѣ, ходѣтайствѣаѣи.

Радуј се, јер си под покровом Свевишњег живео, и под сенком
Свемоћног обитавао;

радуј се, именом Бога Јаковљевог заштићени.

Радуј се, јер нас од тајних убица штитиш;

радуј се, јер нас од видљивих и невидљивих непријатеља чуваш.

Радуј се, јер се надамо да ћемо, твојим молитвама, хришћанску
кончину живота нашег од Бога добити;

радуј се, јер си велику благодат и силу од Господа добио.

Радуј се, против крадљиваца и насилника борче Христов
непобедиви;

радуј се, удовица и сиромаци стражару неуспављиви.

Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 8.

Необично и невиђено чудо догоди се с тобом, предивни
мучениче: када си мачем посечен био, у руке си главу своју
узео, и ходећ(и) ка цркви си певао: „Развеселих се, када ми
казаше: Пођимо у дом Господњи!“;⁵ а када си ушао у цркву,
легавши си рекао: „У руке Твоје, Господе, предајем дух свој!“.⁶
Алилуја!

Икос 8.

Гав си живот Богу посветио, свети краљу; и када си
страдалнички венац добио, земаљско си царство небеским
заменио; и тако, кроз Господа нашег Исуса Христа спасење
задобивши; сада помажеш, молитвама својим, да се спасемо и ми,
који ти с вером кличемо:

Радуј се, јер си чудесном смрћу својом Христове непријатеље
ужаснуо;

радуј се, јер си безбожног убицу посрамио.

Радуј се, јер си чисту душу своју Сведржитељу предао;

радуј се, јер си и телом и духом Бога прославио.

Радуј се, јер си непријатеље своје љубио, и син Свевишњег постао;

радуј се, јер у спасењу нашем пред Господом, Богом сила,
посредујеш.

---

⁵* Пс. 121,1.

⁶* Пс. 30,6а.

ра́дѹи́сѧ, вѣдѣ́ѣ ѿ нѣждѣ́ вѣ по́моць на́мъ притека́ай:

ра́дѹи́сѧ, ѿ соблѣ́знь мі́ра ѿ дѣ́вола на́сѣ ѿзбавлѣ́ай.

Ра́дѹи́сѧ, іо́анне владі́міре, сѣ́ый кра́лю ѿ чѹдо́твѣрче.

Конда́къ ѿ.

Вѣсь гнѣ́въ вѣ́й ѿ о́уби́и твое́го ѿзлѣ́сѧ, вѣ́блѣ́нне іо́анне владі́міре, ѿ а́ггъз гдѣ́нь вели́кою си́лою того́ порази́: мы́ же, вѣ́дѣ́вши ка́къ спрѣ́длѣ́вый вѣ́з возвра́щѣ́тъ беззако́ннымъ члѣ́къмъ, со стра́хомъ зове́мъ ѿмѹ: **Аллилу́а.**

І́косъ ѿ.

Сѣ́тнаѧ мѹ́дрствѹю́ще вѣ́тѣи мі́ра сегѹ́, почи́тиѧ сѣ́ыхъ мо́щей ѿрѣ́цаю́тсѧ, пораже́ни бо сѣ́тъ сѣ́емъ невѣ́рѣѧ: мы́ же, правосла́вни хрѣ́ті́аны, зра́ще ѣ́къ вѣ́з свое́го страда́льца іо́анна владі́міра нетлѣ́нными мо́щми просла́вѣ́тъ, ѿ ѣ́къ ѿ ни́хъ о́ужѣ ѿ мно́гѣ́лѣ́вное ѿ бл҃гоу́хѣ́нное мѹ́ро ѿ исте́ка́етъ, те́плъ зове́мъ ѿмѹ:

Ра́дѹи́сѧ, лю́бимый вѣ́й, сѣ́агѹ правосла́вїѧ о́укра́се прекра́сный:

ра́дѹи́сѧ, чѹде́сныхъ дѣ́лъ гдѣ́нхъ сокрови́щниче пребога́тныи.

ра́дѹи́сѧ, цр҃кве се́рвскїѧ а́ршма́те сѣ́ый:

ра́дѹи́сѧ, вѣ́ десни́цѣ вѣ́ей ски́птре златы́и.

ра́дѹи́сѧ, мѹ́ротѹ́че всеце́дрый, ра́внѹ бл҃гѣ́ со сѣ́ымъ димі́трїемъ солѹ́нскимъ полѹ́чивый.

ра́дѹи́сѧ, нетлѣ́нными мо́щми ѣ́коже іо́аннъ ры́льскїи чѹдо́твѣрѣ́ц о́удосто́енныи.

ра́дѹи́сѧ, а́гнца вѣ́їѧ, хрѣ́та, прино́се всепло́дный.

ра́дѹи́сѧ, вѣ́ вѣ́рѣ́мъ житѣ́йствѣ́мъ мо́ри прѣста́нище дѹ́шъ бы́выи.

Ра́дѹи́сѧ, іо́анне владі́міре, сѣ́ый кра́лю ѿ чѹдо́твѣрче.

Конда́къ ї.

Хотѣ́ще сѣ́стисѧ, мы́, вѣ́ вѣ́рѣ́ разсла́блѣ́ни ѿ бл҃гѣ́мъ дѣ́лѹмъ о́убѹ́зи, мо́лимтисѧ, кра́лю прѣбл҃гїи: при́зри мл҃твѣ́ннѹ ѿ сѣ́ыхъ ѿвѣ́та́нцѣ́ на на́сѣ, па́мѣ́ть твою́ почи́аю́щихъ ѿ бл҃гоу́по́ущихъ: **Аллилу́а.**

Радуј се, јер нам у беди и тескоби у помоћ притичеш;
радуј се, јер нас од саблазни света и ђаволâ избављаш.
Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 9.

Гав се гнев Божији на твог убицу изли, богоблажени Јоване-Владимире, и анђео га Господњи великом силом порази; а ми, видевши како праведни Бог узвраћа безаконим људима, са страхом Му кличемо: **А**лилуја!

Икос 9.

Гујетно умујућ(и) мудраци света овог, поштовања се светих моштију одричу, јер су поражени змијом неверја; а ми, православни хришћани, гледајућ(и) како Бог Свог страдалника Јована-Владимира нераспадљивим моштима прославља, и како од њих још и многоцелебно и миомирисно миро истиче, топло му кличемо:

Радуј се, миљениче Божији, светог Православља укрсе прекрасни;
радуј се, чуд(ес)них дела Господњих ризничару пребогати.
Радуј се, цркве Србске миомирисе свети;
радуј се, у десници Божијој скиптре златни.
Радуј се, мироточче свеиздашни, јер си једнаку благодат са светим Димитријем Солунским добио;
радуј се, јер си нераспадљивим моштима као преподобни Јован Рилски чудотворац удостојен.
Радуј се, Јагњета Божијег – Христа приносе свеплодни;
радуј се, јер си у бурном животном мору пристаниште душа постао.
Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 10.

Желећ(и) да се спасемо, ми, у вери разслабљени и добрим делима сиромашни, молимо ти се, краљу преблаг: Погледај милостиво из небеских обитавалишта на нас, који спомен твој поштујемо, и Богу певамо: **А**лилуја!

Икос 10.

Ти си зид неразрушиви, свима који прибегавају твоме покрову, покровитељу србског (на)рода Јоване-Владимире; зато ти с усрђем и љубављу кличемо:

Радуј се, јер си свету Православну веру утврдио;
радуј се, јер нас од колебања у хришћанском исповедању штитиш.

Радуј се, гордости наше изобличитељу кротки;
радуј се, искушаваним од демонâ гнева и злобе помоћниче благодатни.

Радуј се, јер нас у свим тескобама укрепљујеш;
радуј се, јер мир и покајање срцима нашим дајеш.
Радуј се, јер са свима светима Тројицу живоначалну прослављаш;
радуј се, јер Оца и Сина и Светог Духа у векове вечне славиш.

Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 11.

Теби приличи песма од анђелâ, свети мучениче; но, прими и ову нашу хвалу, коју ти од нечистих усана приносимо, и у невољама нашим подај нам утеху од свемилостивог Христа Бога; Кому, заједно са Оцем и Светим Духом, певамо: Алилуја!

Икос 11.

Као светлоносна светиљка лик је твој у помраченом гресима животу нашем, мучениче Христов; као светиљка, чија нас светлост води путем Христове вере; зато ти с благодарењем и љубављу кличемо:

Радуј се, светилниче, који јаче од сунца сијаш;
радуј се, краљу незаборавни, сваком врлином испуњени.
Радуј се, јер си својим светлим животом отаџбину своју просветлио;
радуј се, јер си даровима Божанственог Духа Цркву испунио.
Радуј се, јер си свим невољнима милосрђе милоти своје открио;

ра́дѡи́сѧ, мѣ́нниче прѣ́нныи ѿ послѣ́дователю ѿ́вѣ́ліѧ ѿсти́нныи.

ра́дѡи́сѧ, недѡ́гѡщи́хъ ѿи́щѣ́лнѣи́и вѣ́твенныи:

ра́дѡи́сѧ, дѡ́шъ волѣ́зньщи́хъ ѡ́бръ́дователю ти́хѣи.

Ра́дѡи́сѧ, іо́анне владі́мире, сѣ́ый кра́лю ѿ чѡ́дотво́рче.

Конда́къ ѿ.

Бѣ́ѡа блѣ́тъ почи́ на іко́нѣ тво́ей, сѣ́ый мѣ́нниче: ѿ сегѡ́ ра́ди, да ѿбѣ́диши на́съ ѡ́ всѧ́когѡ дѡ́ше́внагѡ ѿ тѣ́леснагѡ недѡ́га, да поѣ́мъ бѣ́ѡ: ѿ́лліи́ѡ.

Їко́сѧ ѿ.

Воспѣ́вающе мѡ́тъ твою́, ѡ́же ми́лѡеши всѣ́хъ почи́ающѣхъ тѧ́: ѿ бѣ́гоговѣ́ишъ воспоми́нающесѧ тво́егѡ пречѡ́днагѡ терпѣ́нїѧ: просла́вляемъ тѧ́, кра́лю бѣ́оно́сный, сї́ми похвѧ́лами:

Ра́дѡи́сѧ, цѣ́лѣ́бное мѡ́ро ра́намъ на́шымъ дѡ́шѣ́внымъ ѿзлѣ́бый:

ра́дѡи́сѧ, ѡ́ тѧ́жкихъ восте́рзѧ́нїи ѡ́бѣ́сти на́съ ѿбѧ́вля́й.

ра́дѡи́сѧ, ѡ́ исто́чника жи́вѡѧ во́ды ѡ́у́слажде́нныи:

ра́дѡи́сѧ, бѣ́ѡа живо́творѧ́щаѧ ѡ́бѣ́тѡва́нїѧ ѡ́у́наслѣ́довавѣи.

ра́дѡи́сѧ, въ сї́ѧнїе сла́вы ѡ́цѧ ѡ́блече́нныи:

ра́дѡи́сѧ, ѡ́ сї́нѧ пра́вды, хрѣ́ста, ѡ́сї́ѧнныи.

ра́дѡи́сѧ, ѡ́зарѣ́нїемъ сѣ́ѧгѡ дѡ́ха просвѣ́щенныи.

ра́дѡи́сѧ, ни грѣ́шнѣ́ишнѣхъ мѡ́лѡвѣи не ѡ́вергѣ́и.

Ра́дѡи́сѧ, іо́анне владі́мире, сѣ́ый кра́лю ѿ чѡ́дотво́рче.

Конда́къ ѿ.

Ѧ! до́бропѡвѣ́дныи сѣ́ый кра́лю іо́анне владі́мире, при́зри мѡ́лѣ́внымъ ѡ́комъ ѡ́ райски́хъ селѣ́нїи на на́съ, во ѡ́до́ли ѡ́пла́ча жи́вѡщи́хъ, ѿ ѡ́умоли́ гѡ́да бѣ́ѡа да ѿзлѣ́етъ на на́съ своѧ́ вели́кїѧ ѿ бо́гѡтъ ми́лѡсти: ѿ да ѿбѣ́диши на́съ ѡ́ всѧ́кїѧ ско́рби, недѡ́га ѿ сло́бы, наипѧ́че же ѡ́ вѣ́чныѧ мѡ́ки мра́чнагѡ ѡ́дова црѣ́тѣѧ: ѡ́акѡ да, въ ѡ́гѡ́ свѣ́тлѣ́мъ црѣ́тѣи, вкѡ́пѣ ѿ то́бѡю, поѣ́мъ бѣ́ѡ побѣ́днѡ́ пѣ́снь: ѿ́лліи́ѡ.

радуј се, мучениче праведни и последоватељу Јеванђеља истинити.

Радуј се, болесних исцелитељу божанствени;
радуј се, душā намучених обрадоватељу тихи.

Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 12.

Божија благодат почину на икони твојој, свети мучениче; и зато, припадајућ(и) јој с вером и скрушеним срцем, молимо ти се да нас избавиш от сваке душевне и телесне болести, да бисмо певали Богу: **А**лилуја!

Икос 12.

Опевајућ(и) милост твоју, којом милујеш све који те поштују; и побожно се опомињућ(и) твог пречудног трпљења; прослављамо те, краљу богоносни, овим похвалама:

Радуј се, јер целебно миро ранама нашим душевним изливаш;
радуј се, јер нас од тешких кидања савести избављаш.

Радуј се, од изворâ живе воде услађени;

радуј се, јер си Божија животворна обећањā наследιο.

Радуј се, у сјај славе Оца обучени;

радуј се, од Сунца правде – Христа обасјани.

Радуј се, озарењем Светог Духа просветљени;

радуј се, јер ни најгрешнијих молбе не одбацујеш.

Радуј се, Јоване-Владимире, свети краљу и чудотворче!

Кондак 13.

Одбродобропобедни свети краљу Јоване-Владимире, погледај милостивим оком из рајских насеља на нас, који живимо у долини плача, и умоли Господа Бога да излије на нас Своје велике и богате милости; и да нас избави од сваке невоље, болести и злобе, а најпре од вечне муке мрачног адовога царства; да бисмо, у Његовом светлом Царству, заједно с тобом, певали Богу победну песму: **А**лилуја!

БѢИ КОНДАКЪ ЧТѢТСА ТРИЖДЫ, ПОТОМУ ЖЕ ПАКИ:

Ἰκοιζ ᾄ:

АГ҃ЛЪ НА ЗЕМЛѢ ПОКАЗАЛСЯ ѿНѢ, БЛ҃ЖЕННЕ:

Ἡ ΚΟΝΔΑΚΙΣ ᾤ:

ИЗБРАННАГО ꙗ ЦРКАГѦ РОДА:

МЛѦТВА СТОМУ КРАЛЮ ІОАННУ ВЛАДІМІРУ
 Ѡ ПРОШЕНІИ ДХОВНЫХ ДАРѠВЪ.

[illegible]

Овај се кондак чита три пута, па потом опет:

Икос 1:

Анђео си се на земљи показао, блажени ...

И Кондак 1:

Изабраног од царског рода ...

МОЛИТВА СВЕТОМ КРАЉУ ЈОВАНУ-ВЛАДИМИРУ ЗА ТРАЖЕЊЕ ДУХОВНИХ ДАРОВА.

 свети и праведни краљу србски Јоване-Владимире, кротко
јагње Јагњета Божијег, које је узело на Себе грех света –
●Господа нашег Исуса Христа! праведниче Божији, који си
као чиста и непорочна жртва за грех(ов)е народâ заклан од
безаконог и неправедног цара по угледу на светог Јована Крститеља,
и као он постао пламени заступник и молитвеник за опроштење
грех(ов)а наших, испроси нам од Даваоца свега, Бога, све плодове
Духа, о којима је писао божанствени Павле, и то: *љубав, радост,
мир, дуготрпљење, благост, милосрђе, веру, кротост и уздржање;⁷
да као што си ти у њима остао све до мученичке смрти, тако и ми,
твојим молитвама, започнемо да се трудимо у њиховом усвајању, на
славу Божију и на живот вечни. Одагнај од нас дела тела, којима смо
оскврњени све до овог дана и часа, и даруј нам *да разапнемо тело
своје са страстима и похотама,⁸ и да се тако обучемо у новог човека,
сазданог по Богу у правди и светости истине.⁹ Удостој нас твог
моћног заступништва пред престолом Бога свевишњег, да бисмо
пошто проведемо у покајању остатак живота нашег, могли са
смелошћу и чистом савешћу рећи као Апостол: *Подвигом се
добрим подвизавасмо, трку завршисмо, веру одржасмо, а сад нас
очекује венац правде, који ће нам у онај дан дати Господ, праведни
Судија; али не само нама, него и свима који с љубављу очекују
долазак Његов.¹⁰ **А**мин.

⁷* Гал. 5,22-23.

⁸* Гал. 5,24.

⁹* Еф. 4,24.

¹⁰* 2. Тим. 4,7-8. За српски текст овог дела Молитве: није преводено од речи до речи са бугарског и одговарајућег цсл текста, него дато приближније синодалном преводу на српски.

Тропарь, гласъ ѧ: *¹¹

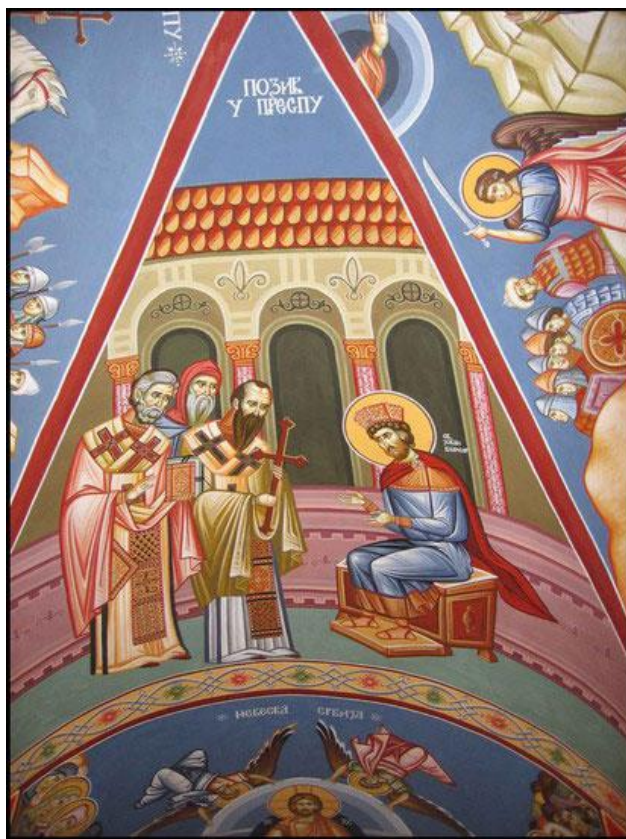
Крѣтъ, ѡблѣшійсѧ тебѣ сѧ нѣсѧ въ блистѧніи, * вѣѣмъ проповѣдалъ єси, * іѡанне владиміре славыи: * ѡбагрѣнъ ѡчищенъ кровьюи свои, * мзды неплѣныѧ сподобилсѧ єси * ѡ трѣцѣ сѣѣи предстоиши. * тѣмъ, молѡ дерзновѣннѡ хрѣта бѣа * во ѡже спсѣи сѧ нѧмъ.

Кондакъ, гласъ ѧ: *¹²

Посѣченъ ѡакѡ крѣтителъ ѡ вѣѣи правдѣ, * ѡакѡ крѣтителъ ѡ ѡзображенъ єси, * главѣ свою въ рѣцѣ держѧ. * тѣмъ, молѡ хрѣта, главѣ цркви, іѡанне владиміре, * ѡ спсѣи нѧшихъ.

Велчѧніе:

Велчѧемъ тѧ, * стрѣготѣрпче сѣѣи * іѡанне владиміре, * ѡ чтѣмъ чтѣнѧ страданѣ твоѧ, * ѡже за хрѣта претерпѣлъ єси.

^{11*} ово је незнатно прерађен тропар који се употребљава у БПЦ.

^{12*} овај кондак је другачији од оног који се употребљава у БПЦ.

Тропар, глас 8:

Крст, који ти се јавио с неб(ес)а светао, * свима си проповедао,
* Јоване-Владимире славни; * обагрен и очишћен крвљу својом,
* плате си се непропадљиве удостојио, * и пред Светом Троицом
стојиш. * Зато, моли смело Христа Бога * да се спасемо.

Кондак, глас 8:

Посечен као Крститељ за Божију правду, * као Крститељ си и
* изображен, * главу своју у рукама држећ(и). * Зато, моли
Христа, Главу Цркве, Јоване-Владимире, * за спасење душа наших.

Величание:

Величамо те, * мукотрпитељу свети * Јоване-Владимире, * и
* поштујемо часна страдања твоја, * која си за Христа
претрпео.

вај свети и славни краљ српски и дивни мученик Христов, Јован Владимир, израсте из благочестивог и царског корена који владаше у српским кнежевинама Захумљу и Превали (која се још зваше Диоклитија, Дукља или Зета). Његов деда зваше се Хвалимир и имађаше три сина: Петрислава, Драгимира и Мирослава. Петрислав прими на управу Зету (Дукљу), Драгимир Травунију (Требиње) и Хлевну (Хум), а Мирослав Подгорје. Но Мирослав не имађаше деце те и његова држава дође у власт Петриславу који за наследника имаше сина свога, овог блаженог Владимира. И тако се Владимир зацари (у другој половини десетог века) у Дукљи и осталим пределима Илирије и Далмације, а престоница му беше код цркве Пречисте Дјеве Марије у области Крајини (на западној страни Скадарског језера).

Блажени Владимир од детињства би испуњен даровима духовним – беше кротак, смирен, ћутљив, богобојазан и чист животом, презирући све привлачности земље и ревнујући за све оно што је узвишено и божанско. Како вели за њега и византијски историчар Кедрин,^{*2} он је био „човек правичан и мирољубив и пун врлина“. Њега исто тако похваљује и древни словенски летописац Поп Дукљанин у свом Летопису званом „Краљевство Словена“ (глава 36). У раној младости он проведе неко време код неког доброг војсковође да се учи ратној вештини. Иако све то он добро изучи, он у себи споји витештво и побожност, то јест право хришћанско благочешће. Он марљиво изучи и Свето Писмо, и беше веома милосрдан према беднима и сиромашнима. Знањем Светога Писма и милосрђем успео је да многе богумиле и друге јеретике поврати к вери православној. У животу и владању своје он у свему расуђиваше мудро, и мудро владаше поданицима својим, због чега љубљен би од свију. Уз то још, он разасла учитеље по народу да поучавају људе православној вери и науци Христовој, а јеретике да обраћају ка Истини. А и цркве и манастире он подизаше, као и болнице и странопријемнице. Једном речју, он, иако цар на земљи и моћни владар, беше кротки слуга

^{1*} преузето из [„Житија светих за месец мај“](#) преп. Јустина (Поповића), [стр. 527-541](#).

^{2*} Тачније речено то је рекао византијски хроничар Скилица (из 11. века), кога Кедрин само препричава. Видети о томе: Византијски извори за историју народа Југославије (Византолошки институт, књ. 10), том III, Београд 1966, стр. 51. и 117.

Небескога Цара Христа и Царства Божјег, које није од овога света, али за које се овај блажени већ од детињства беше определио. Зато њега и би удостојен, као што ћемо даље видети.

Живећи тако богоугодно, у сталним и усрдним молитвама Богу и добротинствима, блажени краљ Јован Владимир имађаше тешке борбе и изнутра и споља, изнутра са јеретицима богумилима а споља са завојевачима: царем Самуилом и царем Василијем.*³ Самуило, цар Бугарски, крену у рат са великом војском на државу овог блаженог и хтеде је покорити себи. Свети и христољубиви краљ Владимир, штедећи крв човечију и љубећи већма мир него рат, уклони се са својима у планину звану Облик (или Косогор). Прешавши реку Бојану и опколивши град Улицњ, Самуило опколи тада и ову гору на којој беше свети краљ са својом војском. На тој Косој гори (= Косогор) беху змије једовите и отровнице, те голему муку наносаху војсци. Јер кад би кога ујеле, тај је одмах умирао. Свети Владимир се тада помоли Богу са сузама да му свемогући Бог ослободи народ од те кужне смрти. И услиши Бог молитву слуге Свога, и змије престаше надаље уједати, и од тада до сада никога не уједају, а ако кога и уједу не буде му ништа. Међутим цар Самуило посла гласника краљу Владимиру да са свима који беху с њим сиђе са горе, али краљ то не учини. Онда се ту као издајник Јуда нађе кнез тога места који незлобивог краља издаде цару Самуилу, те га овај зароби и посла на заточење. А пред своје заробљавање краљ Владимир скупи све своје око себе и стаде им овако говорити: Чини ми се, браћо, да мени предстоји испунити ону реч еванђелску која каже: Добар пастир полаже душу своју за овце своје. Боље ће бити, дакле, да ја сам положим душу своју за све вас и да добровољно предам тело своје да га убију, него да ви пропаднете од глади и од мача. Изговоривши то, он се опрости са свима и отиде к цару, а овај га свезана посла у свој престони град Преспу (крај Охрида) на заточење. Самуило затим са војском удари на градове Котор и Дубровник, освоји их и попали, и даље са војском пороби и освоји Босну и Рашку, па се са богатим пленом врати дома.

Владимир блажени сеђаше тако у тамници у Преспи и мољаше се Богу даноноћно. Ту му се јави анђео Божји који га окрепи и јави му да ће га Бог ускоро ослободити из тамнице, али да ће он после тога мученик постати и неувели венац вечног живота у Царству Небеском задобити. А цар бугарски Самуило имађаше кћер по имену Косару, звану још и

---

^{3*} Словенски цар Самуило, владао у Бугарској и Македонији од 976-1014. год.; грчки цар Василије II Македонац владао Византијом од 976-1025. године.

Теодора, која, Светим Духом надахнута, имађаше велико милосрђе према убогим и сужњима, и често похађаше тамнице и сужње тешаше. Она измоли од оца дозволу да са својим девојкама сиђе у тамницу и опере ноге сужњима, што јој отац и дозволи. Но Косара видевши Владимира, расцветана младошћу, понизна и скромна, и како је пун мудрости и разума Божјег, заволе га срцем. Заволе га не из похоте, него што се сажали на младост и лепоту његову, и што хтеде да га ослободи из тамнице. Косара изађе пред оца свога и замоли га да јој да овога роба за мужа. Не могаше отац отказати кћери својој, јер ју је много волео и знао за Владимира да је од краљевске крви, те јој испуни молбу и изведе Владимира из тамнице. Самуило даде Владимиру Косару за жену и сву му државу поврати, краљевину отаца његових, и још му даде земљу Дирахијску (Драчку), и испрати га с чашћу и многим даровима. Самуило такође поврати и стрицу Владимировом Драгомиру његову земљу Тривунију (Требиње).

Блажени краљ Владимир, стигавши дому своме са супругом својом Косаром, би дочекан од својих са великом радошћу. И живљаше од тада са Косаром свето и целомудрено. Јер он усаветова жену своју да држе девичанство, пошто су девственици, рече, слични анђелима. И целомудрена Косара га послуша, те живљаху у целомудрености и свакој врлини љубећи Бога и служећи Му дан и ноћ. И краљеваше над повереним му народом са страхом Божјим и правдом.

У то време самодржац грчки Василије II Македонац (976-1025. г.) изиђе са многим војском на цара бугарског Самуила и у кланцима горе Беласице страховито потуче његову војску (1014. године). Од силне туге и жалости за војском Самуило на пречац умре, а цар Василије дође чак до Охрида. Самуилово царство прими у наслеђе његов син Гаврило Радомир, но после непуне године он би убијен од Јована Владислава, свога брата стричевића. А то беше и породична освета, јер отац Владислављев Арон био је раније убијен на заповест брата му Самуила. Грчки цар Василије пође тада на Владислава желећи да потпуно потчини себи бивше царство Самуилово. Лукави пак узурпатор Владислав настојаше да на превару домами к себи и убије блаженог краља Владимира.

Једнога дана изађе свети Владимир у дубраву близу града са три своја великаша, и виде у шуми једног орла како кружи, а на плећима му блисташе сјајни као сунце часни Крст. Затим орао положи Крст на земљу и постаде невидљив. Блажени краљ тада сјаха с коња и поклони се Крсту Христовом и на њему распетоме Господу, па онда нареди да се на том месту сагради црква; притом и сам даде велики прилог. Када црква би подигнута,

онда овај Часни Крст би у њу положен, и ту свети краљ хођаше по дану и по ноћи на молитву и свеноћна бдења. Јер он осети да се приближи време да прими венац мученички, за којим је и сам толико жудео.

А Владислав, убица свог братучеда Радомира, Косариног брата, завидећи светом краљу, и у своме властољубљу желећи да се домогне и Владимировог краљевства, реши се да га на превару убије. Зато га позва к себи у Преспу на тобожњи договор. Не верујући у искреност свога брата од стрица и наслућујући неку подвалу, мудра Косара измоли од свога мужа да она прва отиде на договор, не би ли тако спасла блаженог Владимира од неправедног убиства. Но лукави Владислав обману и сестру, а светом краљу посла по изасланицима златни Крст позивајући га да дође и обећавајући му да му се ништа зло неће десити. Обманута Косара није могла распознати нож медом премазан. А свети краљ одговори Владиславу: Знамо да Господ наш Исус Христос, Који је за нас пострадао, није на златном или сребрном Крсту распет био, него на дрвеном. Ако ти је дакле вера права и речи истините, пошљи ми по свештеним људима Крст од дрвета, и на веру у име Господа нашег Исуса Христа, уздајући се у Животворни Крст и Часно Дрво, доћи ћу. Тада вероломни и лукави Владислав дозвољава два епископа и једнога пустињака, и претварајући се пред њима да поштено мисли, даде им Крст од дрвета, и посла их краљу. Свети краљ крете тада на пут, и у пратњи анђела приближаваше се двору Владислављевом. Уз пут се стално мољаше Богу и, као што каже Дукљанин у свом Летопису, свративши у једну цркву он се исповеди и причести светим Телом и Крвљу Христовом.

Прошавши кроз све заседе Владислављеве свети краљ најзад стиже у Преспу. Када га виде Владислав где му долази, устреми се на њега и удари га мачем, али му не науди. Међутим Владимир се не уплаши већ рече: Хоћеш да ме убијеш, брате, али не можеш! Па истргнув свој мач даде му га говорећи: Узми и убиј ме, готов сам на смрт као Исак и Авељ. А Владислав, помрачен умом, узео мач и отсече главу светом мученику. Светитељ пак узео главу своју рукама својим, па уседе на коња и одјури поменутој цркви. И кад стиже цркви сјаха с коња и рече: У руке Твоје, Господе, предајем дух мој! А убица се посрами и уплаши од таквог преславног чуда, па побеже са својима. И тако блажени Јован Владимир прими венац мученички и промени царство земаљско за Царство Небеско, 22. маја 1015. године“.*⁴

---

^{4*} По неким новијим историчарима то је било 1016. године, али Н. Банашевић (Летопис попа Дукљанина и народна предања, Београд 1971, стр. 189-191) показује исправност старије хронологије.

Чесно тело светога краља Мученика епископи и клирици узеше и са песмама и славопојима погребеше у истој цркви близу Преспанског Језера, уз велики плач и ридање супруге му Косаре. Господ пак, хотећи објавити заслуге блаженог мученика Владимира, учини те многи који долажаху на његов гроб у цркву и мољаху се, добише исцељења. А прве ноћи многи видеше на гробу краља Мученика чудесну божанску светлост, као кад многе свеће горе. То уплаши бугарског цара, и он допусти Косари да узме тело светитељево и пренесе га где год хоће. И она узе тело светога краља и однесе у место владавине његове Крајину, и чесно га положи у цркви Пресвете и Пречисте Богоматере Дјеве Марије. Ту свето тело краља Мученика лежаше цело и нетљено, и из себе испушташе дивни мирис као да је многим ароматима намазано, а у руци држаше онај Крст који је од цара добио.^{5*} У ту се цркву силан народ сваке године о празнику његову, 22. маја, сакупљаше, и заслугама и заступништвом његовим многа се чуда дешаваху онима који се чистим срцем мољаху. А чесна супруга његова Косара, због искрене љубави коју имаше према светом супругу своме, замонаши се при тој цркви и проведе остатак дана живота свога у побожности и светом живљењу. Када се пак упокоји би и она погребена чело ногу супруга свога.

Међутим, Владислав убица надахте се одржати царство своје бугарско и још му присајединити и српско, те стога с војском дође под Драч и опасно га опседе. Али, ту га порази невино проливена крв светог Владимира, и он погибе при споменутој опсади Драча почетком 1018. године, лишивши себе и привременог и вечног живота. По казивању Дукљаниновом, њему се тада јави наоружани војник са ликом светог Владимира. А кад он стаде викати и бежати, анђео га порази, те се он сруши и умре и телом и духом. А грчки цар Василије II лако заузео Охрид и Драч и победнички се врати у Цариград.

Свете мошти светог Христовог мученика, праведног краља српског Јована Владимира, бише после два века (око 1215. г.), у време благоверног српског краља Стевана Првовенчаног, пренесене најпре у град Драч, због чега се светитељ слави и као заштитник Драча, а нешто касније бише пренесене у његов манастир Светог Јована (албански: Шин-Ћон) код града Елбасана у средњој Албанији. Од тада се у овом манастиру, посвећеном светом краљу Мученику (а по предању ту је сам свети Краљ још за живота

---

^{5*} По сведочанству руског путописца И. Јастребова овај крст св. Владимира чуван је касније у црногорским племенама око планине Румије, код Крајињана, Мрковића и Андоровића у селу Микулићи. Видети о томе код Ст. Новаковића, Први основи Словенске књижевности међу Балканским Словенима, у Београду 1893, стр. 229.

подигао био задужбину-цркву посвећену Пресветој Богородици), сваке године о његовом празнику окупљала маса верног народа, и на молитве светитељеве многа исцељења и благодатне даре добијала. И сав народ православни, и српски и грчки и арбанашки, називали су светог Мученика чудотворцем и мироточцем. Цркву у којој почивају мошти светитељеве из темеља је обновио 1381. године албански кнез Карло Топија, сродник по крви краља Француске, о чему постоји запис на самој цркви (на грчком, латинском и српском).^{6*} Светом краљу Мученику убрзо је било написано Житије и Служба, и то најпре на српском језику, па онда и на грчком. О томе говори издавач грчке Службе („Аколутије“) и Житија (Синаксара) светитељевог, Јован Папа, родом из града Неокастра (тј. Елбасана), када га је у Венецији штампао 1690. године.^{7*} Али пошто су српска Служба и Житије некако били загубљени, светогорски хилендарски јеромонаси и проигумани, Лука и Партеније, превели су их са грчког опет на српски, и уз исправке и допуне (особито у Житију) тршћанског пароха и познатог агиографа Вићентија Ракића, то је штампао 1802. г. у Венецији Хаци-Теодор Мекша, трговац из Трста. Одавде је ту Службу и Житије светог краља Владимира унео у Србљак митрополит Београдски Михаило, 1861. године. Године 1925. подигнута је црква овоме крунисаном Мученику Христовом код манастира Светог Наума, на Охридском језеру, као ктитору овог славног манастира.^{8*}

Нека би Бог Свемилостиви светим молитвама овога Свог мученика и чудотворца погледао на људе Своје и на наслеђе Своје, и учинио конач мучењима и избавио нас од видљивих и невидљивих непријатеља наших. Да се слави Бог у Тројици: Отац, Син и Дух Свети, Тројица једносуштна и неразделива, у бесконачне векове. **Амин.**

---

^{6*} Овај запис на сва три језика преписао је и објавио Ст. Новаковић, Први основи Словенске књижевности... стр. 226-227.

^{7*} Из предговора овога Јована Папе види се да је ту Службу, Синаксар и похвалу св. Владимиру саставио, користећи притом и већ постојеће словенско (српско) Житије и Службу, бивши митрополит Китије на Кипру Козма, који је тада, око 1690. год., заступао Охридског архиепископа и управљао манастиром св. Јована Владимира у Елбасану. После овог првог издања из 1690. год. било је и новијих издања ове „Аколутије“: 1741. год. у Мосхопољу о трошку манастира св. Наума затим 1774. и 1858. у Млецима, итд.

^{8*} Већ године 1405. подигнута је била једна црква св. Јовану Владимиру у близини града Улциња (на Јадранском мору), у чијој близини постоји и једно место звано Владимирово.

ПОХВАЛА СВЕТОМ КРАЉУ ЈОВАНУ ВЛАДИМИРУ.*9

Светоме међу краљевима, великомученику Јовану, знамењетворцу, мироточцу и чудотворцу Владимиру. Благослови оче!

Сабрао нас је данас, божански и свети празникољубиви зборе, христољубиви народе православни, овај међу краљевима изобилни љубављу, добропобедни мученик Истине, Јован Владимир, у овај велики духовни и пресвети храм. Сабрао се к њему христољубиви народ на ову годишњу и значајну светковину у жељи да му се по обичају побожно поклони, јер је време светог и благодатног спомена његовог, који је узрок божанских дарова. Зато се радујмо сви духовно, сви који сте окружили чесни и мироточиви ковчег свеблагочестивог мученика, светог Владимира. Радују се с нама анђели, небеса се веселе, крајеви земље играју; Илирик и сва земља Албанска и Српска радосно се окупљају на славу; све што је земаљско сједињује се данас са небеским, и заједно празнују; све постојеће учесник је у весељу, све се радује слави Јовановој; све му кличе славословље. Па и сами пророци свети сагласно с осталима кличу у песмама. Један узвикује: Нека се веселе небеса и нека се радује земља! Други пева: Диван је Бог у светима својим, и – Бог се прославља на сабору светих! Један вели: Спомен је праведнога с похвалама; други говори: Прославићу оне који Ме прослављају, вели Господ! Трећи пак пророк припева: Дому Твоме припада светиња, Господе, у све дане! Један од пророка заповеда христољубивом народу: Саставите празнике на саборима од краја жртвеника; а други са песмом поручује: Глас је радости и спасења у насељима праведних! Један слави мученика овим речима: Блажен си ти и добро ће ти бити, а друга виче болесницима: Приђите к Њему и просветите се и лица ваша неће се посрамити! – Свему пак овоме повод је и узрок овај пречудни и мироточиви, некадашњи краљ Илирика и Дукље, мученик предвечнога Логоса Божјег и веродостојни сведок Његов, Јован – имењак благодати, којег ми данас с радошћу опевамо мада за то нећемо бити кадри, него ћемо само онолико испунити дужност колико нам силе дозвољавају.

*9 Ова похвала је узета из напред споменуте грчке Службе („Аколутија“), с тим што је понешто изостављено и исправљено, тј. усклађено према старијем српском предању о св. Краљу Мученику.

Јер како ћемо ми људи достојно славити онога који је живео надчовечански; и то још мученика, то највеће и свагдасветлеће и најсјајније светило што се заблистало из отаџбине му; похвалу васељене, украс Цркве, поборника Крста и храброг борца за Истину, непобедиво оружје Христових царева и војника. Јован је круна благочестивог царства; Јован је најбржи исцелитељ и учитељ болних и ожалашћених; Јован је страдалницима осветник и лажљивцима укротитељ. Јован је свима нама утеха: оскуднима изобиље, сиротима заштитник, удовама хранилац, стаду пастир, њивама и гумнима благослов, виноградима плодност, заробљеницима одбрана, нападнутима заклон, гладнима храна; богумилима, месалијанима и осталим јеретицима пораз, заблуди пропаст, а вери правило и утврђење. Њега су безбожни јеретици па и рођаци напали и главу му отсекли, но он је своје гониоце победио и по смрти је уистину живео; и прихвативши рукама чесну главу своју отсечену у свети храм је ушао, и убицу свога запрепастио, завидљивце сатро, и из овог привременог прешао у вечно и бесмртно царство. Сада се налази у кругу анђела око престола Величине на небесима, али је опет и близу нас, јер се невидљиво међ нама налази раскошно делећи дарове онима који му долазе. О свечудесног чуда! Којим речима да похвалим краља и мученика, заиста чудесног мироточца! Којим ли звуцима и гласовима да похвалим његове подвиге! И на који начин да опевам његова дивна чудеса?

Одвоји се од Великомученика земни прах, али се од овога не одвоји Христос; расточи се природа, али не ишчезе вера. Он на једном месту почива, а у целом свету где год био призван пребива. Горе на небу уз Христа Бога стоји, а овде се ни најмање од нас не удаљује. Онамо нас заступа, а овде са нама ликује. Онамо служи, а овде чудотвори. Његове мошти почивају, а дела му се проповедају; језик му ћути, а чудеса му кликују. Ко је тако нешто видео? Да ли је ико икад тако нешто чуо? Кости су му затворене у гробу, а чудеса му се виде по свему свету. Нека се постиде идолопоклоници (безбожници) и нечестиви јеретици кад чују да зли духови од моштију страхују. Велика је слобода твоја пред Богом, свети Јоване Владимире, кад си за Христа Цара поднео неправедну мученичку смрт и кад си Крст као скиптар узео на себе. Шта би сада рекли они који су због мале невоље и опасности отступили од преслатког Исуса Христа и одrekli Га се? Нека сада виде каква је моћ вере. Разумите, народи, и покорите се, јер је с нама Бог! С нама је Бог дивни у светима Својима, Који показа такав изданак који израсте из краљевског корена и владаше над Албом и свом Илирском земљом и Далмацијом! ...

На њега су се излиле одозго све благодати већ од првог узраста његовог, и сав је био богооблагодаћен. Назван је био по имену Јован, што значи – Божја благодат ... Он беше рођен од родитеља царског порекла, познатих више по вери него по племићству. И од таквих родитеља рођен, Јован не постиде нити посрами родитеље своје, нити се мањи од њих показа, већ беше пун небеских благодати, кротак и смиран, тих и побожан, смирен и целомудрен. Он хиташе од нискога и привременога ка ономе што је узвишено и небеско, тако да је свима очевидан био његов напредак и достојан се показао наследник очевог престола и краљевине. Бог је објавио какав ће Јован постати, јер он напредоваше узрастом и нарави и разумом; уздржаваше се од страсти (и лепо се развијаше, тако да се од самог почетка могао видети напредак и узраст у који је касније достигао. Даноноћно напредујући у благодати и у узрасту, он се никад није мешао са другим господичићима и децом, него се само одавао молитвама и осталим врлинама. Будући вођен од Пресветог Духа он је изучавао само оно што му је требало, и то из Светога Писма, растући тако и учећи се науци и заповестима Господњим. Он се служио само оним што краси и улепшава нарав и врлине човекове. Родитељи га дадоше једном војводи да га учи војној вештини, и он то за кратко време изучи тако да су се храбрости његовој сви дивили, те убрзо постаде највештији и најбистрији краљевић. Али блажени у себи сједињаваше врлину и побожност, молитву и снагу. Увек се клонио рђавог друштва, а ипак је био свима све, и многим благодатним даровима обасут ...

А када стиже у пуни узраст он и тада чуваше своју девственост, и када га родитељи оженише Косаром, ћерком Самуила цара бугарског и охридског, он тражаше згодно време да и жену обрати у ову врлину у којој се и сам находио. По смрти родитеља његових и по примању краљевства и власти требало је видети ревност његову и дивити јој се. Он одмах призва к себи старешине краљевине и сав покорни му народ, и вођаше их све по вољи Божјој, постављајући учитеље да људе његове васпитавају у православљу. Јер он ни на шта друго није мислио него на то, како да се по свој држави његовој прошири побожност и права вера у Христа Бога нашег. После поче да мудрим речима и духовним небеским поукама поучава своју жену и речима Светога Писма је увераваше да девичанство има велику награду пред Богом. Они који би девичанство одржали, говорио је, могу рећи да већ нису земаљски него небески и да су се по животу изједначили са анђелима. Говораше јој све што је потребно за целомудрије и васпостављање вишег и будућег живота и бестрашћа и изједначења са анђелима. А она њему, како историја прича, одговараше:

Та је ствар, драги мужу, и неким птицама и животињама природно дата, па ако и ми добијемо тај дар онда нека је хвала Богу од Кога ти је та божанска намера дата. Таквим је речима блажени Јован жену своју приводио ка целомудрију.

А што се тиче његове љубави према сиромасима и милостиње што је свагда чинио потребитима и невољницима, и што се тиче давања хране гладнима и саучешћа показаног према болнима, – много о томе говори стари српски синаксар, и ко би то све могао испричати и избројати? Свети Владимир беше пријатан и умилан телом но још пријатнији и умилнији духом, тако да су се надприродна показала врлинска дела његовог живота и чистоте. Једно само желим да нагласим, и то не ради показивања и хвалисања, него што ће се то онима који то нису чули и знали показати као најочигледнија слика која и најнемарљивије и најлење људе може покренути на подражавање. А то је ово:

Близу краљевског двора и краљевских дворских соба била је једна мала зграда у којој нико од посетилаца њених није смео да проведе ноћ, јер је место било страшно и мрачно и около су текле реке. Била је ту велика дивљина и због густине шуме и дрвећа тамо није допирао зрак сунца ни месеца. Нико тамо није кренуо у шетњу а да не сретне звери и дивље животиње. (Сада је то место, наравно очишћено и ту је подигнут храм у име овог светитеља). Једнога дана јашући туда овај блажени краљ Јован Владимир са своја три великаша, и пролазећи покрај тога места, угледа изненада као једнога орла коме се више главе сијаше као сунце пресветли Крст. Идући даље у ту шуму они стигоше у долину, и ту се заустави часни Крст. Сјавши с коња заједно са великашима, људима одличним и побожним, он са њима заједно паде ничице и са великим усрђем и сузама поклони се свечасном и животворном Часном Крсту, који му се као оно Константину показа од Бога као скиптар моћи, као прави знак блаженства и бесмртног Царства које му се у наследство припремало. Због тога он сагради тамо молитвени дом, цркву, и долажаше на то место не једном него по писаноме – седам пута на дан. Тако он често улажаше у ту шуму и по обичају чињаше молитве и поклоне. Ту он постави и икону распетога Христа, и силом чесног и животворног Крста и Господа на њему прикованог, слободно долажаше сам ноћу и без престанка ту у тајности чињаше ноћна бдења и молитве. Но није било могуће овај светилник под судом скривати, јер је требало да светли и да се види и што пре да се покаже људима двора и дома његова, да би се на тај начин, по нелажним устима Господа нашег Исуса Христа, прославио Отац Небески. Шта се дакле догодило, и куда га је то Дух Свети упућивао и руководио?

Кад у оно време грчки самодржац Василије Порфирогенит диже рат на цара Самуила и победивши га уђе у Охрид, и непријатељи овог блаженог кретоше на његово краљевство, Албанију и Илирију, тада се свети Јован Владимир хваљаше не снагом и оружјем, него Господом Богом својим ... Он и тада спокојно живљаше као што је то и доликовало човеку који је сав свој ум имао свецело посвећен Свевишњем Богу, за Кога је желео и крв своју да пролије и за љубав Његову да умре, да себе целог принесе Богу на жртву живу и миомирисну. И он, више небески него земаљски човек, стално је из божанске љубави размишљао о заповестима и наредбама Господњим. Завидљивац пак наших добара и непријатељ рода људског, онај исти који је и праведнога и беспрекорнога Јова искушавао, и који се на лоповски начин супротставља подвизима праведникâ, то јест сами лукави ђаво, лукаво је смислио да против праведникâ покрене мржњу и непријатељство брата жене његове. Покренут од ђавола овај (тј. Владислав) вешто смисли против праведникâ неправедну смрт. Претварајући се најпре лицем како га тобож воли, а у себи у ствари скриваше злочин, ... он – пакосник дозвољава к себи шурака свог и мучки га удари мачем својим. Но он у томе не успе. И тек када му светитељ даде свој мач, онда му овај вероломник отсече главу. И, о чуда! светитељ онако на коњу прихвати своју свету и драгоцену главу и потрча право у молитвени дом оне шуме где се налажаше чесни и животворни Крст. И кад тамо стиже, на опште запрепашћење свих, он сјаха с коња, и узевши своју свету и мученичку главу, спусти је, и поклонивши се на коленима рече: Господе Исусе Христе, у руке Твоје предајем дух мој! А онај гнусни убица уздрхта и с места побесне отргнут и од једног и од другог живота. Јер праведник само по видљивости паде, а одлете као крилат ка Ономе Кога је свагда желео, и сједини се са анђелима чије је житије на земљи подражавао.

Када пак народ сазнаде шта се збило и чу за неправедно убиство доброга краља, заштитника и оца, потрча одмах сва војска: намесници краљевства, великаши, кнезови, архијереји са крстовима и литијама и са клиром и народом, и сахранише девичанско и пречисто краљевско тело његово са многим кађењима и појањима. И сиђе божанска светлост на гроб његов, и премнога се чудеса догодише: слепи прогледаше, бесни се од демона ослободише, болни се исцелише, свето миро из моштију његових потече. И тако све до данашњега дана светитељ поста творац толиких чудеса и дивних дела. Он се заиста показује као сведок (мученик) Истине увенчан по праведним мерилима правде Божје, јер је Божански Промисао заиста праведно измерио правду његову. Тако је дакле

поживео и животни свој пут завршио, и к Богу је узишао Кога је толико љубио. И сада, не гледа као кроз огледало, него се самим лицем појављује пред Лицом Христовим, и чистије и јасније созерцава светлост Блажене и Свете Тројице.

Ради свега тога треба према моћима својим да прослављамо и похваљујемо овога праведника, поборника и учитеља благочешћа, подвижника и уздржљивца, кротког, мирног и тихог врлиника, који је на земљи царовао и над земаљским стварима, и над гресима, и над уобразиљним помислима. Њега, који у борбама беше непобедив, и који је однео победу над заблудама и јересима. Јер кад се слави и хвали праведник тада се радују народи. Кроз ово ми узашиљемо Богу бескрајну жртву кроз жртве и молитве мученика. Пошто дакле оваквог заступника имамо пред Господом, празнујмо данас не по јелински него по хришћански; не трбухом, него душом, еда би светковина била достојна светитеља. Они који у себи имају злопамтљивост нека је из љубави према великомученику забораве и опросте ближњима, и нека добрим делима и милостињама умилостиве Бога. Угледајмо се добрим делима на светога, еда бисмо и ми задобили бесмртни живот и нестариво блаженство. Ускликнимо и завапимо, ми грешни и ништавни, који смо се овде сакупили, овоме мученику и венценосцу:

О! мучениче Христов и војниче, и пријатељу и слуго Његов, који си од Њега толике благодати и милости добио! Као и обично, тако те и сада истичемо као свога заступника, и молимо те сви ми верни који ти вршимо овај пречасни спомен твој: Буди посредник и молитвеник пред Господом за нас грешне и унижене, и као заступник наш моли се за народ хришћански који се бедно мучи. Не престај неућутно говорити заједно са свима светима: Поштеди стадо Твоје, Пастиру добри! Помилуј, Човекољупче, Цркву Твоју, јер ју је бура страшно захватила и јер је у опасности да се поцепа! Сажали се на наследство Твоје, јер га сваки дан поробљавају. Смилуј се на децу Своју, јер их је све мање и мање. Погледај, Владико, на народ Твој, јер га спопаде понижење и пропаст. Погледај на насиље и пружи нам човекољубиву љубав Твоју: види болест нашу, и дај нам оздрављење; погледај на вапаје наше, и јави милосрђе Твоје. Услиши нас, Милосрдни, и немој се до краја гневити и одбацити нас. Казнио си нас, сад нас исцели; расејао си нас, сад нас окупи и сабери; одбацио си нас, сад нас помилуј и поврати Теби; предао си нас – ослободи; прогнао си нас – опет нас поврати; немој се сећати више безакоња народних. Јер си Ти једини безгрешан, Ти си једини Човекољубац, Ти си једини многомилостиви Господар. Твој је живот и у Тебе је извор живота; Твоја је

моћ и Твоја је сила. Јер си Ти Бог наш, Ти – Пастир и Спаситељ свету. Помилуј нас и из ропства избави народ Твој, еда бисмо у радости прослављали Тебе у Тројици слављенога Бога: Оца и Сина и Светога Духа, једно Божанство и Царство, сада и увек и кроза све векове. **А**мин.

Кивот са моштима св. краља Јована-Владимира.

Новосаграђени саборни храм св. Јована-Владимира у Бару, Црна Гора.

✻ НОВИИ СЕРБАНИК „РѢД ГОДА ВЪ БЛАГРѢДѢ. © НОВИ СЕРБАНИК 2024. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻